

การจัดการปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

นางสาวภาวดี สิทธิประเสริฐ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการจัดการการเกษตร สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2557

**Management of Para Rubber Production in Danchang District
of Suphan Buri Province**

Miss Phawadee Sitprasert

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Agriculture in Agricultural Resources Management

School of Agriculture and Cooperatives
Sukhothai Thammathirat Open University

2014

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การจัดการปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี
ชื่อและนามสกุล นางสาวภาวดี สิทธิประเสริฐ
แขนงวิชา การจัดการการเกษตร
สาขาวิชา เกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร. กฤษณา รุ่งโรจน์วิชัย
2. รองศาสตราจารย์ ดร. พงศ์พันธุ์ เขียวหิรัญ

วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2558

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

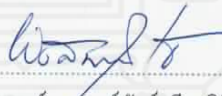
ประธานกรรมการ

(อาจารย์ชวลิต หุ่นแก้ว)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. กฤษณา รุ่งโรจน์วิชัย)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. พงศ์พันธุ์ เขียวหิรัญ)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

(ศาสตราจารย์ ดร. สิริวรรณ ศรีพหล)

ชื่อวิทยานิพนธ์ การจัดการปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ผู้วิจัย นางสาวภาวดี สิทธิประเสริฐ **รหัสนักศึกษา** 2539000360

ปริญญา เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการทรัพยากรเกษตร)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร. กฤษณา รุ่งโรจน์วัฒน์ (2) รองศาสตราจารย์ ดร. พงศ์พันธุ์ เขียวหิรัญ
ปีการศึกษา 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา 3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับพันธุ์ยางพาราที่ปลูก 4) สภาพปัญหาของดินและวิธีการจัดการดินในพื้นที่ปลูก 5) วิธีการดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนและหลังให้ผลผลิต และ 6) ปัญหาและข้อเสนอแนะในการทำสวนยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราที่ขึ้นทะเบียนกับกรมส่งเสริมการเกษตร และหรือสหกรณ์การเกษตร ด่านช้าง จำกัด จำนวน 77 คน เก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยสถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า 1) เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 49.23 ปี มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนปลูกยางพารามีอาชีพปลูกพืชไร่ มีวัตถุประสงค์ในการปลูกยางพารา คือ ต้องการผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่เป็นเนินเขา โดยเป็นกรรมสิทธิ์แบบถือครองทั้งหมด อายุของยางพาราที่ปลูกเฉลี่ย 5.40 ปี พันธุ์ยางพาราที่ใช้ คือ RRIM 600 ชนิดผลผลิตยางพาราที่ขายเป็นแบบยางแผ่นดิบและเศษยางลักษณะการขายเป็นแบบขายเอง และส่วนใหญ่เป็นการลงทุนเอง 2) ปัจจัยทางภูมิประเทศ ภูมิอากาศ เศรษฐกิจ และสังคม มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ในระดับปานกลาง ในขณะที่ปัจจัยด้านทัศนคติและสาธารณสุขโลก และปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารามีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับมาก 3) เกษตรกรมีความคิดเห็นว่า ยางพาราพันธุ์ RRIM 600 มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยมีความเหมาะสมด้านความต้านทานโรค/แมลงสูงสุด 4) พื้นที่ปลูกยางพาราไม่ประสบปัญหาของดิน ร้อยละ 55.84 ประสบปัญหาของดิน ร้อยละ 44.16 โดยปัญหาทางกายภาพที่พบมากที่สุด คือ ดินลูกรัง (ร้อยละ 94.12) และปัญหาทางเคมีที่พบมากที่สุด คือ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ (ร้อยละ 55.88) เกษตรกรมีวิธีการจัดการดินที่มีปัญหาทางกายภาพที่ปฏิบัติมากที่สุด คือ ปลูกพืชคลุมดินระหว่างแถวยาง (ร้อยละ 75.83) วิธีการจัดการดินที่มีปัญหาทางเคมี คือ ปลูกพืชคลุมดินและใส่ปุ๋ยคอก (ร้อยละ 44.12) และวิธีการจัดการดินทั่วไปที่ปฏิบัติมากที่สุด คือ ใส่ปุ๋ยเคมี (ร้อยละ 90.70) 5) ก่อนและหลังยางพาราให้ผลผลิต เกษตรกรมีการปฏิบัติเพื่อดูแลรักษาสวนยางพาราในระดับมาก 6) ปัญหาที่เกษตรกรพบมากที่สุด คือ ตลาดรับซื้อผลผลิตอยู่ห่างไกล (ร้อยละ 44.16) และข้อเสนอแนะที่เสนอมากที่สุด คือ ควรจัดให้มีตลาดกลาง (ร้อยละ 37.66)

คำสำคัญ น้ำยางพารา ต้นยางพารา การจัดการปลูก อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

Thesis title: Management of Para Rubber Production in Danchang District of Suphan Buri Province

Researcher: Miss Phawadee Sitprasert, **ID:** 2539000360;

Degree: Master of Agriculture (Agricultural Resources Management)

Thesis advisers: (1) Dr. Krisana Rungrojwanich, Associate Professor;

(2) Dr. Pongpan Thienhirun, Associate Professor **Academic year:** 2014

Abstract

The objectives of this research were to study: 1) demographic data of rubber farmers in Dan Chang District, Suphan Buri Province; 2) factors that affected their decisions to plant rubber trees; 3) their opinions on the cultivars of rubber trees that they planted; 4) problems with the soil in the plantation areas and their methods for soil management; 5) the plantation management methods farmers used before and after latex collection began; and 6) farmers' problems and suggestions for improving rubber production in Dan Chang District, Suphan Buri Province.

The study population consisted of 77 rubber farmers who were registered with the Department of Agricultural Extension and or Dan Chang Agricultural Cooperative Limited, and data were collected from the entire study population. Data were collected using a questionnaire and analyzed using computer software to find frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The results showed that 1) the majority of the study population were male, average age 49.23 years, and educated to the level of Grade 4. Before growing rubber most of them had grown field crops. They planted rubber both to collect latex and for harvesting the wood in the future. Most of the plantations were on hilly land that were owned by the farmers. Most of the rubber trees had been planted an average of 5.40 years at the time of the research. Most were cultivar RRIM 600. They sold the products as raw coagulated rubber sheets and rubber scraps. They sold the products themselves, and most had invested their own funds in the plantations. 2) The farmers reported that geographical, climatic, economic and social factors had only a medium level of influence on their decision to grow rubber, while the factors of attitude, infrastructure, and other factors related to rubber plantation had the greatest influence on their decision. 3) The farmers gave the opinion that cultivar RRIM 600 was highly suitable because of its high resistance to disease and insect pests. 4) More than half of the farmers (55.84%) reported that they did not have soil problems but 44.16% did. The most commonly reported physical soil problem was gravelly soil (94.12%) and the most common chemical soil problem was low fertility (55.88%). The soil management methods they used most to address these problems were to plant cover crops between rows to alleviate the effects of gravelly soil (75.83%) and to grow cover crops and apply manure to alleviate low fertility (44.12%). The general soil management method most farmers used was to apply chemical fertilizer (90.70%). 5) The farmers reported that they used plantation management methods to a high degree both before and after beginning latex collection. 6) The problem cited by most farmers (44.16%) was that the market for selling their products was far from the plantation. The suggestion given by most farmers (37.66%) was to set up a central market.

Keywords: Natural latex, Para rubber tree, Plantation management, Dan Chang District, Suphan Buri Province

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก
รองศาสตราจารย์ ดร. กฤษณา รุ่งโรจน์วัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และรองศาสตราจารย์ ดร.
พงศ์พันธุ์ เจริญทรัพย์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้คำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์
ขอขอบพระคุณ ท่านอาจารย์ชวลิต หุ่นแก้ว ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำ
จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และผู้วิจัยขอขอบคุณคณาจารย์ผู้มีพระคุณทุกท่าน
ที่กรุณาถ่ายทอดความรู้ ทักษะและประสบการณ์ทางด้านวิชาการ ซึ่งมีผลให้ประสบความสำเร็จ

พร้อมกันนี้ขอขอบคุณ นายนพดล เอมตระกูล ประธานสหกรณ์การเกษตรด่านช้าง จำกัด
นางสาวณรรณ กกล้าแสง นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร สำนักงานเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี
นางทัศนีย์ เชาววิเศษ และนายวรพจน์ ทองรอด นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร สำนักงานเกษตร
อำเภอด่านช้าง และนายชัยวัฒน์ วงษ์ไกร นักวิชาการเกษตร สถานีพัฒนาที่ดิน จังหวัดสุพรรณบุรี
ที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล รวมทั้งทุกคนในครอบครัวที่ให้
กำลังใจ สนับสนุนและช่วยเหลือ สำคัญที่สุดคือ เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราที่ขึ้นทะเบียนกับ
กรมส่งเสริมการเกษตรและ/หรือสหกรณ์การเกษตรด่านช้าง จำกัด ที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์
ส่งผลให้วิทยานิพนธ์บรรลุผลสำเร็จลุล่วง

ภาวดี สิทธิประเสริฐ

กุมภาพันธ์ 2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
กรอบแนวคิดการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	8
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับยางพารา	12
ดินที่มีปัญหาและการจัดการดิน	37
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี	45
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	52
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	54
ประชากร	54
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	54
การเก็บรวบรวมข้อมูล	56
การวิเคราะห์ข้อมูล	56

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี	59
ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี	73
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของเกษตรกรเกี่ยวกับความเหมาะสม ของยางพาราพันธุ์ RRIM 600 ที่ปลูกในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี	81
ตอนที่ 4 สภาพปัญหาของดินและวิธีการจัดการดิน ในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกร ในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี	82
ตอนที่ 5 การดูแลรักษาสวนยางพารา ก่อนและหลังให้ผลผลิตของเกษตรกร ที่ปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี	87
ตอนที่ 6 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่ปลูกยางพารา ในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี	90
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	92
สรุปการวิจัย	92
อภิปรายผล	100
ข้อเสนอแนะ	107
บรรณานุกรม	109
ภาคผนวก	114
ก แบบสอบถามเกษตรกร	115
ข แบบสรุปผลการสำรวจข้อมูลพืชเศรษฐกิจ	128
ค แบบสรุปจำนวนและร้อยละสภาพปัญหาของดินและวิธีการจัดการดิน	131
ประวัติผู้วิจัย	137

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1	มูลค่าสินค้าเกษตรส่งออกที่สำคัญ พ.ศ. 2552-2553 13
ตารางที่ 2.2	ปริมาณการใช้ยางธรรมชาติของประเทศต่างๆ พ.ศ. 2550-2554 15
ตารางที่ 2.3	ปริมาณการใช้ยางธรรมชาติของไทยจำแนกตามประเภท พ.ศ. 2550-2554 16
ตารางที่ 2.4	พื้นที่ปลูกยางพาราของประเทศไทยรายจังหวัด พ.ศ. 2554-2556 17
ตารางที่ 2.5	คำแนะนำการจัดการดินตามหน่วยดิน ตำบลหนองมะค่าโมง อำเภอคำชะอี จังหวัดสุพรรณบุรี 38
ตารางที่ 2.6	คำแนะนำการจัดการดินตามหน่วยดินตำบลคำชะอี อำเภอคำชะอี จังหวัดสุพรรณบุรี 40
ตารางที่ 2.7	คำแนะนำการจัดการดินตามหน่วยดินตำบลห้วยขมิ้น อำเภอคำชะอี จังหวัดสุพรรณบุรี 41
ตารางที่ 2.8	คำแนะนำการจัดการดินตามหน่วยดิน ตำบลวังยาว อำเภอคำชะอี จังหวัดสุพรรณบุรี 42
ตารางที่ 2.9	คำแนะนำการจัดการดินตามหน่วยดิน ตำบลวังคัน อำเภอคำชะอี จังหวัดสุพรรณบุรี 43
ตารางที่ 2.10	คำแนะนำการจัดการดินตามหน่วยดิน ตำบลองค์พระ อำเภอคำชะอี จังหวัดสุพรรณบุรี 44
ตารางที่ 4.1	ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากร ที่ปลูกยางพาราในอำเภอคำชะอี จังหวัดสุพรรณบุรี 59
ตารางที่ 4.2	ข้อมูลพื้นฐานการปลูกยางพาราของประชากรที่ปลูกยางพารา ในอำเภอคำชะอี จังหวัดสุพรรณบุรี 64
ตารางที่ 4.3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยทางภูมิประเทศ (ในแปลงเกษตรกร) รายชื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ในอำเภอคำชะอี จังหวัดสุพรรณบุรี 73
ตารางที่ 4.4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยทางภูมิอากาศรายชื่อ ที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในอำเภอคำชะอี จังหวัดสุพรรณบุรี 74

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยทางเศรษฐกิจ รายชื่อ ที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี 74
ตารางที่ 4.6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยทางสังคม รายชื่อ ที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี 76
ตารางที่ 4.7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การปลูกยางพารา รายชื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี 77
ตารางที่ 4.8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านความต้องการ ใช้ยางพาราในประเทศและต่างประเทศ รายชื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี 78
ตารางที่ 4.9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านทัศนคติและ สาธารณูปโภค รายชื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี 79
ตารางที่ 4.10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ ปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวม 80
ตารางที่ 4.11	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของเกษตรกร เกี่ยวกับความเหมาะสมของยางพาราพันธุ์ RRIM 600 ที่ใช้ปลูก ในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี 81
ตารางที่ 4.12	จำนวนและร้อยละ การประสบปัญหาของดินในพื้นที่ปลูก ยางพาราของเกษตรกร ในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี 82
ตารางที่ 4.13	จำนวนและร้อยละ สภาพปัญหาของดินในพื้นที่ปลูกยางพารา ของเกษตรกร ในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี 83
ตารางที่ 4.14	จำนวนและร้อยละวิธีการจัดการดินที่มีปัญหาทางกายภาพใน พื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกรที่ประสบปัญหาของดินใน อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี 84
ตารางที่ 4.15	จำนวนและร้อยละวิธีการจัดการดินที่มีปัญหาทางเคมีในพื้นที่ปลูกยางพารา ของเกษตรกรที่ประสบปัญหาของดินในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี 85

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละวิธีการจัดการดินที่มีปัญหาโดยทั่วไปในพื้นที่ ปลูกยางพาราของเกษตรกรที่ไม่ประสบปัญหาของดิน ในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี	86
ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิธีการดูแลรักษาสวนยางพารา ก่อนเปิดกรีดยางของเกษตรกรที่ปลูกยางพารา ในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี	87
ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิธีการดูแลรักษาสวนยางพารา หลังเปิดกรีดยางของเกษตรกรที่ปลูกยางพารา ในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี	89
ตารางที่ 4.19 จำนวนและร้อยละ ปัญหาในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร ที่ปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี	90
ตารางที่ 4.20 จำนวนและร้อยละ ข้อเสนอแนะในการทำสวนยางพารา ของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี	91

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
ภาพที่ 2.1 การวัดและการกรีดเปิดหน้ายาง.....	35
ภาพที่ 2.2 แผนที่อำเภอค่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี.....	51

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ยางพารามีความสำคัญต่อประเทศไทยทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และอุตสาหกรรม ความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจนั้น ยางพาราเป็นพืชที่ช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากทำรายได้ให้กับประเทศจำนวนมาก โดยใน พ.ศ.2554 มูลค่าการส่งออกยางดิบ ผลิตภัณฑ์ยาง รวมทั้งอุตสาหกรรมผลิตไม้ยางพารา ทำรายได้ให้ประเทศ 678,942 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. 2553 ร้อยละ 38.77 ซึ่งมีมูลค่า 489,244 ล้านบาท (สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร: 2555) นอกจากนี้ ยางพารายังทำให้เกิดการกระจายรายได้ให้กับผู้ประกอบการอาชีพทำสวนยางพาราทั่วประเทศ ในด้านสังคม ยางพาราเป็นพืชที่ทำให้เกิดการสร้างงานและอาชีพในชนบท สามารถช่วยลดและแก้ปัญหาการเคลื่อนย้ายแรงงานจากชนบทสู่สังคมเมือง ส่งผลให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชน และความอบอุ่นในครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อม การปลูกยางพาราเป็นการสร้างพื้นที่สีเขียว อีกทั้งช่วยฟื้นฟูสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรมให้เขียวชอุ่ม ความสำคัญของยางพาราอีกด้านหนึ่ง คือ ด้านอุตสาหกรรม แบ่งเป็นอุตสาหกรรมไม้ยางพาราและอุตสาหกรรมยางพารา ซึ่งอุตสาหกรรมไม้ยางพารานั้นเป็นอุตสาหกรรมที่เป็นอนาคตของประเทศไทย เนื่องจากไม้ป่าถูกนำไปใช้ประโยชน์มาก และไม่มีการปลูกทดแทน ทำให้เกิดขาดแคลนไม้ในการใช้สอย จึงส่งผลให้ไม้ยางพาราเป็นที่ต้องการมากขึ้น ส่วนในด้านอุตสาหกรรมยางพารานั้น ผลผลิตยางพารายังสามารถพัฒนาต่อไปในอนาคตได้อีก เนื่องจากผลิตภัณฑ์ยางพาราหลายประเภท ได้ถูกนำมาใช้ในวิถีประจำวันของคนทั่วโลก เช่น ยางรถยนต์ เครื่องมือแพทย์ เป็นต้น

จากการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร การขยายตัวของอุตสาหกรรมทั้งในและนอกประเทศ ส่งผลให้ความต้องการใช้ยางพาราของตลาดมีเพิ่มมากขึ้น ด้วยความต้องการยางพาราของตลาดที่เพิ่มขึ้นนี้เอง เกษตรกรทั่วประเทศจึงให้ความสนใจปลูกยางพาราเป็นอย่างมาก ประกอบกับในช่วงหนึ่งรัฐบาลได้ให้การสนับสนุนส่งเสริมการปลูกยางพารา จึงทำให้มีการปลูกยางพาราขึ้นในทุกภาคของประเทศไทย ตั้งแต่ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคกลาง เป็นที่ทราบกันดีว่ายางพาราสามารถเจริญเติบโตได้ดี ทางภาคใต้และภาคตะวันออกของประเทศไทยซึ่งเป็นพื้นที่ปลูกยางเดิม เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการ

ปลูกยางพารา ส่วนในภาคอื่นๆ นั้น จัดเป็นพื้นที่ปลูกยางใหม่ ซึ่งสภาพแวดล้อมพื้นที่ปลูกเหล่านี้ อาจมีข้อจำกัดทั้งในด้านความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ปริมาณและการกระจายตัวของน้ำฝนน้อย และสภาพแวดล้อมอื่นๆ ที่ทำให้การปลูกยางพาราในพื้นที่เหล่านี้มีระยะเวลาการเปิดกรีดช้าลง และให้ผลผลิตน้ำยางต่ำกว่าพื้นที่ปลูกยางเดิม ดังนั้นเพื่อให้เกษตรกรที่ปลูกยางพาราในพื้นที่ปลูกยางใหม่ ได้รับผลผลิตคุ้มค่ากับการลงทุน จึงควรมีการจัดการปลูกยางพาราที่ดีมากกว่าพื้นที่ปลูกยางเดิม

การศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการศึกษาการจัดการปลูกยางพาราในพื้นที่ปลูกยางใหม่ โดยเลือกพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งอยู่ในพื้นที่ภาคกลาง ที่ถูกมองว่าเป็นพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมกับการปลูกยางพารา ด้วยข้อจำกัดด้านความแห้งแล้งที่ค่อนข้างยาวนานในบางปี เป็นพื้นที่ศึกษา โดยแต่เดิมเกษตรกรในพื้นที่อำเภอด่านช้าง ประกอบอาชีพทำไร่มันสำปะหลัง ข้าว โปดและฝ้าย แต่ด้วยความไม่แน่นอนด้านราคา ประกอบกับช่วงนั้นยางพารามีราคาแพงและกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ทำให้เกษตรกรหลายรายในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี หันมาปลูกยางพารา โดยหวังว่ายางพาราจะเป็นพืชความหวังชนิดใหม่ที่จะช่วยสร้างรายได้ที่แน่นอนให้ครอบครัว แต่เพราะขาดความรู้และประสบการณ์ในการปลูกยางพารา ประกอบกับพื้นที่ปลูกยางพาราดังกล่าว เป็นพื้นที่ปลูกยางใหม่ ไม่อยู่ในเขตส่งเสริมการปลูกยางพาราของกรมวิชาการเกษตร จึงไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบเข้ามาดูแลให้ความรู้เรื่องเกี่ยวกับการปลูกยางพารา การปลูกยางพาราของเกษตรกร อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี จึงอาจขาดการจัดการปลูกยางพาราที่เหมาะสม ส่งผลให้ยางพาราที่ปลูกเปิดกรีดได้ช้า ผลผลิตต่ำและไม่มีคุณภาพได้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาการจัดการปลูกยางพาราของเกษตรกรในด้านปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ความเหมาะสมของพันธุ์ยางพาราที่ใช้ปลูก สภาพปัญหาของดินในพื้นที่ปลูก และวิธีการจัดการดินเพื่อลดปัญหาของดินที่เป็นอุปสรรคต่อการเจริญเติบโตของยางพารา วิธีการดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนและหลังให้ผลผลิต รวมถึงปัญหาและข้อเสนอแนะในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้ประกอบการหาแนวทางส่งเสริมและแนวทางจัดการปลูกยางพาราที่เหมาะสมในพื้นที่ปลูกยางใหม่ อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

2.1 ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

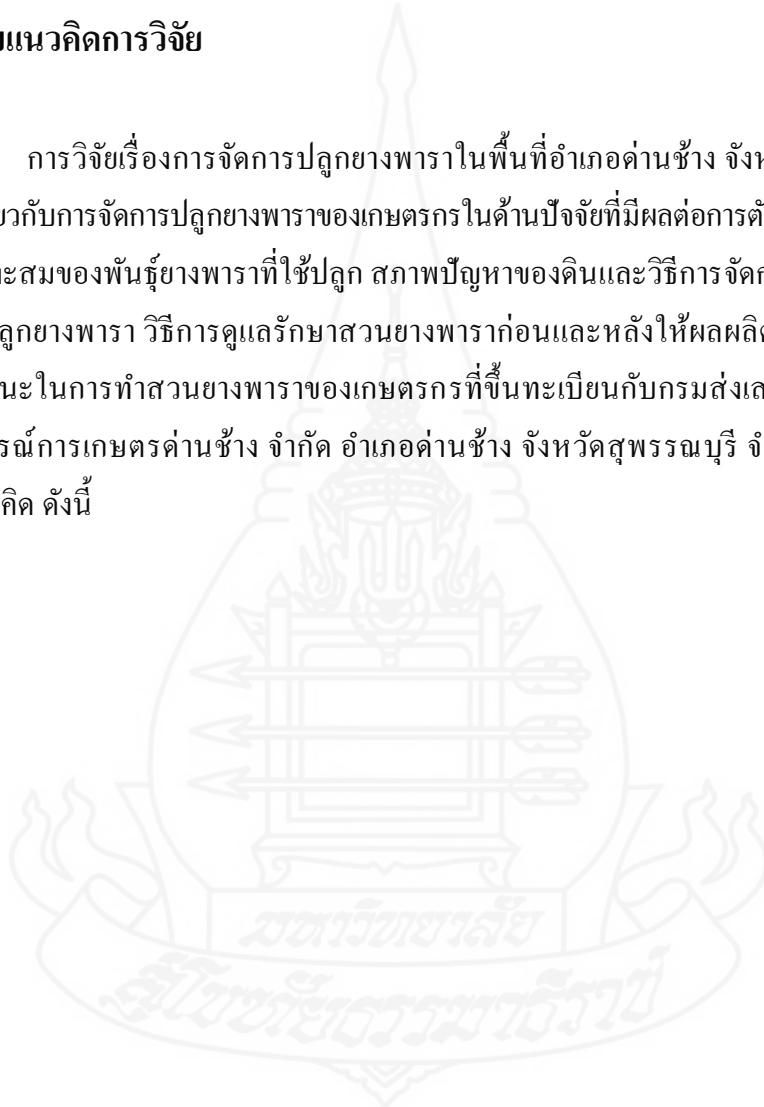
2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร อำเภอด่านช้าง จังหวัด

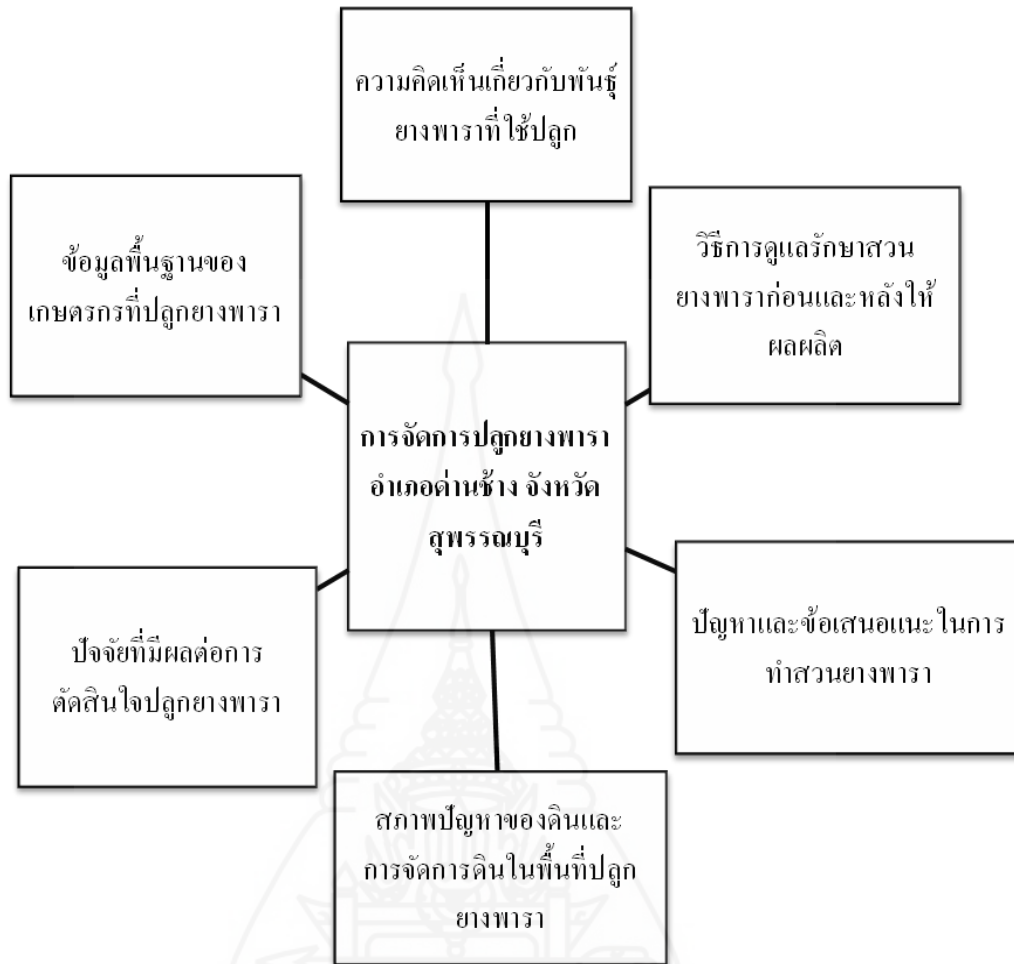
สุพรรณบุรี

- 2.3 ความคิดเห็นของเกษตรกรเกี่ยวกับพันธุ์ยางพาราที่ปลูก
- 2.4 สภาพปัญหาของดินและวิธีการจัดการดินในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกร
- 2.5 วิธีการดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนและหลังให้ผลผลิตของเกษตรกร
- 2.6 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี เป็น การวิจัยเกี่ยวกับการจัดการปลูกยางพาราของเกษตรกรในด้านปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ความเหมาะสมของพันธุ์ยางพาราที่ใช้ปลูก สภาพปัญหาของดินและวิธีการจัดการดินของเกษตรกร ในพื้นที่ปลูกยางพารา วิธีการดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนและหลังให้ผลผลิต รวมถึงปัญหาและ ข้อเสนอแนะในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนกับกรมส่งเสริมการเกษตร และ/ หรือสหกรณ์การเกษตรด่านช้าง จำกัด อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 77 คน โดยมี กรอบแนวคิด ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการจัดการปลูกยางพาราในพื้นที่ อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

4.1 ขอบเขตด้านพื้นที่ พื้นที่ศึกษา คือ อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี เนื้อที่ประมาณ 1,135 ตารางกิโลเมตร หรือ 709,375 ไร่

4.2 ขอบเขตด้านประชากร ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเกษตรกรที่ปลูกยางพาราที่ขึ้นทะเบียนกับกรมส่งเสริมการเกษตร และ/หรือสหกรณ์การเกษตรด่านช้าง จำกัด จำนวน 77 คน

4.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกร บัณฑิตที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ความเหมาะสมของพันธุ์ยางพาราที่ใช้ปลูก สภาพปัญหาของดินและวิธีการจัดการดินที่มีปัญหาในพื้นที่ปลูกยางพารา การดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนและหลังให้ผลผลิต รวมถึงปัญหาและข้อเสนอแนะในการทำสวนยางของเกษตรกรที่ปลูกยางพารา ที่ขึ้นทะเบียนกับกรมส่งเสริมการเกษตร และ/หรือสหกรณ์การเกษตรด้านข้าง จำกัด อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 77 คน โดยใช้แบบสอบถาม

4.4 ขอบเขตด้านเวลา ดำเนินการเก็บข้อมูล เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2557

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 เกษตรกร หมายถึง เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราที่ขึ้นทะเบียนกับกรมส่งเสริมการเกษตร และ/หรือสหกรณ์การเกษตรด้านข้าง จำกัด อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 77 คน

5.2 พื้นที่ปลูกยางใหม่ หมายถึง พื้นที่ปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

5.3 การจัดการปลูกยางพารา หมายถึง การปฏิบัติการปลูกยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย ขั้นตอนการตัดสินใจเลือกชนิดพืช การเลือกใช้พันธุ์ยางพาราให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ การสำรวจสภาพปัญหาของดินในพื้นที่ปลูกยางพารา การจัดการดินที่เป็นปัญหา และการดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนและหลังให้ผลผลิต

5.4 สภาพปัญหาของดิน หมายถึง สภาพของดินที่มีสมบัติทางกายภาพและเคมีไม่เหมาะสมหรือเหมาะสมน้อยสำหรับการเพาะปลูก ทำให้ยางพาราไม่สามารถเจริญเติบโตและให้ผลผลิตตามปกติได้ ส่วนใหญ่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ได้แก่ หน้าดินตื้น ดินเป็นดินลูกรัง ดินเป็นดินทราย ดินเป็นดินเหนียว ดินในพื้นที่ลาดชัน ดินเป็นดินแข็ง ระดับน้ำใต้ดินสูง ดินเป็นกรด ดินเป็นด่าง ดินเป็นดินเค็ม และดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เป็นต้น

5.5 การจัดการดิน หมายถึง การปฏิบัติการจัดการดินของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

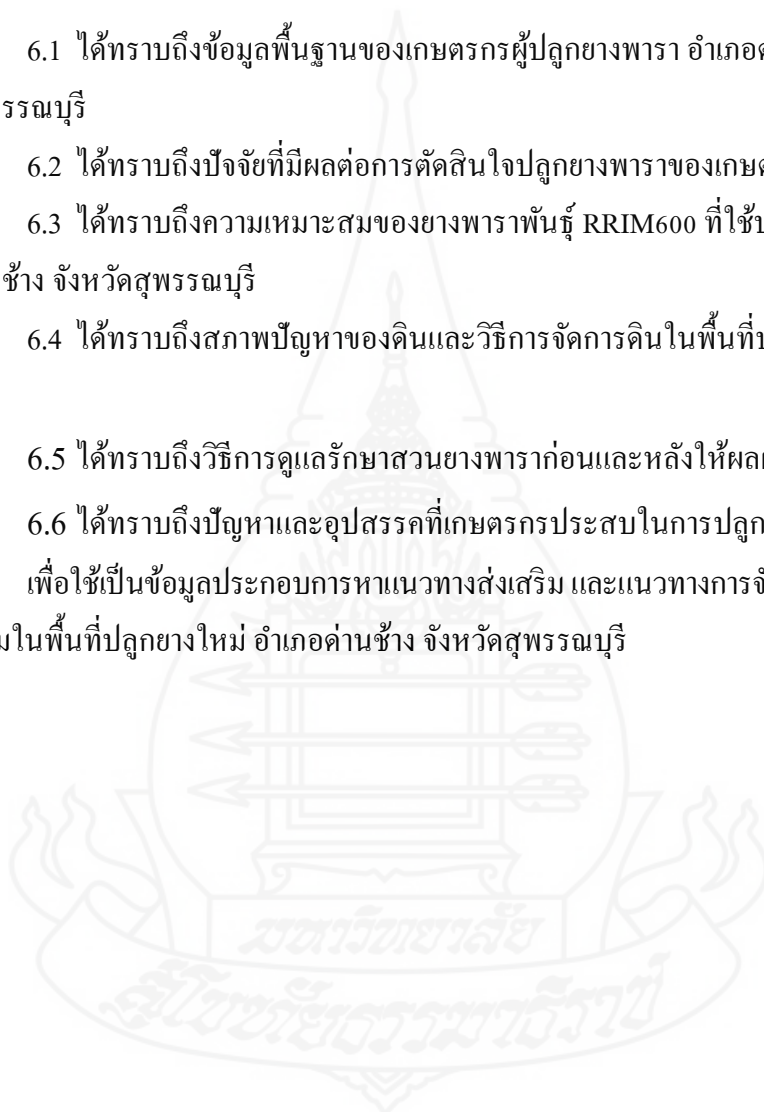
5.6 การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง จากหลาย ๆ ทางเลือกของเกษตรกรในพื้นที่ อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ที่ได้พิจารณาหรือประเมินอย่างดีแล้วว่าเป็นทางให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของตน

5.7 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา หมายถึง สิ่งที่เป็นมูลเหตุเกี่ยวข้องและสนับสนุนในการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร ประกอบด้วยปัจจัย 7 ด้าน คือ ปัจจัยทางด้านภูมิประเทศ ปัจจัยทางด้านภูมิอากาศ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านสังคม ปัจจัยอื่นๆ ที่

เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา ปัจจัยด้านความต้องการใช้ยางพาราในประเทศ และต่างประเทศ และปัจจัยทางด้านทัศนคติ/สาธารณูปโภค

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 6.1 ได้ทราบถึงข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี
- 6.2 ได้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร
- 6.3 ได้ทราบถึงความเหมาะสมของยางพาราพันธุ์ RRIM600 ที่ใช้ปลูกในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี
- 6.4 ได้ทราบถึงสภาพปัญหาของดินและวิธีการจัดการดินในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกร
- 6.5 ได้ทราบถึงวิธีการดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนและหลังให้ผลผลิตของเกษตรกร
- 6.6 ได้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกษตรกรประสบในการปลูกยางพารา เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการหาแนวทางส่งเสริม และแนวทางการจัดการปลูกยางพาราที่เหมาะสมในพื้นที่ปลูกยางใหม่ อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การจัดการปลูกลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี” ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
 - 1.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ
 - 1.1.1 ความหมายของการจัดการ
 - 1.1.2 หน้าที่ในการจัดการ
 - 1.1.3 ลักษณะสำคัญของการจัดการ
 - 1.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ
 - 1.2.1 ความหมายของการตัดสินใจ
 - 1.2.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ
 - 1.3 ความคิดเห็น
 - 1.3.1 ความหมายของความคิดเห็น
 - 1.3.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น
2. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับยางพารา
 - 2.1 ความสำคัญทางเศรษฐกิจและสังคมของยางพารา
 - 2.2 สถิติการใช้ยางธรรมชาติ
 - 2.3 พื้นที่ปลูกลูกยางพาราของไทย
 - 2.4 ลักษณะทางพฤกษศาสตร์
 - 2.5 สายพันธุ์ยางพาราที่แนะนำให้ปลูก
 - 2.6 ปัจจัยที่นำมาพิจารณาในการเลือกพันธุ์
 - 2.7 การปลูกลูกยางพารา
 - 2.8 โรคและแมลงศัตรูยางพารา
 - 2.9 การดูแลรักษาสวนยางพารา
 - 2.1.0 การกรีดยาง

3. ดินที่มีปัญหาและการจัดการดิน
 - 3.1 ความหมายของดินที่มีปัญหา
 - 3.2 ลักษณะของดินจังหวัดสุพรรณบุรี
 - 3.3 คำแนะนำการจัดการดินตามหน่วยดินอำเภอด่านช้าง
4. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี
 - 4.1 ความเป็นมา
 - 4.2 ที่ตั้ง/อาณาเขต
 - 4.3 สภาพภูมิประเทศ
 - 4.4 สภาพภูมิอากาศ
 - 4.5 การปกครองและข้อมูลพื้นฐานรายตำบล
 - 4.6 ด้านประชากร
 - 4.7 ด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม
 - 4.8 แผนที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.1 แนวคิดและทฤษฎีการจัดการ

1.1.1 ความหมายของการจัดการ

การจัดการ ตามความหมายของพจนานุกรม หมายถึง “ความรับผิดชอบในการควบคุมหรือจัดระเบียบสิ่งใดสิ่งหนึ่ง” ส่วนในเชิงวิชาการ มีคำนิยามมากมาย เช่น

การจัดการ คือ การประสานประสานทรัพยากรต่างๆ เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปเพื่อบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

การจัดการ คือ กระบวนการทำให้เป้าหมายขององค์การสัมฤทธิ์ผล โดยการวางแผน การจัดองค์การ นำองค์การเพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย และควบคุมหรือกำกับดูแล

การจัดการ คือการดำเนินงานเพื่อบรรลุผลสัมฤทธิ์แก่เป้าหมายที่กำหนด โดยการวางแผน การจัดองค์การ นำองค์การเพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย และควบคุมหรือกำกับดูแล เป็นต้น

1.1.2 หน้าที่ในการจัดการ

การจัดการมีหน้าที่หลัก 4 ประการ ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุมหรือกำกับดูแล ดังนี้

1) *การวางแผน* หมายถึง การกำหนดเป้าหมาย และการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบาย และกลยุทธ์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการสร้างความสัมฤทธิ์ผลแก่เป้าหมาย การวางแผนบ่งชี้ทิศทางที่ต้องการ ช่วยลดความสับสนที่เกิดจากความเบี่ยงเบนในการดำเนินงานหรือไม่สอดคล้องกับกลยุทธ์

2) *การจัดองค์การ* หมายถึง การจัดสรรทรัพยากรต่างๆ ทั้งด้านคน เงิน และวัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งจัดโครงสร้างความสัมพันธ์เพื่อประสานภารกิจ ซึ่งส่งผลให้สามารถดำเนินการตามนโยบายหรือแผนที่กำหนด

3) *การนำ* หมายถึง การทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความเชื่อมั่นและมีพฤติกรรมที่ต้องการ เพื่อให้สามารถมุ่งสู่เป้าหมายที่กำหนดได้อย่างสัมฤทธิ์ผล การนำ หมายถึง การสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน รวมทั้งสื่อสารเพื่ออำนวยความสะดวกและจูงใจผู้มีส่วนได้เสียให้คล้อยตามด้วยความเต็มใจ

4) *การควบคุม* หมายถึง การติดตามความก้าวหน้าหรือกำกับดูแลในการดำเนินการมุ่งสู่เป้าหมาย และพิจารณาแก้ไขหากการดำเนินการเกิดการเบี่ยงเบน กระบวนการพื้นฐานในการควบคุม ได้แก่ การกำหนดมาตรฐาน และการเปรียบเทียบการดำเนินงานกับมาตรฐานที่กำหนด

1.1.3 ลักษณะสำคัญของการจัดการ

การจัดการมีลักษณะสำคัญดังนี้

1) เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ การจัดการเป็นศาสตร์ เพราะเป็นองค์ความรู้ที่สามารถอธิบายได้โดยอ้างอิงหลักความจริง มีหลักฐานเชิงประจักษ์ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ทางการจัดการ เป็นสิ่งเชื่อถือได้ มีการนำศาสตร์การจัดการ และศาสตร์เชิงปริมาณ เช่น การวิจัยเชิงปฏิบัติการ คณิตศาสตร์ สถิติ รวมทั้งระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการมาใช้ ขณะเดียวกันก็เป็นศิลป์ เพราะทักษะในการจัดการอาจมาจากประสบการณ์ การสังเกต รวมทั้งความสามารถในการประยุกต์ใช้ให้เหมาะกับแต่ละสถานการณ์ เช่น การจูงใจด้วยวาทศิลป์หรือใช้จิตวิทยาในการโน้มน้าวให้ร่วมกันอนุรักษ์ป่า

2) เป็นการสร้างความสำเร็จโดยอาศัยความเข้าใจและความร่วมมือของผู้อื่น การจัดการเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสำเร็จของเป้าหมาย อย่างไรก็ตาม เป้าหมายจะสำเร็จหรือไม่เพียงใดขึ้นอยู่กับทำให้ผู้อื่นมีความเข้าใจ มั่นใจ และพร้อมจะลงมือทำ เพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย นอกจากนั้นยังต้องมีการสร้างและรักษาไว้ซึ่งสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้การดำเนินการที่เกี่ยวข้องเป็นไปอย่างราบรื่น เช่น ส่งเสริมความคล่องตัวในการประสานงาน ด้วยการกำหนดแนวทาง หรือปรับลดกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

3) มีจุดมุ่งหมายที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรง ทั้งนี้การจัดการไม่ใช่วัดภูมิรูปร่างหรือมีตัวตนที่สามารถมองเห็นและจับต้องได้ การวัด “การจัดการ” จึงทำได้เพียงวัดผลผลิตที่ได้รับจากการจัดการ ทั้งด้านประสิทธิผลและประสิทธิภาพเท่านั้น เช่น จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนา ประสิทธิภาพของระบบบำบัดน้ำเสียในฟาร์มสุกร หรือคุณภาพของดินสำหรับการเพาะปลูก (ปภาวดี มนตรีวัต 2551: 5-7)

1.2 แนวคิดทฤษฎีการตัดสินใจ

1.2.1 ความหมายของการตัดสินใจ

การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งจากหลายๆ ทางเลือกที่ได้พิจารณาหรือประเมินอย่างดีแล้วว่าเป็นทางให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายขององค์การ (ธีรวัฒน์ นาคะบุตร 2547: 53)

1.2.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

Shaner, Phillip and Schmech (อ้างถึงใน สุชิน นิยมไทย, 2536) กล่าวว่า ในระบบนิเวศวิทยานั้น ครัวเรือนของเกษตรกรเป็นส่วนหนึ่งของระบบซึ่งแวดล้อมไปด้วยสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนนิเวศวิทยาอื่นๆ ล้วนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม การตัดสินใจ และการยอมรับเทคโนโลยีของตัวเกษตรกร ปัจจัยดังกล่าวนั้นแบ่งได้ 4 ประการ ได้แก่

- 1) ปัจจัยทางด้านกายภาพ หรือปัจจัยทางนิเวศวิทยา เช่น ลักษณะและชนิดของดิน ภูมิประเทศ แหล่งน้ำ ปริมาณน้ำฝนและการกระจายของฝน การคมนาคม เป็นต้น
- 2) ปัจจัยทางเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปริมาณและคุณภาพของทรัพยากรที่เกษตรกรมีอยู่ เช่น จำนวนที่ดิน เงินทุน วัสดุอุปกรณ์ที่เป็นปัจจัยการผลิต ตลอดจนโอกาสที่จะได้ทรัพยากรเหล่านั้น และการได้รับบริการ โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ
- 3) ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ ประเพณีวัฒนธรรม ความเชื่อ เชื้อชาติ ศาสนา และกลุ่มสังคมต่างๆ ที่มีต่อบุคลิกภาพประจำตัวของเกษตรกร
- 4) ปัจจัยทางด้านเทคนิค ได้แก่ โอกาสการรับข่าวสารด้านเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเกษตร และการติดต่อสื่อสารด้านอื่นๆ ด้วย

นอกจากปัจจัยข้างต้น ในการศึกษาการจัดการปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยทางกายภาพที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา พบว่าสภาพแวดล้อมต่างๆ เป็นปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อการเจริญเติบโตของยางพารา การพิจารณาเพื่อปลูกสร้างสวนยางพาราจึงต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องและเหมาะสม ดังนี้

สภาพพื้นที่และภูมิอากาศ พื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการปลูกยางพาราควรเป็นพื้นที่ราบ มีความลาดชันไม่เกิน 35 องศา หากปลูกในพื้นที่ที่มีความลาดชันเกินกว่า 35 องศา

ต้องทำชั้นบันได หน้าดินลึกไม่น้อยกว่า 1 เมตร เป็นดินร่วนเหนียวหรือร่วนทราย ไม่มีชั้นหิน ชั้นดินดานหรือชั้นกรวดอัดแน่นในระดับสูงกว่า 1 เมตร จากพื้นดิน การระบายน้ำดี ระดับน้ำใต้ดินต่ำกว่าระดับผิวดินมากกว่า 1 เมตร ไม่เป็นที่ลุ่มน้ำขังหรือพื้นที่นา พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลไม่เกิน 200 เมตร หากปลูกยางในพื้นที่ที่มีความสูงเกินกว่านี้จะทำให้การเจริญเติบโตช้า ค่าความเป็นกรด-ด่างของดิน (pH) ที่เหมาะสม ระหว่าง 4.5-5.5 ไม่ควรเป็นดินด่าง ดินเค็ม หรือดินเกลือ ปริมาณน้ำฝนไม่ต่ำกว่า 1,250 มิลลิเมตรต่อปี การกระจายตัวของฝนดี มีจำนวนวันฝนตก 120-150 วัน ช่วงแล้งไม่เกิน 4 เดือน และอุณหภูมิที่เหมาะสมอยู่ระหว่าง 26-30 องศาเซลเซียส (สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร 2555: 39)

1.3 ความคิดเห็น

1.3.1 ความหมายของความคิดเห็น

โสภา ชูพิกุลชัย (2521: 160) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างความคิดเห็น และทัศนคติว่าไม่สามารถชี้ให้เห็นเด่นชัดได้ โดยฮอร์แลนด์และเคลเลย์ ได้ให้ความหมายของความคิดเห็น คือ บางอย่างซึ่งเป็นการคาดหวังหรือการคาดคะเน ไม่ได้เป็นความชอบพอ โดยความคิดเห็นนั้นสามารถแปลมาเป็นคำพูดได้

โรเบิร์ต อี. วิลเวอร์แมน และคณะ (2524: 393) กล่าวถึงความคิดเห็น ในมุมมองของนักจิตวิทยาว่าเป็นความเชื่ออย่างอ่อนๆ โดยความคิดเห็นอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป

1.3.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

โอส์แคมป์ (Oskamp) (1977อ้างถึงใน สักดา ปัญญา 2550: 17-18) ได้สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น ดังนี้

1) ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย (Genetic and Physiological Factors) เป็นปัจจัยตัวแรกที่ไม่ค่อยจะได้พูดถึงมากนัก โดยมีการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านพันธุกรรม จะมีผลต่อระดับความก้าวร้าวของบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อการศึกษา เจตคติหรือความคิดเห็นของบุคคลนั้นๆ ได้ ปัจจัยด้านร่างกาย เช่น อายุ ความเจ็บป่วย และผลกระทบจากการให้ยาเสพติดจะมีผลต่อความคิดเห็น และเจตคติของบุคคล เช่น คนที่มีความคิดอนุรักษ์นิยมมักจะเป็นคนที่มีอายุมาก เป็นต้น

2) ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล (Direct Personal Experience) คือ บุคคลได้รับความรู้สึกและความคิดต่างๆ จากประสบการณ์โดยตรง เป็นการกระทำหรือพบเห็นต่อสิ่งต่างๆ โดยตนเอง ทำให้เกิดเจตคติหรือความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ

3) อิทธิพลจากครอบครัว (Parental Influence) เป็นปัจจัยที่บุคคลเมื่อเป็นเด็กจะได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และครอบครัว ทั้งนี้เมื่อตอนเป็นเด็กเล็กๆ ที่จะ

ได้รับการอบรมสั่งสอน ทั้งในด้านความคิด การตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย การให้รางวัลและการลงโทษ ซึ่งเด็กจะได้รับจากครอบครัวและจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับมา

4) *เจตคติและความคิดเห็นของกลุ่ม (Group Determinants of Attitude)* เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นหรือเจตคติของแต่ละบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคมและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้นความคิดเห็นและเจตคติต่างๆ จะได้รับการถ่ายทอด และมีแรงกดดันจากกลุ่มไม่ว่าจะเป็นเพื่อนในโรงเรียน กลุ่มอ้างอิงต่างๆ ซึ่งทำให้เกิดความคล้อยตามเป็นไปตามกลุ่มได้

5) *สื่อมวลชน (Mass Media)* เป็นสื่อต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับ สื่อเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ จะมีผลทำให้บุคคลมีความคิดเห็นมีความรู้สึกต่างๆ เป็นไปตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสื่อ

1.3.3 การวัดความคิดเห็น

เบสท์ (Best) (1977 อ้างถึงใน สักดา ปัญญา 2550: 18) กล่าวว่า การวัดความคิดเห็น โดยทั่วไปจะต้องมีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่จะถูกวัด สิ่งเร้าที่มีการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาในระดับสูง ต่ำ มาก น้อย วิธีวัดความคิดเห็นนั้น โดยมากจะใช้ตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยให้ผู้ตอบคำถามเลือกตอบแบบสอบถาม และผู้ถูกวัดจะเลือกตอบตามความคิดเห็นของตนในเวลานั้น การใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นนั้นใช้การวัดแบบลิเคอร์ท์ โดยเริ่มด้วยการรวบรวม หรือเรียบเรียงข้อความที่เกี่ยวกับความคิดเห็นและระบุให้ผู้ตอบ ตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เกี่ยวกับข้อความที่กำหนดให้ ซึ่งข้อความแต่ละข้อความจะมีความคิดเห็นเลือกตอบ โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

2. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับยางพารา

2.1 ความสำคัญทางเศรษฐกิจและสังคมของยางพารา

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของภาคใต้และของประเทศไทย โดยเฉพาะน้ำยาง (Latex) ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากท่อลำเลียงอาหารในส่วนเปลือกของต้นยางพาราสามารถนำมาใช้เป็นวัตถุดิบในการทำผลิตภัณฑ์ยางชนิดต่างๆ สำหรับใช้ในอุตสาหกรรมหลายประเภท ตั้งแต่อุตสาหกรรมหนัก เช่น การผลิตยางรถยนต์ ไปจนถึงอุปกรณ์ที่ใช้ในครัวเรือน น้ำยางที่ได้จากต้นยางพารามีคุณสมบัติบางอย่างที่ยางสังเคราะห์ (Synthetic Rubber) ไม่สามารถทำให้เหมือนได้ ดังนั้นยางพาราจึงมีความสำคัญต่อประเทศไทยด้านต่างๆ ดังนี้

2.1.1 ความสำคัญทางเศรษฐกิจ

ยางพารามีความสำคัญทางเศรษฐกิจต่อประเทศ 3 ด้าน คือ

1) การฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากยางพาราเป็นพืชที่ทำรายได้ให้กับประเทศ เป็นจำนวนมาก โดยใน พ.ศ. 2553 มีมูลค่าการส่งออกยางธรรมชาติ จำนวน 94,508 ล้านบาท (เดือนมกราคมถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2553) ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นร้อยละ 91.45 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันใน พ.ศ. 2552 โดยมีมูลค่าการส่งออกมากเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ (ตารางที่ 2.1)

ตารางที่ 2.1 มูลค่าสินค้าเกษตรส่งออกที่สำคัญ พ.ศ. 2552-2553

รายการสินค้า	2552	2552 (ม.ค. - พ.ค.)	2553 (ม.ค. - พ.ค.)	หน่วย: ล้านบาท
				อัตราการเพิ่ม/ ลด (%)
1. ข้าวและผลิตภัณฑ์	183,422	71,772	70,596	-1.64
2. ยางธรรมชาติ	146,264	49,365	94,508	91.45
3. น้ำตาลและผลิตภัณฑ์	68,748	27,282	47,526	74.20
4. ปลาและผลิตภัณฑ์	97,585	38,817	38,999	0.47
5. มันสำปะหลังและผลิตภัณฑ์	51,641	15,843	33,880	113.84
6. กุ้งและผลิตภัณฑ์	94,149	30,278	33,785	11.58
7. ผลไม้และผลิตภัณฑ์	60,757	23,765	26,393	11.05
8. ไม้และผลิตภัณฑ์	41,549	14,791	20,272	37.05
9. ไข่แปรรูป	47,456	19,069	18,459	-3.20
10. ผักและผลิตภัณฑ์	19,483	8,058	8,329	3.36

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2553)

2) การกระจายรายได้ของเกษตรกรที่ประกอบอาชีพทำสวนยางพารา
จำนวนมากกว่า 6 ล้านคนทั่วประเทศ

3) เกษตรกรมีรายได้ที่แน่นอนและมีจำนวนเพิ่มขึ้น เมื่อพิจารณาจากสถิติยางพาราตั้งแต่ พ.ศ. 2509 ซึ่งผลผลิตเฉลี่ย 60 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี เมื่อมีการปลูกทดแทนด้วยยางพันธุ์ดีจนถึงใน พ.ศ. 2552 มีผลผลิตเฉลี่ยเพิ่มขึ้นถึง 276 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ทำให้เกษตรกรชาวสวนยางพารา

มีรายได้จากการทำสวนยางพาราเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยางพารายังเป็นพืชที่ปลูกแล้วส่งผลให้มีรายได้สม่ำเสมอเกือบตลอดทั้งปี ราคาผันผวนไม่มากนัก จึงสร้างรายได้ที่แน่นอนให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกยางมากกว่าปลูกพืชชนิดอื่นๆ

2.1.2 ความสำคัญทางสังคม

ยางพาราเป็นพืชที่ทำให้เกิดการสร้างงานและอาชีพในชนบท จึงสามารถช่วยลดและแก้ปัญหาการเคลื่อนย้ายของแรงงานจากชนบทสู่สังคมเมือง และส่งผลให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนให้ครอบครัวมีความอบอุ่นมากขึ้น

2.1.3 การรักษาสภาพแวดล้อม

ยางพาราเป็นพืชที่อายุมากกว่า 20 ปี มีพื้นที่ปลูกทั่วประเทศมากกว่า 12.3 ล้านไร่ กระจายอยู่ทุกจังหวัดในภาคใต้ ยางพาราจึงเป็นพืชทดแทนป่าไม้ที่มีจำนวนลดลง เป็นการเพิ่มพื้นที่สีเขียวของประเทศให้มีมากขึ้น และเป็นที่ยาชีพของสัตว์ต่างๆ ตามธรรมชาติ

2.1.4 อุตสาหกรรมไม้ยางพารา

อุตสาหกรรมไม้ยางพาราเป็นอุตสาหกรรมที่เป็นอนาคตของประเทศไทย เนื่องจากประเทศต่างๆ เกือบทั่วโลกมีการปิดป่าทำให้เกิดการขาดแคลนไม้ในการบริโภค จึงส่งผลให้ไม้ยางพาราเป็นที่ต้องการมากขึ้น นอกจากจะทำรายได้ให้เกษตรกรชาวสวนยางทางหนึ่งแล้วยังทำให้เกิดรายได้เข้าประเทศมากขึ้นจากการส่งออกผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพารา และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปีด้วย โดยในเดือนเมษายน พ.ศ. 2553 ประเทศไทยส่งออกไม้ยางพาราและเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางพารา คิดเป็นมูลค่า 1,454.80 ล้านบาท

2.1.5 อุตสาหกรรมยางพารา

ผลผลิตของยางพารายังสามารถพัฒนาต่อไปในอนาคตได้ เนื่องจากผลิตภัณฑ์ยางพาราหลายประเภทได้นำมาใช้ในชีวิตประจำวันของคนทั่วโลก เช่น ยางรถยนต์ และเครื่องมือแพทย์ เป็นต้น หากมีการผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ เช่น เชื้ออานยาง หรือใช้ยางพาราทำถนน ก็จะทำให้มีการใช้ยางพารามากขึ้น ซึ่งจะทำให้ยางพารามีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ยังเป็น โอกาสในการพัฒนาของประเทศไทยในฐานะผู้ผลิตยางพารามากเป็นอันดับหนึ่งของโลกด้วย

2.1.6 อุตสาหกรรมถุงมือยาง

อุตสาหกรรมถุงมือยางจะมีการขยายตัวได้ดีจากความต้องการถุงมือยางในตลาดโลกที่มีอย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากกระแสความวิตกกังวลต่อการรักษาสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค แม้ว่าช่วงต้นปี พ.ศ. 2553 ผู้ประกอบการผลิตถุงมือยางจะได้รับผลกระทบจากการที่ราคาน้ำยางขึ้นซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักปรับตัวสูงและขาดแคลน แต่มีการคาดว่าสถานการณ์ดังกล่าวจะดีขึ้นในช่วงระยะเวลาเมื่อเข้าสู่ฤดูกรีดยางพาราใหม่ โดยปริมาณส่งออกถุงมือยางในเดือนเมษายน พ.ศ.

2553 ทั้งประเทศ มีจำนวน 955.7 ล้านคู่ คิดเป็นมูลค่า 2,274.9 ล้านบาท (สำนักงานพัฒนาการวิจัย การเกษตร องค์การมหาชน <http://www.arda.or.th/kasetinfo/south/para/history/01-10.php> ค้นคืน วันที่ 2 มีนาคม 2558)

2.2 สถิติการใช้ยางธรรมชาติ

2.2.1 การใช้ยางธรรมชาติของโลก

ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา ปริมาณการใช้ยางธรรมชาติของโลกขยายตัวเพิ่มขึ้น เฉลี่ยร้อยละ 21 ต่อปี โดยมีอัตราการใช้อย่างธรรมชาติระหว่าง 9.33-10.78 ล้านตัน เมื่อพิจารณา รายประเทศ พบว่า จีนเป็นประเทศผู้ใช้อย่างธรรมชาติมากที่สุดของโลก โดย พ.ศ. 2554 มีปริมาณ การใช้ 3,610 ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ 34 ของปริมาณการใช้ยางธรรมชาติทั้งหมดของโลก รองลงมา คือ สหรัฐอเมริกา 0.991 ล้านตัน หรือร้อยละ 9.3 อินเดีย 0.962 ล้านตัน หรือร้อยละ 9.1 และญี่ปุ่น 0.783 ล้านตัน หรือร้อยละ 7.4 โดยปริมาณการใช้ยางของจีนและอินเดียเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตาม การขยายตัวของเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมยานยนต์ เช่นเดียวกับไทยที่มีปริมาณการใช้ยางธรรมชาติ เพิ่มขึ้นเป็น 0.488 ล้านตัน เป็นอันดับที่ 5 ของประเทศที่ใช้อย่างมากที่สุดในโลกแทนที่มาเลเซีย ขณะที่สหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่นมีอัตราการใช้อย่างธรรมชาติลดลง เนื่องจากอยู่ในภาวะการฟื้นตัวทาง เศรษฐกิจหลังจากได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจในช่วงพ.ศ. 2551-2552 (ตารางที่ 2.2) (สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร: 2555)

ตารางที่ 2.2 ปริมาณการใช้ยางธรรมชาติของประเทศต่างๆ พ.ศ. 2550-2554

ประเทศ	หน่วย: '000 ตัน				
	2550	2551	2552	2553	2554
1. จีน	2,843	2,947	3,384	3,646	3,610
2. สหรัฐอเมริกา	1,018	1,041	687	926	991
3. อินเดีย	851	881	904	944	962
4. ญี่ปุ่น	887	878	637	750	783
5. ไทย	374	398	399	459	488
6. อินโดนีเซีย	383	413	352	421	428
7. มาเลเซีย	450	469	470	458	423

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

หน่วย: '000 ตัน

ประเทศ	2550	2551	2552	2553	2554
8. เกาหลีใต้	377	358	330	384	405
9. บราซิล	345	357	279	374	369
10. เยอรมนี	282	247	17	291	307
11. อื่นๆ	2,368	2,186	1,870	2,125	1,842
รวม	10,178	10,175	9,329	10,778	10,608

ที่มา : IRSG (2011 อ้างถึงใน สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร, 2555)

2.2.2 การใช้ยางธรรมชาติของไทย

ปริมาณการใช้ยางธรรมชาติในประเทศไทย พ.ศ. 2554 มีจำนวน 486,745 ตัน เพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. 2550 ซึ่งมีปริมาณการใช้ 373,659 ตัน ร้อยละ 30.3 เมื่อพิจารณาชนิดของยางที่ใช้ในประเทศไทย พ.ศ.2554 พบว่าใช้น้ำยางข้นมากที่สุด สัดส่วนร้อยละ 32.86 รองลงมายางแท่งเอสทีอาร์ ร้อยละ 30.34 ยางแผ่นรมควันร้อยละ 22.46 และยางผสมร้อยละ 12.96 (ตารางที่ 2.3) (สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร: 2555)

ตารางที่ 2.3 ปริมาณการใช้ยางธรรมชาติของไทยจำแนกตามประเภท พ.ศ. 2550-2554

หน่วย : ตัน

ประเภท	2550	ร้อยละ	2551	ร้อยละ	2552	ร้อยละ	2553	ร้อยละ	2554	ร้อยละ
1. น้ำยางข้น	149,659	40.05	81,788	20.57	100,262	25.10	115,205	30.00	159,958	32.85
2. ยางแท่ง เอสทีอาร์	116,292	31.12	135,029	33.96	107,315	26.87	140,759	36.65	147,683	30.34
3. ยางแผ่น รมควัน	96,308	25.77	162,225	40.80	119,450	29.91	119,450	31.10	109,337	22.46
4. ยางผสม			1,454	0.37	62,455	15.64	74,708	0.02	63,092	12.96
5. ยางเครพ	1,012	0.27	5,978	1.50	1,290	0.32	372	0.10	1,453	0.30

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

หน่วย : ตัน

ประเภท	2550	ร้อยละ	2551	ร้อยละ	2552	ร้อยละ	2553	ร้อยละ	2554	ร้อยละ
6. ขางแผ่น ผึ่งแห้ง	3,372	0.90	1,660	0.42	4,998	1.25	4,412	1.15	532	0.11
7. ขางอื่นๆ	7,016	1.88	9,461	2.38	3,645	0.91	3,758	0.96	4,690	0.96
รวม	373,659	100	397,595	100	399,415	100	384,031	100	486,745	100

หมายเหตุ: พ.ศ. 2550 ขางอื่นๆ รวมขางผสม

ที่มา: สถิติยางประเทศไทย (2554 อ้างถึงใน สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร, 2555)

2.3 พื้นที่ปลูกยางพาราของไทย

ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกยางพาราใน พ.ศ. 2556 ทั้งสิ้น 22,176,714 ไร่ โดยภาคใต้มีพื้นที่ปลูกยางพารามากที่สุด 13,937,479 ไร่ รองลงมา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4,395,849 ไร่ ภาคตะวันออกรวมภาคกลาง 2,613,771 ไร่ และภาคเหนือ 4,395,849 ไร่ รวมทั้งสิ้น 70 จังหวัด (ตารางที่ 2.4)

ตารางที่ 2.4 พื้นที่ปลูกยางพาราของประเทศไทยรายจังหวัด พ.ศ. 2554-2556

หน่วย : ไร่

จังหวัด	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
1. เชียงราย	240,364	377,774	383,702
2. เพชรบูรณ์	36,988	110,829	126,122
3. น่าน	66,588	117,113	131,682
4. พะเยา	124,942	155,553	159,373
5. พิชญ์โลก	159,690	149,870	168,998
6. อุทัยธานี	28,291	28,553	29,216
7. ลำปาง	29,332	32,326	35,099
8. ลำพูน	9,911	7,020	7,658

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

หน่วย : ไร่

จังหวัด	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
9. เชียงใหม่	33,417	17,797	24,461
10.แม่ฮ่องสอน	3,906	1,244	2,063
11.ตาก	19,762	14,121	14,842
12.กำแพงเพชร	36,591	53,424	54,430
13.สุโขทัย	22,444	17,496	20,065
14.แพร่	20,615	16,866	18,782
15.อุตรดิตถ์	19,719	27,045	32,740
16.พิจิตร	2,459	4,593	5,079
17.นครสวรรค์	12,383	14,309	15,303
รวมภาคเหนือ	867,402	1,145,933	1,229,615
1. กापสินธุ์	155,240	117,595	128,624
2. ขอนแก่น	52,364	60,886	66,086
3. ชัยภูมิ	39,025	124,196	130,070
4. นครพนม	181,714	267,450	291,754
5. นครราชสีมา	41,157	56,031	60,250
6. บุรีรัมย์	210,223	255,786	267,573
7. มหาสารคาม	5,360	7,568	8,972
8. มุกดาหาร	136,083	143,448	151,185
9. ยโสธร	70,198	90,803	94,702
10.ร้อยเอ็ด	33,023	54,814	57,579
11.เลย	475,827	544,024	563,980
12.ศรีสะเกษ	231,208	267,195	273,279
13.สกลนคร	210,401	265,859	295,580
14.สุรินทร์	103,094	175,405	189,144
15.หนองคาย	208,135	219,560	229,786

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

หน่วย : ไร่

จังหวัด	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
16. บึงกาฬ	626,819	715,717	733,136
17. หนองบัวลำภู	110,604	96,145	103,174
18. อำนาจเจริญ	52,222	40,752	48,833
19. อุดรธานี	332,383	311,240	329,590
20. อุบลราชธานี	202,223	357,222	372,552
รวมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3,477,303	4,171,696	4,395,849
1. กาญจนบุรี	132,400	149,075	160,973
2. จันทบุรี	484,180	728,873	726,260
3. ฉะเชิงเทรา	126,224	189,011	188,635
4. ชลบุรี	196,130	223,979	223,616
5. ตรัง	288,145	318,705	318,138
6. ปราจีนบุรี	20,888	22,588	21,909
7. ระยอง	746,070	695,531	694,814
8. ราชบุรี	22,812	38,127	38,467
9. สระแก้ว	35,635	55,196	55,028
10. ประจวบคีรีขันธ์	143,270	159,917	160,118
11. เพชรบุรี	9,900	25,006	25,219
12. สุพรรณบุรี	2,462	5,393	5,493
13. ปทุมธานี	-	-	245
14. นครนายก	-	182	264
15. สระบุรี	657	1,814	1,926
16. ลพบุรี	871	2,488	2,513
17. ชัยนาท	-	-	72
18. กรุงเทพฯ	-	-	55
19. นครปฐม	-	-	26
รวมภาคกลาง (ภาคตะวันออก)	2,209,644	2,615,885	2,613,771

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

หน่วย : ไร่

จังหวัด	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
1. กระบี่	622,145	845,632	829,153
2. ชุมพร	490,923	594,367	592,233
3. ตรัง	1,383,414	1,552,205	1,542,244
4. นครศรีธรรมราช	1,484,084	1,852,270	1,851,549
5. นราธิวาส	1,007,849	989,014	988,427
6. ปัตตานี	325,199	274,079	271,332
7. พังงา	793,618	689,147	692,580
8. พัทลุง	602,594	697,541	695,608
9. ภูเก็ต	88,223	89,006	88,421
10. ยะลา	1,096,594	1,057,040	1,059,623
11. ระนอง	179,793	206,297	208,615
12. สงขลา	1,573,621	2,060,782	2,062,626
13. สตูล	337,127	421,658	421,176
14. สุราษฎร์ธานี	1,921,698	2,695,797	2,633,892
รวมภาคใต้	11,906,882	14,024,835	13,937,479
รวมทั้งประเทศ	18,461,231	21,958,349	22,176,714

ที่มา: ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร 23 มิถุนายน 2557

http://www.rubberthai.com/statistic/stat_index.htm คำนวณวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2558

2.4 ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

2.4.1 ราก (Roots)

เป็นระบบรากแก้ว ประกอบด้วยรากแก้วที่มีความยาวโดยเฉลี่ยตามความลึกของดินประมาณ 2.5 เมตร ในต้นยางอายุ 3 ปี ทำหน้าที่ยึดเกาะพวงลำต้นไม่ให้โค่น และรากแขนงมีความยาวเฉลี่ย 7-10 เมตร เจริญอยู่ในระดับผิวดินบริเวณทรงพุ่ม ทำหน้าที่ดูดน้ำและธาตุอาหารส่งไปยังใบ เพื่อกระบวนการสังเคราะห์แสง

2.4.2 ลำต้น (Stem)

แบ่งออกเป็น 2 ชนิดตามชนิดของวัสดุปลูก คือ ลำต้นรูปกรวย เป็นลำต้นที่เกิดจากการปลูกด้วยเมล็ด ส่วนฐานของลำต้นจะโตแล้วค่อยเล็กลงตามความสูง ลำต้นอีกชนิดหนึ่งคือ ลำต้นรูปทรงกระบอก เป็นลำต้นที่เกิดจากการปลูกด้วยต้นติดตา ลักษณะของลำต้นส่วนล่างสุดมีขนาดใหญ่เรียกว่า “เท้าช้าง” จากจุดนี้ขึ้นไปจะเป็นลำต้นที่มีขนาดเท่ากันทั้งส่วน โคนต้นและส่วนปลาย ลำต้นจะประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ

- 1) เนื้อไม้ ยางพาราจัดเป็นไม้เนื้ออ่อน เนื้อไม้มีสีขาวปนเหลืองอยู่ด้านในกลางลำต้น

2) *เยื่อเจริญ* เป็นเยื่อบางๆ อยู่โดยรอบเนื้อไม้ มีหน้าที่สร้างความเจริญเติบโตให้กับต้นยาง

3) *เปลือกไม้* เป็นส่วนที่อยู่ถัดจากเยื่อเจริญออกมาด้านนอกสุด ช่วยป้องกันอันตรายที่จะมากระทบต้นยาง เปลือกของต้นยางนี้มีความสำคัญต่อเกษตรกรชาวสวนยางมาก เนื่องจากท่อน้ำยางจะอยู่ในส่วนนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเปลือกด้านในที่ติดเยื่อเจริญจะมีท่อน้ำยางอยู่มากที่สุด

2.4.3 ใบยางพารา (Leaf)

เป็นใบประกอบ โดยทั่วไป 1 ก้านใบจะมีใบย่อย 3 ใบ มีหน้าที่หลักในการปรุงอาหาร หายใจ และคายน้ำ ใบยางจะแตกออกมาเป็นชั้นๆ เรียกว่า “ฉัตร” ระยะเวลาเริ่มแตกฉัตรจนถึงใบในฉัตรนั้นแก่เต็มที่จะใช้เวลาประมาณ 2-3 เดือน ยางจะผลัดใบในฤดูแล้งของทุกปี ยกเว้นยางต้นเล็กที่ยังไม่แตกกิ่งก้านสาขาหรือมีอายุไม่ถึง 3 ปี จะไม่ผลัดใบ

2.4.4 ดอกยางพารา (Flowers)

มีลักษณะเป็นช่อ มีทั้งดอกตัวผู้และดอกตัวเมียอยู่ในช่อดอกเดียวกัน ดอกยางทำหน้าที่ผสมพันธุ์ โดยการผสมแบบเปิด ดอกยางจะออกตามปลายกิ่งของยางหลังจากที่ต้นยางผลัดใบ

2.4.5 ผล (Fruit)

มีลักษณะเป็นพวงโดยปกติจะมี 3 พวง ในแต่ละพวงจะมีเมล็ดอยู่ภายใน ผลอ่อนมีสีเขียว ผลแก่มีสีน้ำตาลและแข็ง

2.4.6 เมล็ด (Seed)

มีสีน้ำตาลลายขาวคล้ายสีของเมล็ดละหุ่ง ยาวประมาณ 2-2.5 เซนติเมตร กว้างประมาณ 1.5-2.5 เซนติเมตร หนักประมาณ 3-6 กรัม เมล็ดขางเมื่อหล่นใหม่ๆ จะมีเปอร์เซ็นต์ความงอกสูงมาก แต่เปอร์เซ็นต์ความงอกนั้นจะลดลงอย่างรวดเร็วในสภาพปกติ เมล็ดขางจะรักษาความงอกไว้ได้ประมาณ 20 วันเท่านั้น

2.4.7 น้ำยาง (rubber latex)

เป็นของเหลวสีขาวถึงขาวปนเหลืองข้น อยู่ในท่อน้ำยางซึ่งเรียงตัวกันอยู่ในเปลือกของต้นยาง ในน้ำยางจะมีส่วนประกอบหลักที่สำคัญ 2 ส่วนคือส่วนที่เป็น “เนื้อยาง” และส่วนที่ “ไม่ใช่ยาง” ตามปกติในน้ำยางจะมีเนื้อยางแห้งประมาณ ร้อยละ 25-45

(<http://www.arda.or.th/kasetinfo/south/para/controller/index.php> ค้นคืนวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2558)

2.5 สายพันธุ์ยางพาราที่แนะนำให้ปลูก

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ได้จัดทำคำแนะนำพันธุ์ยางของเกษตรกรทุกๆ 4 ปี โดยใช้ข้อมูลจากผลงานวิจัยการปรับปรุงพันธุ์ยาง เพื่อแนะนำพันธุ์ยางที่ให้ผลผลิตน้ำยางสูงเป็นหลักตั้งแต่ พ.ศ. 2504 เป็นต้นมา แต่เนื่องจากปัจจุบันไม้ยางพารามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมไม้ของประเทศ ทำให้เกษตรกรได้รับผลตอบแทนจากผลผลิตเนื้อไม้เพิ่มขึ้น ดังนั้นพันธุ์ยางที่แนะนำตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร พ.ศ. 2551 มี 3 กลุ่ม คือ พันธุ์ยางที่ให้ผลผลิตน้ำยางสูง พันธุ์ยางที่ให้ผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้สูง และพันธุ์ยางที่ให้ผลผลิตเนื้อไม้สูง เพื่อให้เกษตรกรเลือกพันธุ์ได้ตามวัตถุประสงค์ของการปลูก (สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร 2555: 41-43)

พันธุ์ยางที่แนะนำให้ปลูก แบ่งออกเป็น 3 ชั้น และ 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่ม 1 พันธุ์ยางผลผลิตน้ำยางสูง เป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตน้ำยางสูงเป็นหลัก การเลือกปลูกพันธุ์ยางในกลุ่มนี้ควรมุ่งเน้นผลผลิตน้ำยาง

กลุ่ม 2 พันธุ์ยางที่ให้ผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้สูง เป็นพันธุ์ที่ให้ทั้งผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้ โดยให้ผลผลิตน้ำยางสูง และมีการเจริญเติบโตดี ลักษณะลำต้นตรง ให้ปริมาณเนื้อไม้ในส่วนลำต้นสูง

กลุ่ม 3 พันธุ์ยางผลผลิตเนื้อไม้สูง เป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตเนื้อไม้สูงเป็นหลัก มีการเจริญเติบโตดีมาก ลักษณะลำต้นตรง ให้ปริมาณเนื้อไม้ในส่วนลำต้นสูงมาก ผลผลิตน้ำยางจะอยู่ในระดับต่ำกว่าพันธุ์ยางในกลุ่มที่ 1 และ 2

พันธุ์ยางในแต่ละกลุ่มที่แนะนำ จะแบ่งเป็น 2 ชั้น ตามรายละเอียดของข้อมูล ดังนี้
พันธุ์ยางชั้น 1 แนะนำให้ปลูกโดยไม่จำกัดเนื้อที่ปลูก พันธุ์ยางในชั้นนี้ได้ผ่านการทดลองและการศึกษาลักษณะต่างๆ อย่างละเอียด

พันธุ์ยางชั้น 2 แนะนำให้ปลูกโดยจำกัดเนื้อที่ปลูก ปลูกได้ไม่เกินร้อยละ 30 ของเนื้อที่ปลูกยางที่ถือครอง แต่ละพันธุ์ควรปลูกไม่น้อยกว่า 7 ไร่ พันธุ์ยางชั้นนี้อยู่ในระหว่างการศึกษาลักษณะบางประการเพิ่มเติม เกษตรกรที่มีความประสงค์จะเลือกปลูกพันธุ์ยางชั้นนี้ ควรรับคำแนะนำจากสถาบันวิจัยยาง

พันธุ์ยางที่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ปลูกยางเดิม

กลุ่ม 1 : พันธุ์ยางผลผลิตน้ำยางสูง

พันธุ์ยางชั้น 1	สถาบันวิจัยยาง 251 RRIM600	สถาบันวิจัยยาง 226	BPM 24
พันธุ์ยางชั้น 2	สถาบันวิจัยยาง 209 สถาบันวิจัยยาง 225 สถาบันวิจัยยาง 405 RRIC 101 Haiken 2	สถาบันวิจัยยาง 214 สถาบันวิจัยยาง 250 สถาบันวิจัยยาง 406 PR 302	สถาบันวิจัยยาง 218 สถาบันวิจัยยาง 319 RRIC 100 PR 305

กลุ่ม 2: พันธุ์ยางผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้สูง

พันธุ์ยางชั้น 1	BP 235	BP 255	PB 260
พันธุ์ยางชั้น 2	สถาบันวิจัยยาง 312 สถาบันวิจัยยาง 404 สถาบันวิจัยยาง 412 สถาบันวิจัยยาง 3607	สถาบันวิจัยยาง 325 สถาบันวิจัยยาง 407 สถาบันวิจัยยาง 413 RRIC121	สถาบันวิจัยยาง 403 สถาบันวิจัยยาง 409 สถาบันวิจัยยาง 3604 RRII 203

กลุ่ม 3 : พันธุ์ยางผลผลิตเนื้อไม้สูง

พันธุ์ยางชั้น 1	ละเซิงเทรา 50	AVROS 2037	BPM 1
พันธุ์ยางชั้น 2	สถาบันวิจัยยาง 401	สถาบันวิจัยยาง 414	สถาบันวิจัยยาง 415

พันธุ์ยางที่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ปลูกยางใหม่

กลุ่ม 1 : พันธุ์ยางผลผลิตน้ำยางสูง

พันธุ์ยางชั้น 1	สถาบันวิจัยยาง 408 RRIM600	สถาบันวิจัยยาง 251 BPM 24	สถาบันวิจัยยาง 226
พันธุ์ยางชั้น 2	สถาบันวิจัยยาง 250 สถาบันวิจัยยาง 406 สถาบันวิจัยยาง 416 สถาบันวิจัยยาง 3603 RRIC 101 Haiken 2	สถาบันวิจัยยาง 319 สถาบันวิจัยยาง 410 สถาบันวิจัยยาง 3601 สถาบันวิจัยยาง 3605 PR 302	สถาบันวิจัยยาง 405 สถาบันวิจัยยาง 411 สถาบันวิจัยยาง 3602 สถาบันวิจัยยาง 3606 PR 305

กลุ่ม 2 : พันธุ์ยางผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้สูง

พันธุ์ยางชั้น 1	RRII 118	PB235	
พันธุ์ยางชั้น 2	สถาบันวิจัยยาง 312 สถาบันวิจัยยาง 404 สถาบันวิจัยยาง 412 สถาบันวิจัยยาง 3607	สถาบันวิจัยยาง 325 สถาบันวิจัยยาง 407 สถาบันวิจัยยาง 413 RRIC121	สถาบันวิจัยยาง 403 สถาบันวิจัยยาง 409 สถาบันวิจัยยาง 3604 RRII 203

กลุ่ม 3 : พันธุ์ยางผลผลิตเนื้อไม้สูง

พันธุ์ยางชั้น 1	ละเชิงเทรา 50	AVROS 2037	BPM 1
พันธุ์ยางชั้น 2	สถาบันวิจัยยาง 401	สถาบันวิจัยยาง 414	สถาบันวิจัยยาง 415

รายละเอียดพันธุ์ยางที่แนะนำ (ขอกล่าวถึงรายละเอียดของพันธุ์ RRIM 600 และพันธุ์สถาบันวิจัยยาง RRIT 251 ที่เกษตรกรใช้ปลูกในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี)

พันธุ์ RRIM 600

ผลผลิตเฉลี่ย 289 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ผลผลิตเพิ่มขึ้นปานกลางเมื่อใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง ผลผลิตลดลงมากในช่วงผลัดใบในพื้นที่แห้งแล้ง การเจริญเติบโตปานกลาง เปลือกเดิมบางและเปลือกงอกใหม่หนาปานกลาง ควรใช้ระบบกรีดยางครั้งละต้น วันเว้นวัน ต้านทานโรคราแป้งและโรคใบจุดนูนปานกลาง อ่อนแอต่อโรคราสีชมพู อ่อนแอมากต่อโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา และโรคเส้นดำ มีต้นเปลือกแห้งจำนวนน้อย ต้านทานลมปานกลาง ปลูกได้ในพื้นที่ลาดชัน ไม่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น และพื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง

สถาบันวิจัยยาง 251 (RRIT 251)

ผลผลิตเฉลี่ย 10 ปี 457 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี การเจริญเติบโตปานกลางเปลือกเดิม และเปลือกงอกใหม่หนาปานกลาง ควรใช้ระบบกริดครึ่งลำต้น วันเว้นวัน ด้านทานโรค เส้นดำดี ด้านทานโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปทรา โรคราแป้ง โรคใบจุดนูน และโรคราสีชมพูปานกลาง มีต้นเปลือกแห้งจำนวนน้อย ด้านทานลมปานกลาง ไม่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ลาดชัน พื้นที่ที่มี หน้าดินตื้น และพื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง (สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร 2554: 16, 22)

2.6 ปัจจัยที่นำมาพิจารณาในการเลือกพันธุ์ยาง

2.6.1 โรคยาง ในแต่ละท้องถิ่นมีการระบาดของโรคแต่ละชนิดแตกต่างกันไป ดังนั้น ก่อนที่จะปลูกควรศึกษาและพิจารณาก่อนว่าพื้นที่ที่จะปลูกมีโรคอะไรระบาดบ้าง ระบาดอยู่ในระดับรุนแรงมากน้อยเพียงใดเพื่อจะได้ตัดสินใจเลือกพันธุ์ยางที่ต้านทานโรคนั้น ๆ ได้ถูกต้อง

2.6.2 สม ในบริเวณที่มีลมแรงควรปลูกเฉพาะพันธุ์ยางที่ต้านทานลมได้ดีเท่านั้น

2.6.3 ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ดินแต่ละชนิดเหมาะสมกับพันธุ์ยางแต่ละพันธุ์ ไม่เหมือนกัน บางพันธุ์จะให้ผลดีเฉพาะพื้นที่ที่ดินอุดมสมบูรณ์เท่านั้น ถ้านำไปปลูกในพื้นที่ดินเลว จะทำให้การเจริญเติบโตไม่ดี ผลผลิตต่ำ แต่บางพันธุ์ปลูกในพื้นที่ดินเลวก็ให้ผลผลิตแตกต่างจากที่ปลูกในพื้นที่ดินดีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

2.6.4 ความลึกของหน้าดินและระดับน้ำใต้ดิน พื้นที่ที่มีหน้าดินตื้นและมีระดับน้ำใต้ดินสูงไม่เหมาะที่จะปลูกยาง โดยปกติต้นยางจะชอบพื้นที่ที่มีหน้าดินลึกและมีการระบายน้ำดี แต่ยางบางพันธุ์ก็สามารถปลูกในพื้นที่ที่มีหน้าดินตื้นและมีระดับน้ำใต้ดินสูงได้

2.6.5 ความลาดชันของพื้นที่ ยางบางพันธุ์ไม่เหมาะสำหรับปลูกในพื้นที่ลาดชัน แต่ยางบางพันธุ์เหมาะหรือพอจะปลูกได้ในสภาพพื้นที่ดังกล่าว อาจเกิดจากสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง หรือหลายสาเหตุร่วมกัน เช่น ใช้ระบบกริดที่มีความถี่สูงกับพันธุ์ยางที่เปลือกแห้งง่าย (สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร 2554: 1)

2.7 การปลูกยางพารา

2.7.1 วัสดุปลูก วัสดุปลูกที่แนะนำในปัจจุบันมี 3 ชนิด ได้แก่ ต้นตอตายาง ต้นยางชำถุง และต้นติดตาในแปลง วัสดุปลูกแต่ละชนิดมีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่และภูมิอากาศที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเลือกวัสดุปลูกที่เหมาะสมและมีคุณภาพจึงส่งผลต่อความสำเร็จในการปลูกสร้างสวนยาง

1) **ต้นตอตายาง** หมายถึง ต้นกล้าอายุ 6-8 เดือนที่ติดตาด้วยางพันธุ์ดีไว้เรียบร้อยแล้ว แต่ตายังไม่แตก

2) *ต้นยางชำถุง* หมายถึง วัสดุปลูกที่ได้จากการนำต้นตอตาปลูกในถุงหรือผลิตโดยวิธีเพาะเมล็ดและติดตาในถุงจนได้ต้นยางชำถุงขนาด 1-2 นิ้ว

3) *ต้นติดตาในแปลง* หมายถึง ต้นยางที่ปลูกด้วยเมล็ด และติดตาในแปลงเป็นต้นยางที่มีระบบรากแข็งแรง

2.7.2 การเตรียมพื้นที่ปลูก การเตรียมพื้นที่เป็นการปรับสภาพพื้นที่ให้เหมาะสมสำหรับการปลูกสร้างสวนยาง ด้วยการ โคนต้นยางเก่า หรือไม้ยืนต้นบางชนิด จะต้องทำการเผาเก็บเศษไม้และวัชพืชที่เหลือในพื้นที่ออกให้มากที่สุด ทั้งนี้เพื่อเป็นการกำจัดแหล่งแพร่เชื้อโรค โดยเฉพาะโรครากยาง ควรเริ่มโค่นในช่วงฤดูแล้งเพื่อสะดวกในการเก็บเศษไม้และตอไม้ออกจากพื้นที่ วิธีโค่นที่นิยมมี 2 วิธี คือ

1) *โค่นด้วยเครื่องจักร* เป็นวิธีการโค่นล้มต้นยางและไม้ยืนต้นด้วยรถแทรกเตอร์ ต้นต้นยางเก่าให้ล้มไปในทางเดียวกัน โดยถอนรากขึ้นมาด้วย ตัดท่อนไม้ใหญ่เล็กที่ใช้ประโยชน์ได้ออกจากแปลง เผาเศษรากและกิ่งไม้เล็กๆ ไถพรวนดินอย่างน้อย 2 ครั้ง

2) *โค่นด้วยแรงคน* เป็นวิธีการตัดต้นยางให้เหลือตอซึ่งยังไม่ตาย จำเป็นต้องทำลายตอเหล่านี้ให้ตายและผุพังโดยรวดเร็ว เพื่อสะดวกในการปฏิบัติงานของเกษตรกร และป้องกันการเกิดโรคราก โดยใช้สารเคมีทารอบตอสูงจากพื้นดิน 30 เซนติเมตร ทาก่อนโค่น 1 วัน หลังจากโค่นต้นยางแล้วเก็บกิ่งไม้เล็กและวัชพืชออกจากแปลง ทำการเผา ไถพรวนดินอย่างน้อย 2 ครั้ง

2.7.3 การวางแผนปลูก การวางแผนปลูกเป็นการกำหนดว่าจะปลูกยางไปทิศทางใด เพื่อลดความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับต้นยาง ป้องกันการชะล้างผิวหน้าดิน สะดวกในการปฏิบัติดูแลรักษาและการเก็บผลผลิต มีวิธีปฏิบัติดังนี้

1) *การกำหนดระยะปลูก* ระยะปลูกยางมีผลต่อการเจริญเติบโตของต้นยาง ต้นยางจะเจริญเติบโตได้ดีต้องมีพื้นที่ต่อต้นไม่น้อยกว่า 20 ตารางเมตร ระยะปลูกที่เหมาะสมในพื้นที่ราบเขตปลูกยางเดิมควรเป็น 2.5×8 เมตร หรือ 3×7 เมตร มีจำนวนต้นยาง 80 ต้นต่อไร่ หรือ 76 ต้นต่อไร่ ตามลำดับ ระยะปลูกยางในเขตปลูกยางใหม่ ควรเป็น 2.5×7 เมตร หรือ 3×7 เมตร มีจำนวนต้นยาง 91 ต้นต่อไร่ หรือ 76 ต้นต่อไร่ สำหรับระยะปลูกยางในพื้นที่ลาดควรเป็น 3×8 เมตร มีจำนวนต้นยาง 67 ต้นต่อไร่

2) *การกำหนดแถวหลัก* การกำหนดแถวหลักของต้นยาง ควรวางแผนแถวหลักตามแนวทิศตะวันออก ตะวันตก และให้ช่วงทางการไหลของน้ำเพื่อลดการชะล้างหน้าดิน และการพังทลายของดิน กำหนดแถวหลักให้ห่างจากแนวเขตสวนยางเก่าไม่น้อยกว่า 1.5 เมตร และขุดคูตามแนวเขตสวนเพื่อป้องกันโรคราก และการแก่งแย่งธาตุอาหาร หลังจากนั้นวางแผนปลูกพร้อม

ปักไม้ชะมบตามระยะปลูกที่กำหนด สำหรับพื้นที่ลาดเทมากกว่า 15 องศา จะต้องวางแผนปลูกตามแนวระดับ และทำขั้นบันได

3) การขุดหลุม ขุดดินด้านใดด้านหนึ่งของไม้ชะมบโดยตลอด ไม้ต้องถอน ไม้้ออก หลุมที่ขุดมีขนาด กว้าง×ยาว×ลึก 50×50×50 เซนติเมตร ดินที่ขุดแบ่งเป็น 2 ชั้น ดินบนกองไว้ด้านหนึ่ง ดินล่างกองไว้อีกด้านหนึ่ง ผึ่งแดดไว้ประมาณ 1 สัปดาห์ เมื่อดินแห้งแล้ว ย่อยดินบน ให้ละเอียดพอควรวีใส่ลงกับหลุมแล้วตามด้วยดินล่างที่ผสมด้วยปุ๋ยหินฟอสเฟต อัตรา 170-200 กรัม และปุ๋ยอินทรีย์ประมาณ 3-5 กิโลกรัมต่อหลุมใส่ไว้ด้านบน

2.7.4 วิธีการปลูก การปลูกด้วยต้นตอเป็นวิธีที่ง่ายต่อการปฏิบัติ แต่ไม่แนะนำ สำหรับการปลูกขางในพื้นที่ปลูกขางใหม่ที่มีปริมาณน้ำฝนต่ำ การปลูกด้วยต้นตอควรปลูก ต้นฤดูฝน วิธีการปลูก ใช้เหล็กหรือไม้ปลายแหลมขนาดเล็กกว่าต้นตอที่ปลูกเล็กน้อย แทงลงบน หลุมปลูก ลึกขนาดเกือบเท่าความยาวของรากแก้วต้นตอตา เลียบต้นตอตาตามร่องที่แทงไว้ ให้ แผ่นตาอยู่แนวทิศเหนือ-ใต้ จากนั้นใช้เหล็กหรือ ไม้อัดต้นตอตาให้แน่นที่สุดเท่าที่จะทำได้ อย่าให้มี โพรงอากาศบริเวณราก เพราะจะทำให้รากเน่า การกลบดินต้องให้แนวระดับดินอยู่ตามส่วนรอยต่อ ของรากกับลำต้น หลังจากปลูกควรพรวนดินบริเวณ โคนต้นตอตาให้สูงเพื่อมิให้โคนต้นตอตาเน่า เนื่องจากมีน้ำขัง หลังจากปลูกควรใช้เศษฟางข้าวหรือวัสดุหาง่ายคลุมโคนต้นตอตาขาง

1) การปลูกด้วยต้นขางชำสูง เป็นวิธีที่ประสบผลสำเร็จสูงเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการอื่น ต้นขางเจริญเติบโตสม่ำเสมอ ช่วยลดช่วงระยะเวลาดูแลรักษาต้นขางอ่อนให้สั้นลง สามารถกรีดขางได้เร็วกว่าการปลูกด้วยต้นตอตาและการตัดตาในแปลง นอกจากนี้ต้นขางชำสูง ยังเหมาะสมใช้เป็นต้นปลูกซ่อมได้ดีที่สุดอีกด้วย การปลูกขางด้วยต้นขางชำสูง จะต้องระมัดระวัง เรื่องการขนย้าย เพราะหากดินในถุงชำแตก จะทำให้ต้นขางตายได้ ควรเลือกใช้ต้นขางชำสูงที่มี จำนวนฉัตร 1-2 ฉัตร และฉัตรจะต้องแก่เต็มที่ หลังจากเลือกต้นได้แล้วทำการตัดแต่งรากในถุงชำ แต่ละถุง เก็บต้นขางชำสูงไว้ในโรงเรือนที่มีร่มเงารำไรประมาณ 1 สัปดาห์ เพื่อให้ต้นขางปรับตัว ก่อนย้ายลงปลูกในแปลง วิธีการปลูกใช้มีดเหมือนกันถุงออกประมาณ 2-3 เซนติเมตร แล้วกรีดด้านข้าง ของถุงให้ขาดออกจากกัน แต่ยังไม่ดึงถุงออก นำไปวางในหลุม กลบดินลงหลุมจนเกือบเต็มหลุม แล้วดึงพลาสติกออก ระวังอย่าให้ดินในถุงพลาสติกแตก กลบดินจนเสมอกับปากหลุมและอัดดินให้แน่น โดยให้ดินบริเวณ โคนต้นขางสูงกว่าเล็กน้อย เพื่อไม่ให้มีน้ำขังในหลุมปลูก

2) การปลูกด้วยการตัดตาในแปลง ต้นขางที่ปลูกจะมีระบบรากแข็งแรง มีความเจริญเติบโตสม่ำเสมอ ไม้ต้องขุดถอนย้ายปลูก ต้นขางเปิดกรีดได้ในระยะเวลาใกล้เคียงกับการปลูก โดยใช้ต้นตอตา การปลูกสร้างสวนขางโดยการตัดตาในแปลงจะประสบผลสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับความ สมบูรณ์ของต้นกล้าขาง ความสมบูรณ์ของกิ่งตาง และความสามารถของคนตัดตาง มีขั้นตอนดังนี้

(1) เตรียมพื้นที่ โดยไถพลิกดิน เก็บวัชพืชที่เหลือในพื้นที่ออกให้หมด ไถพรวนดินเพื่อให้ดินร่วน หลังจากนั้นปักไม้ชะมบตามระยะปลูกที่กำหนดไว้

(2) ขุดหลุมปลูก โดยขุดหลุมขนาด กว้าง×ยาว×ลึก 50×50×50 เซนติเมตร ดินที่ขุดควรแยกดินบนและดินล่างออกจากกัน ตากแดดไว้ประมาณ 10-15 วัน เมื่อดินแห้งแล้ว ข่อยดินชั้นบนให้ร่วน กวาดใส่ครึ่งหนึ่งของหลุม สำหรับดินล่างเมื่อย่อยดีแล้วผสมกับปุ๋ยหินฟอสเฟต ในอัตรา 170-200 กรัมต่อหลุม ใส่ไว้ด้านบน

(3) ปลูกด้วยเมล็ดยาง นำเมล็ดสดปลูกในหลุมที่เตรียมไว้ หลุมละ 3 เมล็ด ระยะห่างระหว่างเมล็ด 25 เซนติเมตร วางเมล็ดบนหลุม ควรใช้ไม้ปลายแหลมปักดินให้เป็นหลุม ลึกประมาณ 3 เซนติเมตร วางเมล็ดลงในหลุมที่เจาะไว้ให้ด้านบนของเมล็ดคว่ำลง หรือถ้าปลูกด้วยเมล็ดงอก ให้วางด้านรากงอกของเมล็ดคว่ำลง แล้วกลบดินให้มีเมล็ด ดันยางที่ได้จากการเพาะเมล็ด เรียกว่า ดันกล้ายาง

(4) ตัดตายาง เมื่อต้นกล้ายางอายุ 6-8 เดือน หรือมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นไม่ต่ำกว่า 1 เซนติเมตร ที่ระดับความสูงจากพื้นดิน 10 เซนติเมตร ทำการตัดตายางพันธุ์ที่ต้องการปลูก หลังจากตัดตาแล้ว 21 วัน หากตัดตาสำเร็จมากกว่า 2 ต้นต่อหลุม ให้ตัดยอดต้นที่สมบูรณ์ที่สุดในระดับความสูง 10-15 เซนติเมตร เอียงเป็นมุม 45 องศาไปทางด้านตรงข้ามกับแผ่นดิน หลังจากนั้น 1 เดือน หากตาของต้นที่ตัดยอดยังไม่แตก ให้ตัดยอดต้นอื่นต่อไปทีละต้น แต่ถ้าตาของต้นที่ตัดแตกออกมาแล้ว ให้ถอนต้นตอตาที่เหลือออก คงไว้แต่ต้นที่ตาแตก ปล่อยให้เจริญเติบโตเป็นต้นยางต่อไป

2.8 โรคยางพาราที่เป็นข้อจำกัด/ข้อควรระวังสำหรับยางพาราพันธุ์ RRIM600

2.8.1 โรคเส้นดำ (*Black Stripe*) เป็นโรคที่ทำอันตรายต่อหน้ากรีดยางมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตที่มีความชื้นสูง ทำให้เปลือกงอกใหม่เสียหายรุนแรงจนกรีดซ้ำหน้าเดิมไม่ได้ ต้นยางจึงให้ผลผลิตลดลงโดยอาจกรีดได้เพียง 8-16 ปีเท่านั้น

เชื้อสาเหตุ เชื้อรา *Phytophthora palmivora* และ *Phytophthora botryosa*

ลักษณะอาการ ปรากฏอาการเหี่ยวรอยกรีด โดยในระยะแรกเปลือกจะชำมีสีผิดปกติ ต่อมารอยชำจะเปลี่ยนเป็นรอยปุ่มสีดำ ขยายตัวในแนวตั้ง ถ้าเงื่อนไขเปลือกออกจะพบลายเส้นดำบนเนื้อไม้ อาการในขั้นรุนแรงจะทำให้เปลือกบริเวณนั้นปริและมึนน้ำยางไหลตลอดเวลา เปลือกจะเน่าหลุดไปในที่สุด เปลือกงอกใหม่จะมีลักษณะเป็นตะปุ่มตะป่ำ ทำให้กรีดยางต่อไปไม่ได้

การป้องกัน

1) อย่าเปิดหน้ายางหรือขึ้นหน้ายางใหม่ในระหว่างฤดูฝน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่มีฝนตก และอย่ากรีดลึกจนถึงเนื้อไม้เพราะจะทำให้หน้ายางเสียหาย โอกาสที่เชื้อจะเข้าทำลายมีมากขึ้น

2) ตัดแต่งกิ่งยางและปราบวัชพืชให้สวนยางโปร่ง มีอากาศถ่ายเทสะดวก จะช่วยให้หน้ายางแห้งเร็วขึ้น และเป็นการลดความรุนแรงของโรคได้

3) การกรีดยางในฤดูฝน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระลอกที่มีโรคใบร่วงระบาด ควรทาหน้ายางด้วยสารเคมีชนิดเดียวกับที่ใช้รักษา

การรักษา เมื่อพบหน้ากรีดยางเริ่มแสดงอาการให้ใช้สารเมตาแลคซิลอัตรา 7-14 กรัม (1/2-1 ช้อนแกง) ต่อน้ำ 1 ลิตร ผสมสารแผ่กระจายและจับติด จำนวน 2 มิลลิลิตร (1 ช้อนชา) ใช้สารอย่างใดอย่างหนึ่งทาหน้ากรีดยางทุก 7 วัน ประมาณ 3-4 ครั้ง จะสามารถป้องกันกำจัดโรคนี้ได้ แต่ถ้าหากฝนตกชุกติดต่อกันควรทาสารเคมีต่อไปอีกจนกว่าโรคนี้จะหาย

2.8.2 โรคราสีชมพู (Pink Disease)

เชื้อสาเหตุ เชื้อรา *Corticium salmonicolor*

ลักษณะอาการ อาการขึ้นแรกที่เชื้อราเข้าทำลายเห็นเป็นรอย น้ำยางถูกขับไหลออกมาเป็นทางยาวไ้รอยแผล เมื่อน้ำยางแห้งจะมีราดำเข้าจับ เวลาอากาศชุ่มชื้นเชื้อราจะเจริญเติบโตเต็มที่และเปลี่ยนเป็นสีชมพู มีรอยแตกกระแวงเล็ก ๆ กระจายทั่วไป ส่วนของต้นยางเหนือส่วนที่เป็นโรคจะแห้งตายไป มีกิ่งอ่อนแตกเจริญขึ้นมาใหม่จากส่วนไ้รอยแผล

การป้องกันกำจัด

- 1) ดูแลรักษาสวนยางให้มีอากาศถ่ายเทได้สะดวกไม่อับชื้น
- 2) เมื่อพบต้นที่เป็นโรค ให้รีบตัดส่วนที่เป็นโรคทิ้งและทำลายเสีย
- 3) สำหรับต้นยางที่ยังไม่เปิดกรีด หากพบโรคนี้ให้ใช้บอร์โดมิกซ์เจอร์ ซึ่งมีอัตราส่วนของจุนสี 120 กรัม ปูนขาว 240 กรัม (ถ้าเป็นปูนเผาใหม่ใช้ประมาณ 150 กรัม) ผสมน้ำ 10 ลิตร

- 4) สำหรับยางที่เปิดกรีดแล้ว หากเป็นโรคนี้ ให้ใช้สารเคมีไตรเดมอร์ฟ (Tridemorph) ฉีดพ่นหรือทาบริเวณที่เป็นโรคโดยจุดส่วนที่เป็นโรคก่อนฉีดหรือทา

2.8.3 โรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปทอรา (Phytophthora Leaf Fall)

เชื้อสาเหตุ เชื้อรา *Phytophthora palmivora* และ *Phytophthora botryose*

ลักษณะอาการ ใบร่วงทั้งๆ ที่ยังมีสีเขียวมีรอยขีดดำอยู่ที่ก้านใบและตรงกลางรอยขีดมีหยดน้ำยางเกาะติดอยู่ด้วย ถ้านำใบยางที่ร่วงมาสกัดเบาๆ ใบย่อยจะหลุดทันที โรคนี้จะสัมพันธ์กับโรคเส้นดำด้วย เนื่องจากเกิดจากเชื้อชนิดเดียวกัน เมื่อเกิดโรคนี้จะทำให้ใบร่วงโกร๋นทั้งสวน ผลผลิตยางจะลดลงแต่ก็ไม่ทำให้ต้นยางตาย

การป้องกันและรักษา ควรเลือกปลูกพันธุ์ยางที่ต้านทานโรคนี้ ถ้าเป็นยางพันธุ์อาร์อาร์ไอเอ็ม 600 ซึ่งอ่อนแอต่อโรคใบร่วงควรติดตามเปลี่ยนแปลงด้วยพันธุ์ที่จี 1 และในสวนยางที่มี

อายุน้อยกว่า 2 ปี ให้ใช้แคปตาโฟล 80% ในอัตรา 2 กรัม ผสมน้ำ 1 ลิตร ฉีดพุ่มใบทุกสัปดาห์ในระหว่างที่โรคกำลังระบาด ส่วนในสวนยางที่มีต้นยางขนาดใหญ่ การใช้สารเคมีป้องกันจะไม่คุ้มค่าใช้จ่าย จึงไม่แนะนำให้ทำแต่จะแนะนำให้ใช้วิธีป้องกันรักษาโรคเส้นดำที่บริเวณหน้ากรีดแทน และหยุดกรีตระหว่างที่เกิดโรคระบาดเท่านั้น

(<http://www.doae.go.th/library/html/detail/Rubber/rubber23.htm> ค้นคืนวันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2556)

2.9 การดูแลรักษาพยาบาล

2.9.1 การปลูกซ่อม หลังจากทำการปลูกไปแล้ว ต้นยางพาราส่วนหนึ่งจะตายจากสาเหตุต่างๆ เช่น การปลูกไม่ประณีต ต้นยางพารากระทบแสงหลังปลูก ถูกโรครา แมลง จำพวกปลวก ทำลายหรือเกิดจากภัยธรรมชาติ เช่น ฝนตกหนัก น้ำท่วม โคนนานหรือลมแรง กิ่งที่งอกจากตาพันธุ์ดีหัก เป็นต้น เมื่อปรากฏว่าต้นยางพาราที่ปลูกตายจำเป็นต้องทำการนำกล้ายางพารามาปลูกซ่อมให้เต็มพื้นที่ ช่วงเวลาที่ทำการปลูกซ่อมควรเป็นช่วงที่มีฝนตกชุก ในปีแรกหลังปลูกประมาณ 1 เดือนระหว่างเดือนมิถุนายน-สิงหาคม ในปีที่สองปลูกซ่อมตั้งแต่ต้นฤดูฝนประมาณเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน ช่วงที่ 1 และประมาณเดือนสิงหาคม เป็นช่วงที่ 2 จะทำการปลูกซ่อมเพียง 2 ปี ปีที่ 3 เป็นต้นไป ไม่จำเป็นต้องปลูกซ่อม เพราะกล้าที่ปลูกซ่อมในปีที่ 3 จะโตไม่ทันกับต้นกล้าต้นแรก กล้ายางพาราที่นำมาปลูกซ่อม ใช้กล้ายางพาราชำถุง ในปีแรกให้มีฉัตรใบ 1-2 ฉัตร และปลูกซ่อมในปีที่ 2 ใช้กล้ายางพาราที่เลี้ยงไว้ มีฉัตรใบประมาณ 3-4 ฉัตร ทั้งนี้เพื่อจะได้มีความเจริญเติบโตได้ทันกล้าที่ปลูกก่อน

2.9.2 การปลูกพืชคลุมดิน พื้นที่ระหว่างแถวยางที่ไม่ปลูกพืชแซมยาง ควรปลูกพืชคลุมดินตระกูลถั่ว เพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ ป้องกันการชะล้างพังทลายและควบคุมวัชพืช ชนิดของพืชคลุมดินตระกูลถั่วที่แนะนำ คือ คาโลโป โกเนียม เช่น โตรซิมาเพอราเรีย ในอัตราส่วน 5:4:1, 2:2:1, 1:2:0, 1:1:0 โดยน้ำหนัก หรือเพอราเรียอย่างเดียว ในอัตราปลูก 1.0 กิโลกรัมต่อปี

เตรียมเมล็ดพันธุ์ โดยแช่เมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่น 2 ชั่วโมง

วิธีปลูก โดยหว่านหรือโรยเป็นแถว 2-3 แถว ระหว่างแถวห่างจาก

แถวยาง 1.0-1.5 เมตร ใส่ปุ๋ยบำรุงพืชคลุมดิน โดยหว่านปุ๋ยหินฟอสเฟตในแถวพืชคลุมดิน อัตรา 15 และ 30 กิโลกรัมต่อต้น เมื่อพืชคลุมดินอายุ 2 และ 5 เดือนตามลำดับ หลังจากนั้นหว่านปุ๋ยหินฟอสเฟตในบริเวณที่ปลูกพืชคลุมดิน อัตรา 30 กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อพืชคลุมดินอายุ 9 เดือน และต่อไปปีละครั้ง พื้นที่ระหว่างแถวยางที่ไม่ปลูกพืชแซมยางควรปลูกพืชคลุมดินตระกูลถั่ว ซึ่งรู้เลี่ยม ข้อสังเกต: การปลูกพืชคลุมดินควรปลูกพร้อมกับปลูกยาง หรือหลังปลูกยาง และอย่าปล่อยให้แถวพืชคลุมดินพันต้นยาง

2.9.3 การใส่ปุ๋ย

ยางก่อนเปิดกรีด ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 20-10-12 ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตราและเวลา ใส่ปุ๋ยตามอายุของต้นยาง ใส่ปุ๋ยโดยวิธีหว่านรอบต้นหรือโรยเป็นแถบ 2 ข้าง ต้นยางบริเวณทรงพุ่มของใบยางแล้วคราดกลบ กำจัดวัชพืชก่อนใส่ปุ๋ย พื้นที่ลาดเท ควรใส่ปุ๋ยโดยวิธีการขุดหลุม 2 จุดตามแนวทรงพุ่มของใบยาง แล้วกลบเพื่อลดการชะล้าง ใส่ปุ๋ยในขณะที่ดินมีความชื้น ไม่ควรใส่ปุ๋ยในฤดูแล้งหรือมีฝนตกชุกติดต่อกันหลายวัน

ยางหลังเปิดกรีด ใส่ปุ๋ยเคมีโดยผสมปุ๋ยเคมีสูตร 30-5-18 อัตรา 1 กิโลกรัมต่อต้นต่อปี แบ่งใส่ 2 ครั้ง ในช่วงต้นฤดูฝนและปลายฤดูฝน ใส่ปุ๋ยโดยวิธีหว่านหรือโรยเป็นแถบบริเวณระหว่างแถวยางแล้วกลบ ใส่ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา 2-3 กิโลกรัมต่อต้นต่อปีร่วมกับปุ๋ยเคมี ขณะที่ดินมีความชื้นเพียงพอ ควรใส่ปุ๋ยอินทรีย์ก่อนใส่ปุ๋ยเคมีประมาณ 15 วัน

2.9.4 การตัดแต่งกิ่ง การตัดแต่งกิ่งบริเวณลำต้นในช่วงยางอ่อน เป็นการเตรียมพื้นที่บริเวณลำต้นให้มีพื้นที่กรีดอย่างมาก ให้สามารถกรีดยางได้ไม่น้อยกว่า 20 ปี มีข้อควรปฏิบัติดังนี้

- 1) ตัดแต่งกิ่งในช่วงต้นฤดูฝน และปลายฤดูฝน
- 2) ตัดกิ่งแขนงให้ชิดลำต้นในระดับต่ำกว่า 2 เมตร
- 3) การตัดกิ่งแขนงครั้งแรกในต้นฤดูฝน ให้ใช้วิธีทยอยตัดกิ่งแขนงออกเพื่อป้องกันต้นยางสูงชะลูด
- 4) ไม่นำต้นยางลงมาตัดแต่ง เพราะจะทำให้เปลือกแตก น้ำยางไหล หรือหักได้
- 5) ใช้ปูนขาว หรือปูนแดง หรือสี ทาบริเวณแผลที่ตัด

2.9.5 การสร้างทรงพุ่ม

ในกรณีต้นยางไม่แตกกิ่ง ให้ทำการสร้างทรงพุ่ม

- 1) สร้างทรงพุ่มที่ระดับความสูง 2.00-2.50 เมตร
- 2) ถ้าต้นยางสูงไม่มากนัก ใช้วิธีคลุมยอดหรือวิธีสวมยอด แต่ถ้าต้นยางสูงมากและส่วนสีน้ำตาลสูงเกิน 2.50 เมตร ให้ใช้วิธีควั่นที่ระดับประมาณ 2.20 เมตร
- 3) ห้ามใช้วิธีตัดยอด แต่ถ้าจะใช้ต้องเลียงพุ่มให้มีแขนงยอด โดยวิธีตัดทอนแขนงข้าง 3-5 กิ่ง ให้เจริญเติบโตต่ำกว่าแขนงยอดเพื่อป้องกันทรงพุ่มหนัก และกิ่งแตกเป็นกระจุก
- 4) ถ้ามีกิ่งแขนงแตกที่ระดับ 2-2.5 เมตร แล้วไม่จำเป็นต้องสร้างทรงพุ่มกับต้นยางต้นนั้นอีก

2.9.6 การทำแนวป้องกันไฟ

- 1) ก่อนเข้าฤดูแล้งแนะนำให้กำจัดวัชพืชบริเวณแถวยางและระหว่างแถวยาง

- 2) กำจัดวัชพืชรอบแนวสวนเป็นแนวกว้างไม่ต่ำกว่า 3 เมตร และเก็บเศษวัชพืชออกให้หมด
- 3) กรณีต้นยางที่ถูกไฟไหม้เล็กน้อย แนะนำให้ใช้ปูนขาวทาลำต้นทันทีเพื่อป้องกันความร้อนจากแสงแดดและแมลงที่อาจเข้าทำลายได้
- 4) ถ้าต้นยางในสวนได้รับความเสียหายจากไฟไหม้เกินร้อยละ 40 ของต้นยางทั้งหมด จนไม่อาจรักษาหน้ายางได้ ควรปลูกใหม่ทั้งแปลง

2.9.7 การป้องกันรอยไหม้จากแสงแดด

- 1) ต้นยางที่ปลูกในเขตแห้งแล้งมักปรากฏรอยไหม้จากแสงแดด ซึ่งเกิดจากการที่เนื้อเยื่อส่วนนั้นรับแสงแดดเป็นเวลานานติดต่อกันจนเซลล์เนื้อเยื่อเสียหาย ไม่สามารถเจริญเติบโตต่อไปได้
- 2) ก่อนเข้าช่วงแล้งควรใช้ปูนขาว 1 ส่วนผสมกับน้ำ 2 ส่วนหมักแช่ทิ้งค้างคืน ทาตั้งแต่บริเวณโคนต้น ส่วนที่เป็นสีน้ำตาลสูงขึ้นมาจนถึงส่วนที่เป็นสีน้ำตาลปนเขียว เพื่อป้องกันความรุนแรงของแสงแดด

2.9.8 การไถพรวนกำจัดวัชพืช การไถพรวนเพื่อกำจัดวัชพืชระหว่างแถวยาง ไร่ได้ในช่วงอายุ 2-3 ปี โดยไถลึก 15 เซนติเมตร และห่างจากแถวยางประมาณ 1-1.5 เมตร ควรไถก่อนวัชพืชออกดอก การไถพรวนอาจไถ 2-3 ครั้ง ขึ้นกับชนิดและปริมาณวัชพืช

2.9.9 อาการเปลือกแห้ง เป็นกับต้นยางที่เปิดกรีดแล้ว หลังจากกรีดยางแล้ว น้ำยางจะแห้งเป็นจุดๆ อยู่ตามรอยกรีดยางโดยเป็นอาการผิดปกติทางกายวิภาคภายในท่อน้ำยาง เมื่อต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้ง ต้องหยุดกรีดยางประมาณ 6-12 เดือน ต้นยางที่แสดงอาการเปลือกแห้งชั่วคราว จะสามารถกรีดเอาน้ำยางได้อีกหลังจากหยุดกรีด

(<http://www.rubberthai.com/information/suggestion/4.htm> ค้นคืนวันที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2557)

2.10 การกรีดยาง หมายถึง การนำผลผลิตน้ำยางออกมาจากต้นยางโดยต้องคำนึงว่าเมื่อกรีดแล้วจะต้องได้น้ำยางมากที่สุด เปลือกเสียหายน้อยที่สุด กรีดได้นาน 25-30 ปี และประหยัดค่าใช้จ่ายมากที่สุด

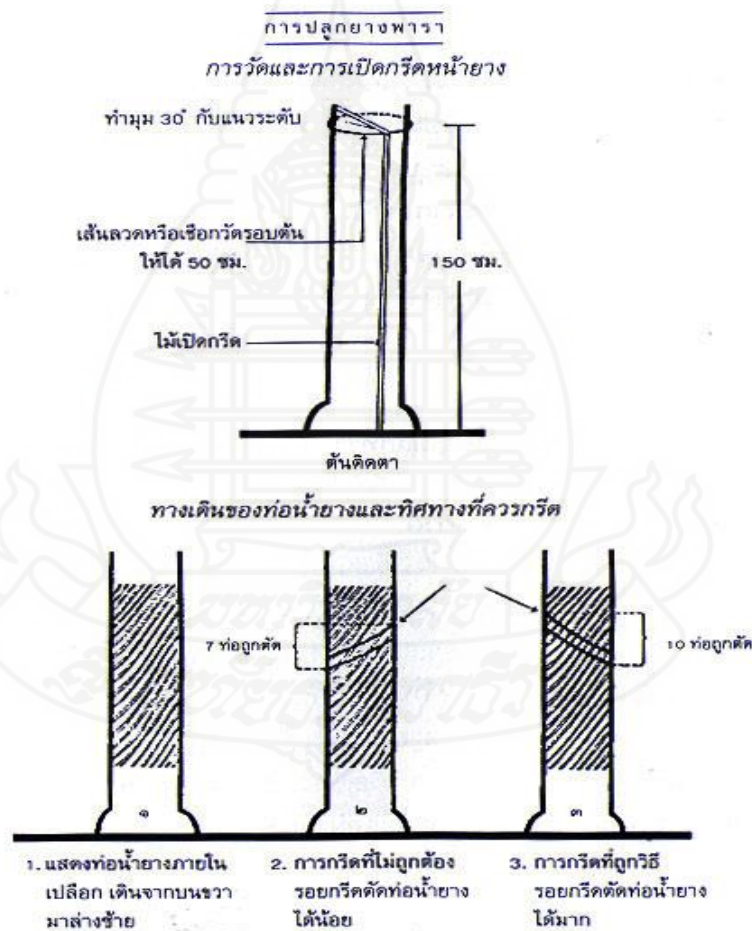
2.10.1 ขนาดของต้นยางที่เปิดกรีดได้ ขนาดของต้นยางที่พร้อมเปิดกรีดต้องมีเส้นรอบต้นไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร วัดที่ความสูงจากพื้นดิน 150 เซนติเมตร

- 1) เปิดกรีดครั้งแรกเมื่อมีจำนวนต้นยางที่พร้อมเปิดกรีดในสวนเกินกว่าครึ่งหนึ่งของต้นยางทั้งหมดในสวน
- 2) ต้นยางติดตา สามารถเปิดกรีดครั้งแรกได้ที่ระดับความสูงจากพื้นดิน 50, 75, 100, 125, หรือ 150 เซนติเมตร ระดับใดระดับหนึ่งก็ได้ แต่ถ้าเปิดกรีดต่ำจะ ได้รับผลผลิตมากกว่า

2.10.2 เวลาที่เหมาะสมในการกรีดยาง ควรจะเริ่มกรีดยางตั้งแต่ตอนเช้า ประมาณ 06.00-08.00 น. เพราะทำให้ปฏิบัติงานได้สะดวก เนื่องจากมองเห็นชัดเจนกว่ากลางวัน และผลผลิตที่ได้ใกล้เคียงกับการกรีดยางในตอนกลางวัน

2.10.3 ขนาดของงานกรีดยาง คนกรีดยาง 1 คน จะสามารถกรีดยางในสวนยางที่ปลูกในพื้นที่ราบ ตามระบบครึ่งลำต้นวันเว้นวัน ได้ประมาณ 400-450 ต้นต่อวัน

2.10.4 วิธีการกรีดยาง ควรกรีดยางโดยใช้วิธีกระตุกข้อมือหรือการชวยพร้อมกัน ข้อตัวและสลับเท้าไปตามรอยกรีดยางของต้นยาง อย่างกรีดโดยวิธีใช้ท่อนแขนลากหรือกระชากเป็นอันตราย การกรีดโดยวิธีกระตุกข้อมือจะทำให้กรีดได้เร็ว ควบคุมการกรีดง่าย กรีดเปลือกได้บาง แม้จะกรีดบาดเนื้อไม้ก็จะบาดเป็นแผลเล็กๆ เท่านั้น

ภาพที่ 2.1 การวัดและการเปิดกรีดหน้ายาง

2.10.5 ระบบการกรีดยาง เนื่องจากในระยะ 2-3 ปีแรกของการกรีด ต้นยางยังอยู่ในระยะการเจริญเติบโตค่อนข้างสูง การกรีดยางมากเกินไปจะทำให้ต้นยางชะงักการเจริญเติบโต ดังนั้นจึงควรกรีดยางในระบบครั้งต้นวันเว้นวัน โดยหยุดกรีดในช่วงผลัดใบ และไม่มีกรีดชดเชยเพื่อทดแทน วันที่ฝนตก จนกระทั่งปีที่ 4 ของการกรีดเป็นต้นไป จึงสามารถกรีดชดเชยได้ ระบบกรีดครั้งลำต้นวันเว้นวันนี้ใช้ได้กับยางเกือบทุกพันธุ์ ยกเว้นบางพันธุ์ที่เป็น โรคเปลือกแห้งได้ง่าย เท่านั้นที่ควรใช้ระบบกรีดครั้งลำต้นวันเว้นสองวัน

ข้อควรปฏิบัติในการกรีดยาง

- 1) ควรกรีดยางตอนเช้าหลังจากที่มีแสงสว่างแล้ว
- 2) กรีดยางเฉพาะต้นที่ได้ขนาดแล้ว
- 3) รอยกรีดจะต้องเริ่มจากซ้ายบนมาขวาล่าง เอียงประมาณ 30 องศา กับแนวระดับ
- 4) อย่ากรีดเปลือกหนา เพราะจะทำให้เปลือกงอกใหม่เสียหาย
- 5) อย่ากรีดเปลือกหนา ภายใน 1 เดือน ไม่ควรกรีดให้เปลือกเปลือกเกิน 2.5 เซนติเมตรหรือภายใน 1 ปี ไม่ควรกรีดให้เปลือกเปลือกเกิน 25 เซนติเมตร
- 6) หยุดกรีดเมื่อยางผลัดใบหรือเป็นโรคหน้ายาง
- 7) มีดกรีดยางต้องคมอยู่เสมอ
- 8) การเปิดกรีดยางหน้าที่สองและหน้าต่อไปให้เปิดกรีดที่ระดับความสูงจากพื้นดิน 150 เซนติเมตร

การกรีดยางหน้าสูง การกรีดยางหน้าสูง หมายถึง การกรีดยางหน้าบนเหนือหน้ากรีดปกติซึ่งเป็นส่วนที่ไม่เคยกรีดมาก่อน ต้นยางที่เหมาะสมที่จะทำการกรีดยางหน้าสูงคือ ต้นยางก่อนโค่นซึ่งมีอายุมาก หรือหน้ากรีดปกติเสียหาย โดยทั่วไปการกรีดยางหน้าสูงจะต้องใช้สารเคมีเร่งน้ำยาควบคู่กันไปด้วย เพื่อต้องการให้ได้รับยางมากที่สุดก่อนที่จะโค่นยางเก่าเพื่อปลูกแทน 2-4 ปี โดยใช้สารเคมีเร่งน้ำยาอีเทรล ร้อยละ 2.5 เป็นตัวเร่ง

การใช้สารเคมีเร่งน้ำยากับรอยกรีดหน้าล่าง วิธีนี้เหมาะสำหรับต้นยางที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป โดยใช้สารเคมีเร่งน้ำยาเข้มข้น 2.5 เปอร์เซ็นต์ทาเหนือรอยกรีดหน้าล่างทุก 3 สัปดาห์ โดยไม่ต้องขูดเปลือกและลอกขี้ยาง แต่ต้องกรีดครั้งต้นวันเว้นสองวันโดยเคร่งครัดเพื่อป้องกันการเกิดอาการโรคเปลือกแห้ง ไม่แนะนำให้ใช้สารเคมีเร่งน้ำยากับยางที่เพิ่งเปิดกรีดใหม่ ยกเว้นยางบางพันธุ์ที่มักจะทำให้น้ำยางน้อยในช่วงแรกของการเปิดกรีด เช่น พันธุ์จีที (GT) 1 อาจใช้สารเคมีเร่งน้ำยา 2.5 เปอร์เซ็นต์ทาในรอยกรีด โดยลอกขี้ยางออกก่อนจากที่เปิดกรีดไปแล้ว 1 เดือนก็ได้ และทาสารเคมีเร่งน้ำยาทุก 3-4 เดือนหรือปีละ 3-4 ครั้ง ใช้ระบบกรีดครั้งลำต้นวันเว้นสองวัน แต่ใน

ปีถัดไปถ้าผลผลิตสูงขึ้นแล้วควรหยุดใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง(www.reothai.co.th.content-การกรีดยาง-4-6825-90911-1.html ค้นคืนวันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ. 2556)

3. ดินที่มีปัญหาและการจัดการดิน

3.1 ความหมายของดินที่มีปัญหา ดินที่มีปัญหา หมายถึง ดินที่มีสมบัติไม่เหมาะสมหรือเหมาะสมน้อยสำหรับการเพาะปลูกพืช ถ้านำดินนั้นมาใช้ประโยชน์จะไม่สามารถให้ผลผลิตหรือให้ผลผลิตต่ำ นอกจากนี้ยังรวมไปถึงดินที่มีข้อจำกัดต่อการใช้ประโยชน์ ซึ่งเมื่อนำไปใช้แล้วจะเกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศอย่างรุนแรง

ดินที่เป็นปัญหาหลักของประเทศไทย ได้แก่ ปัญหาดินเปรี้ยวจัด ดินอินทรีย์ ดินเค็ม ดินทรายจัด ดินดินและพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา นอกจากนี้ยังมีปัญหาดินกรด ซึ่งเป็นปัญหาดินเล็กน้อยที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการใช้ที่ดิน (กรมพัฒนาที่ดิน 2553: 46)

3.2 ลักษณะของดินจังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรีสามารถแบ่งลักษณะของดินเป็นกลุ่มต่างๆ ตามความเหมาะสมและการใช้ประโยชน์ออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

3.2.1 กลุ่มดินที่เหมาะสมสำหรับการปลูกข้าว ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 40 ของพื้นที่ทั้งหมด กลุ่มดินนี้พบอยู่บริเวณที่ราบลุ่มสองฝั่งแม่น้ำสุพรรณบุรีและบริเวณตอนกลางของจังหวัด ครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของอำเภอเดิมบางนางบวช สามชุก หนองหญ้าไซ ดอนเจดีย์ ศรีประจันต์ อุทอง และอำเภอเมืองสุพรรณบุรี เป็นกลุ่มดินที่มีความเหมาะสมต่อการปลูกข้าวมากที่สุด รองมาได้แก่ พืชสวน ไม้ผล และผัก

3.2.2 กลุ่มดินที่เหมาะสมสำหรับการปลูกพืชไร่ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 40 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด ส่วนใหญ่จะอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของจังหวัด ได้แก่ ในเขตอำเภอด่านช้าง และทิศตะวันตกของจังหวัด อยู่ในเขตพื้นที่บางส่วนของอำเภออุทอง และอำเภอสองพี่น้อง กลุ่มดินนี้เป็นดินที่อยู่ระหว่างที่ราบเชิงเขากับในบริเวณที่ราบลุ่ม เหมาะสำหรับการปลูกพืชไร่ เช่น อ้อยโรงงาน สับปะรด และมันสำปะหลัง

3.2.3 กลุ่มดินที่เป็นปัญหาต่อการพัฒนาการเกษตร ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 20 ของพื้นที่จังหวัด

1) กลุ่มดินที่มีสภาพเป็นกรด มีพื้นที่ประมาณร้อยละ 10 ของพื้นที่จังหวัด ครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของอำเภอสองพี่น้องและอำเภอบางปลาม้า มีสภาพเป็นที่ลุ่มน้ำท่วมถึง มีศักยภาพในการเพาะปลูกต่ำ เป็นแหล่งเพาะเลี้ยงปลาน้ำจืดและกุ้งที่สำคัญของจังหวัด

2) กลุ่มดินต้น มีพื้นที่ประมาณร้อยละ 5 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด เป็นดินต้นอยู่บริเวณที่ราบเชิงเขา ซึ่งเป็นที่สูงไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูก ส่วนใหญ่จะอยู่ทางทิศตะวันตกของตำบลวังคันและตำบลองค์พระ ในเขตอำเภอด่านช้าง

3) กลุ่มดินภูเขา มีพื้นที่ประมาณร้อยละ 5 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด กลุ่มดินนี้จะอยู่บริเวณเนินเขาสูงทางด้านทิศตะวันตกของจังหวัด ไม่เหมาะสมเป็นพื้นที่เพื่อการเกษตร อยู่ในเขตอำเภอด่านช้าง ได้แก่ ทิศตะวันตกของตำบลวังคัน ตำบลองค์พระ และตำบลห้วยขมิ้น (ที่มา 10 ข้อมูลพื้นฐานทางการเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี

www.oae.go.th/zone7/images/stories/mixsupanburi.pdf ค้นคืนวันที่ 8 มีนาคม 2558)

3.3 คำแนะนำการจัดการดินตามหน่วยดินรายตำบลของอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี สำนักสำรวจและวิจัยทรัพยากรดิน กรมพัฒนาที่ดิน ได้จัดทำคำแนะนำการจัดการดินตามหน่วยดินรายตำบล เพื่อให้เกษตรกรและผู้สนใจทั่วไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการจัดการดินและปรับปรุงบำรุงดิน ซึ่งจะนำไปสู่การใช้ประโยชน์ที่ดินที่เหมาะสมตามศักยภาพของดิน โดยอำเภอด่านช้างมีคำแนะนำการจัดการดินตามหน่วยดินรายตำบล (ตารางที่ 2.5-2.10) ดังนี้

ตารางที่ 2.5 คำแนะนำการจัดการดินตามหน่วยดิน ตำบลหนองมะค่าโมง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

หน่วย	การจัดการดิน
18	ดินร่วนละเอียดใช้ปุ๋ยเคมี 2-3 ตัน/ไร่ ไถกลบตอซัง หรือพืชปุ๋ยสด
33	ดินทรายแป้งละเอียด ไถพรวนที่ความลึกต่างกัน เพื่อทำลายและป้องกันการเกิดชั้นดาน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือ ไถกลบพืชปุ๋ยสด มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ
35	ดินร่วนละเอียดมีทรายปน เป็นกรดจัด ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้วัสดุปุ๋ย 200-300 กก./ไร่ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือ ไถกลบพืชปุ๋ยสด
36	ดินร่วนละเอียด เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือ ไถกลบพืชปุ๋ยสด
36 gm	ต้องทำทางระบายน้ำ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือ ไถกลบพืชปุ๋ยสด ปรับปรุงบำรุงดิน ถ้าใช้ทำนา ไถกลบตอซังหรือพืชปุ๋ยสด
38	ดินร่วนบริเวณริมน้ำ เลี่ยงต่อน้ำท่วมขัง ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือ ไถกลบพืชปุ๋ยสด ใช้วัสดุคลุมดิน ปลูกพืชหมุนเวียน

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

หน่วย	การจัดการดิน
40	ดินร่วนหยาบ เป็นกรดจัด ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้วัสดุปุ๋ย 200-300 กก./ไร่ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด
47ca	ดินดินพบชั้นหินพื้น มีก้อนปูนในดิน ใช้พืชบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 3-4 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด เลือกพืชที่ชอบต่าง พื้นที่ดินตื้นมาก ปล่อยให้เป็นป่าหรือไม่ไถเร็ว
47ca-RC	ดินดินพบชั้นหินพื้น มีก้อนปูนในดิน บางพื้นที่มีหินพื้น โผล่ทั่วไป ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 3-4 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด เลือกพืชที่ชอบต่าง พื้นที่ดินตื้นมาก ปล่อยให้เป็นป่า
48	ดินดินพบก้อนหิน เศษหิน ใช้พืชบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 3-4 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด พื้นที่ดินตื้น มีเศษหินมาก ปล่อยให้เป็นป่าหรือปลูกไม้โตเร็ว
52	ดินดินพบชั้นมาร์ลหรือก้อนปูน ดินเป็นด่างจัด เลือกพืชที่ชอบต่าง ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 1-2 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด ปลูกพืชหมุนเวียน ปลูกสลับเป็นแถว ปลูกพืชคลุมดิน
52 md	ดินลึกปานกลางพบชั้นมาร์ลหรือก้อนปูน ดินเป็นด่างจัด เลือกพืชที่ชอบต่าง ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 1-2 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด ปลูกพืชหมุนเวียน ปลูกพืชคลุมดิน
56	ดินลึกปานกลางพบชั้นหินพื้น ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้วัสดุปุ๋ย 200-300 กก./ไร่ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด

ที่มา: (http://oss101.ldd.go.th/web_thaisoilmap/central/Suphanburi/sp_map/sp_man62/7203/720301.pdf
ค้นคืนวันที่ 5 มีนาคม 2558)

ตารางที่ 2.6 คำแนะนำการจัดการดินตามหน่วยดิน ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

หน่วย	การจัดการดิน
40 gm	ต้องทำทางระบายน้ำใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ ใช้วัสดุปูน 200-300 กก./ไร่ หรือ โถกกลบพืชปุ๋ยสด ปรับปรุงบำรุงดิน ถ้าใช้ทำนา โถกกลบต่อซังหรือพืชปุ๋ยสด
44	ดินทรายหนามาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำมาก เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้วัสดุปูน 200-300 กก./ไร่ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 3-4 ตัน/ไร่ หรือโถกกลบพืชปุ๋ยสด มีวัสดุคลุมดิน
47	ดินตื้นพบชั้นหินพื้น ใช้พืชบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 3-4 ตัน/ไร่ หรือโถกกลบพืชปุ๋ยสด ที่ดินตื้นมากปล่อยให้เป็นป่าหรือปลูกไม้โตเร็ว
48	ดินตื้นพบก้อนหินเศษหิน ใช้พืชบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 3-4 ตัน/ไร่ หรือโถกกลบพืชปุ๋ยสด พื้นที่ดินตื้นที่เศษหินมาก ปล่อยให้เป็นป่าหรือปลูกไม้โตเร็ว
52	ดินตื้นพบชั้นมาร์ลหรือก้อนปูน ดินเป็นด่างเลือกพืชที่ชอบด่าง ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 3-4 ตัน/ไร่ หรือโถกกลบพืชปุ๋ยสด ปลูกพืชหมุนเวียน ปลูกสลับเป็นแถว ปลูกพืชคลุมดิน
52dm	ดินตื้นพบชั้นมาร์ลหรือก้อนปูน ดินเป็นด่าง เลือกพืชที่ชอบด่าง ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 3-4 ตัน/ไร่ หรือโถกกลบพืชปุ๋ยสด ปลูกพืชหมุนเวียน ปลูกพืชคลุมดิน
55	ดินเหนียวลึกปานกลางพบชั้นหินพื้น ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้วัสดุปูน 200-300 กก./ไร่ หรือโถกกลบพืชปุ๋ยสด ไถพรวนและปลูกพืชตามแนวระดับ มีวัสดุคลุมดิน ปลูกพืชหมุนเวียน
56	ดินลึกปานกลางพบชั้นหินพื้น ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้วัสดุปูน 200-300 กก./ไร่ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 3-4 ตัน/ไร่ หรือโถกกลบพืชปุ๋ยสด

ที่มา: (http://oss101.1dd.go.th/web_thaisoilmap/central/Suphanburi/sp_map/sp_man62/7203/720302.pdf
ค้นคืนวันที่ 5 มีนาคม 2558)

ตารางที่ 2.7 คำแนะนำการจัดการดินตามหน่วยดิน ตำบลห้วยขมิ้น อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

หน่วย	การจัดการดิน
31	ดินเหนียว ไถพรวนเมื่อความชื้นเหมาะสม ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ มีวัสดุคลุมดิน ปลุกพืชหมุนเวียน
33	ดินทรายแป้งละเอียด ไถพรวนที่ความลึกต่างกัน เพื่อทำลายและป้องกันการเกิดชั้นดาน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ
35	ดินร่วนละเอียดมีทรายปน เป็นกรดจัด ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้วัสดุปูน 200-300 กก./ไร่ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด
36	ดินร่วนละเอียด เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด
40	ดินร่วนหยาบ เป็นกรดจัด ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้วัสดุปูน 200-300 กก./ไร่ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด
40 gm	ต้องทำทางระบายน้ำ ใช้วัสดุปูน 200-300 กก./ไร่ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด ปรับปรุงบำรุงดิน ถ้าทำนา ไถกลบตอซังหรือพืชปุ๋ยสด
47	ดินดินพบชั้นหินพื้น ใช้พืชบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด พื้นที่ดินชั้นมาก ปล่อยให้เป็นป่าหรือปลูกไม้โตเร็ว
48	ดินดินพบก้อนหิน เศษหิน ใช้พืชบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด พื้นที่ดินชั้นมีเศษหินมาก ปล่อยให้เป็นป่าหรือปลูกพืชโตเร็ว
55	ดินเหนียวลิกปานกลางพบชั้นหินพื้นหรือเศษหิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด ไถพรวนและปลุกพืชตามแนวระดับ มีวัสดุคลุมดิน ปลุกพืชหมุนเวียน
56	ดินลิกปานกลางพบชั้นหินพื้น ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้วัสดุปูน 200-300 กก./ไร่ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด

ที่มา: (http://oss101.1dd.go.th/web_thaisoilmap/central/Suphanburi/sp_map/sp_man62/7203/720303.pdf
 คืบวันที่ 5 มีนาคม 2558)

ตารางที่ 2.8 คำแนะนำการจัดการดินตามหน่วยดิน ตำบลวังยาว อำเภอด่านช้าง จังหวัด สุพรรณบุรี

หน่วย	การจัดการดิน
31	ดินเหนียว ไถพรวนเมื่อความชื้นเหมาะสม ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 1-2 ตัน/ไร่ หรือไถกลบ พืชปุ๋ยสด มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ มีวัสดุคลุมดิน ปลุกพืชหมุนเวียน
35	ดินร่วนละเอียดมีทรายปน เป็นกรดจัด ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้วัสดุปูน 200-300 กก./ไร่ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด
36	ดินร่วนละเอียด เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือไถกลบ พืชปุ๋ยสด
44	ดินทรายหนามาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำมาก เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้วัสดุปูน 200-300 กก./ไร่ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 3-4 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด มีวัสดุคลุมดิน
47	ดินตื้นพบชั้นหินพื้น ใช้พืชบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 3-4 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด พื้นที่ดินตื้นมาก ปล่อยให้เป็นป่าหรือปลูกไม้โตเร็ว
47-RC	ดินตื้นถึงชั้นหินพื้น บางพื้นที่มีหินพื้น โส่ล่ทั่วไป ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 3-4 ตัน/ไร่ หรือ ไถกลบพืชปุ๋ยสด พื้นที่ดินตื้นมาก มีเศษหินมาก ปล่อยให้เป็นป่าหรือปลูกไม้โตเร็ว
48	ดินตื้นพบก้อนหิน เศษหิน ใช้พืชบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 3-4 ตัน/ไร่ หรือไถกลบ พืชปุ๋ยสด พื้นที่ดินตื้น มีเศษหินมาก ปล่อยให้เป็นป่าหรือปลูกไม้โตเร็ว
48-RC	ดินตื้นพบก้อนหิน เศษหิน บางพื้นที่มีหินพื้น โส่ล่ทั่วไป ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 3-4 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด พื้นที่ดินตื้น มีเศษหินมาก ปล่อยให้เป็นป่าหรือปลูกไม้โตเร็ว
55	ดินเหนียวลึกลงกลางพบชั้นหินพื้นหรือเศษหิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือ ไถกลบพืชปุ๋ยสด ไถพรวนและปลุกพืชตามแนวระดับ มีวัสดุคลุมดิน ปลุกพืชหมุนเวียน
56	ดินลึกลงกลางพบชั้นหินพื้น ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้ วัสดุปูน 200-300 กก./ไร่ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด

ที่มา: (http://oss101.ldd.go.th/web_thaisoilmap/central/Suphanburi/sp_map/sp_man62/7203/720307.pdf
ค้นคืนวันที่ 5 มีนาคม 2558)

ตารางที่ 2.9 คำแนะนำการจัดการดินตามหน่วยดิน ตำบลวังคัน อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

หน่วย	การจัดการดิน
29	ดินเหนียว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้วัสดุปุ๋ย 200-300 กก./ไร่ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 1-2 ตัน/ไร่ หรือ ไก่กลบพืชปุ๋ยสด
31	ดินเหนียว ไถพรวนเมื่อความชื้นเหมาะสม ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 1-2 ตัน/ไร่ หรือ ไก่กลบพืชปุ๋ยสด มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ มีวัสดุคลุมดิน ปลุกพืชหมุนเวียน
33	ดินทรายแข็งละเอียด ไถพรวนที่ความลึกต่างกัน เพื่อทำลายและป้องกันการเกิดชั้นดาน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือ ไก่กลบพืชปุ๋ยสด มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ
35	ดินร่วนละเอียดมีทรายปน เป็นกรดจัด ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้วัสดุปุ๋ย 200-300 กก./ไร่ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือ ไก่กลบพืชปุ๋ยสด
36	ดินร่วนละเอียด เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือ ไก่กลบพืชปุ๋ยสด
40	ดินร่วนหยาบ เป็นกรดจัด ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้วัสดุปุ๋ย 200-300 กก./ไร่ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือ ไก่กลบพืชปุ๋ยสด
47ca	ดินดินพบชั้นหินพื้น มีก้อนปูนในดิน ใช้พืชบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 3-4 ตัน/ไร่ หรือ ไก่กลบพืชปุ๋ยสด เลือกพืชที่ชอบด่าง พื้นที่ดินตื้นมาก ปล่อยให้เป็นป่าหรือปลูกไม้โตเร็ว
47ca-RC	ดินดินพบชั้นหินพื้น มีก้อนปูนในดิน บางพื้นที่มีหินพื้นโผล่ทั่วไป ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 3-4 ตัน/ไร่ หรือ ไก่กลบพืชปุ๋ยสด เลือกพืชที่ชอบด่าง พื้นที่ดินตื้นมาก ปล่อยให้เป็นป่า
48	ดินดินพบก้อนหิน เศษหิน ใช้พืชบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 3-4 ตัน/ไร่ หรือ ไก่กลบพืชปุ๋ยสด พื้นที่ดินตื้น มีเศษหินมาก ปล่อยให้เป็นป่าหรือปลูกไม้โตเร็ว
52md	ดินลิกปานกลางพบชั้นมาร์ลหรือก้อนปูน ดินเป็นด่างจัด เลือกพืชที่ชอบด่าง ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 1-2 ตัน/ไร่ หรือ ไก่กลบพืชปุ๋ยสด ปลุกพืชหมุนเวียน ปลุกพืชคลุมดิน
56	ดินลิกปานกลางพบชั้นหินพื้น ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้วัสดุปุ๋ย 200-300 กก./ไร่ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือ ไก่กลบพืชปุ๋ยสด

ที่มา: (http://oss101.1dd.go.th/web_thaisoilmap/central/Suphanburi/sp_map/sp_man62/7203/720305.pdf
ค้นคืนวันที่ 5 มีนาคม 2558)

ตารางที่ 2.10 คำแนะนำการจัดการดินตามหน่วยดิน ตำบลองค์พระ อำเภอด่านช้าง
จังหวัดสุพรรณบุรี

หน่วย	การจัดการดิน
31	ดินเหนียว ไถพรวนเมื่อความชื้นเหมาะสม ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 1-2 ตัน/ไร่ หรือไถกลบ พืชปุ๋ยสด มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ มีวัสดุคลุมดิน ปลุกพืชหมุนเวียน
33	ดินทรายแข็งละเอียด ไถพรวนที่ความลึกต่างกัน เพื่อทำลายและป้องกันการเกิดชั้น ดาน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ
35	ดินร่วนละเอียดมีทรายปน เป็นกรดจัด ความสมบูรณ์ต่ำ เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้ วัสดุปน 200 -300 กก./ไร่ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด
36	ดินร่วนละเอียด เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืช ปุ๋ยสด
40	ดินร่วนหยาบ เป็นกรดจัด ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้วัสดุปน 200-300 กก./ไร่ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด
44	ดินทรายหนามาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำมาก เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้วัสดุปน 200-300 กก./ไร่ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 3-4 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด มีวัสดุคลุมดิน
47	ดินดินพบนหินพื้น ใช้พืชบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 3-4 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด พื้นที่ดินดินมาก ปล่อยให้เป็นป่าหรือปลูกไม้โตเร็ว
48	ดินดินพบก้อนหิน เศษหิน ใช้พืชบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 3-4 ตัน/ไร่ หรือ ไถกลบพืช ปุ๋ยสด พื้นที่ดินดิน มีเศษหินมาก ปล่อยให้เป็นป่าหรือปลูกไม้โตเร็ว
48-RC	ดินดินพบก้อนหิน เศษหิน บางพื้นที่มีหินพื้น โคล่ทั่วไป ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 3-4 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด พื้นที่ดินดิน มีเศษหินมาก ปล่อยให้เป็นป่าหรือปลูกไม้โตเร็ว
55	ดินเหนียวลิกปานกลางพบนหินพื้นหรือเศษหิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือ ไถกลบพืชปุ๋ยสด ไถพรวนและปลุกพืชตามแนวระดับ มีวัสดุคลุมดิน ปลุกพืชหมุนเวียน
56	ดินลิกปานกลางพบนหินพื้น ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบ ใช้ วัสดุปน 200-300 กก./ไร่ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 2-3 ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด

ที่มา: (http://oss101.ldd.go.th/web_thaisoilmap/central/Suphanburi/sp_map/sp_man62/7203/720304.pdf
ค้นคืนวันที่ 5 มีนาคม 2558)

4. ข้อมูลเกี่ยวกับอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

4.1 ประวัติความเป็นมา

ด่านช้าง เดิมอยู่ในเขตปกครองของอำเภอเดิมบางนางบวช สภาพภูมิประเทศทางด้านตะวันตกเป็นเทือกเขาสูงชัน และพื้นที่ลอนลาดสลับกับลอนชัน ลาดต่ำลงมาทางทิศตะวันออก เป็นแนวเขาที่ติดกับเทือกเขาตะนาวศรี มียอดเขาสูงที่สุด ได้แก่ ยอดเขาเทวดา สูง 1,123 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง โดยพื้นที่ส่วนใหญ่สมบูรณ์ไปด้วยป่าไม้เบญจพรรณ มีป่าสนสองใบ แห้งแร่ดิบบุก วุลแฟรม หินแกรนิต และหินปูน ตลอดจนสัตว์ป่าเป็นจำนวนมาก ในอดีตบริเวณลำห้วยกระเสียวได้มีโขลงช้างขนาดใหญ่ ลงมากินน้ำและเล่นน้ำเป็นประจำ จึงได้มีการขนานนามบริเวณดังกล่าวว่าเป็นด่านช้าง อันเป็นที่มาของชื่อเรียกอำเภอมานถึงปัจจุบัน

4.2 ที่ตั้ง/อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับ อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี

ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี อำเภอเลาขวัญ และอำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อำเภอเดิมบางนางบวช และอำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี

4.3 ลักษณะภูมิประเทศ

อำเภอด่านช้าง มีพื้นที่ 1,193 ตารางกิโลเมตร สภาพพื้นที่ร้อยละ 40 เป็นที่ราบสูงสลับกับภูเขา ซึ่งยังมีสภาพป่าที่อุดมสมบูรณ์ ส่วนอีกร้อยละ 60 เป็นที่ราบสูง ซึ่งเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านและชุมชนต่างๆ

4.4 ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะทางภูมิอากาศเป็นแบบมรสุม มี 3 ฤดู คือ

ฤดูร้อน ระหว่างกลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึง กลางเดือนพฤษภาคม

ฤดูฝน ระหว่างกลางเดือนพฤษภาคม ถึง กลางเดือนตุลาคม

ฤดูหนาว ระหว่างกลางเดือนตุลาคม ถึง กลางเดือนกุมภาพันธ์

4.5 การปกครอง/ข้อมูลพื้นฐานรายตำบล

การปกครอง แบ่งเป็น 7 ตำบล 93 หมู่บ้าน มีเทศบาลตำบล 1 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล 7 แห่ง ได้แก่

4.5.1 ตำบลหนองมะค่าโมง 21 หมู่บ้าน

ประวัติความเป็นมา ตำบลหนองมะค่าโมง มีจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด 20 หมู่บ้าน และ 1 เทศบาล มีประชากร 20,504 คน อาชีพของราษฎรส่วนใหญ่มีอาชีพการเกษตร (ทำไร่อ้อย) ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ

สภาพทั่วไปของตำบล พื้นที่เป็นที่ราบ ราษฎรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำไร่ (ไร่อ้อย มันสำปะหลัง) และพื้นที่บางส่วนอยู่ในเขตเทศบาล ประชากรมีอาชีพค้าขายและรับราชการ

อาณาเขตตำบล

ทิศเหนือ ติดกับ ตำบลวังคัน อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ทิศใต้ ติดกับ ตำบลด่านช้าง อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี

ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลหนองกระทุ่ม อำเภอดำเนินสะดวก

จังหวัดสุพรรณบุรี

ทิศตะวันตก ติดกับ ตำบลด่านช้าง ตำบลวังคัน อำเภอด่านช้าง จังหวัด

สุพรรณบุรี

จำนวนประชากรของตำบล จำนวนประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล 13,085 คน และจำนวนครัวเรือน 4,250 ครัวเรือน

ข้อมูลอาชีพของตำบล อาชีพหลัก ทำไร่อ้อย เลี้ยงสัตว์ อาชีพเสริม เช่น กลุ่มอาชีพทำปลา

4.5.2 ตำบลด่านช้าง 21 หมู่บ้าน

ประวัติความเป็นมา ตำบลด่านช้าง เป็นหมู่บ้านเก่าแก่สืบทอดกันมาประมาณ 100 ปีเศษ แต่ก่อนเป็นป่าหนาทึบ มีโขลงช้างจำนวนมากกินน้ำในลำห้วยกระเสียว โขลงช้าง ลงมากินน้ำแล้วก็จะกลับไปอยู่ที่เดิม จึงเรียกอำเภอนี้ว่า “ด่านช้าง”

สภาพทั่วไปของตำบล เป็นที่ราบ มีภูเขาป่าไม้ มีอ่างเก็บน้ำ มีถนนเชื่อม ติดต่อกันระหว่างหมู่บ้าน และตำบลใกล้เคียง

อาณาเขตตำบล

ทิศเหนือ ติดกับ องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมกระเสียว อำเภอด่านช้าง

จังหวัดสุพรรณบุรี

ทิศใต้ ติดกับ อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี

ทิศตะวันออก ติดกับ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองมะค่าโมง

อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ทิศตะวันตก ติดกับ ตำบลลองค์พระ อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

จำนวนประชากรของตำบล จำนวนประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งสิ้น 13,134 คน แยกเป็น ชาย จำนวน 6,531 คน หญิง จำนวน 6,603 คน จำนวนครัวเรือน 4,058 ครัวเรือน

ข้อมูลอาชีพของตำบล อาชีพหลัก ทำไร่ข้าวโพด ทำไร่อ้อย อาชีพเสริมปลูกหม่อนเลี้ยงไหม หัตถกรรมรากไม้ เลี้ยงสัตว์ ปลูกผัก

4.5.3 ตำบลนิคมกระเสียว 6 หมู่บ้าน

ประวัติความเป็นมา ตำบลนิคมกระเสียว จัดตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ.2536 โดยแยกมาจากตำบลด่านช้าง ประกอบด้วยหมู่บ้านจำนวน 6 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 1 บ้านทับกระดาศ หมู่ที่ 2 บ้านหนองกระดี่ หมู่ที่ 3 บ้านท่าเตือ หมู่ที่ 4 บ้านพุททวย หมู่ที่ 5 บ้านวังหน่อไม้ และหมู่ที่ 6 บ้านหุบตาอัน ซึ่งกำนันคนแรกของตำบลนิคมกระเสียว คือ นายอานนท์ จรุงนันทกาล ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านของหมู่ที่ 3 ด้วย และดำรงตำแหน่งมาจนถึงปัจจุบัน

สภาพทั่วไปของตำบล ตำบลนิคมกระเสียวตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ประมาณ 22 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 89.4 ตารางกิโลเมตร หรือ 55,875 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นลูกคลื่นลอนลาดสลับลอนชัน จนถึงเทือกเขาสูง

อาณาเขตตำบล

ทิศเหนือ ติดกับ ตำบลห้วยขมิ้น อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี
 ทิศใต้ ติดกับ ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี
 ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลห้วยขมิ้น อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี
 ทิศตะวันตก ติดกับ ตำบลองค์พระ ตำบลวังยาว ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

จำนวนประชากรของตำบล จำนวนประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล 5,629 คน และจำนวนครัวเรือน 1,239 ครัวเรือน

ข้อมูลอาชีพของตำบล อาชีพหลัก ทำสวน/ทำไร่ อาชีพเสริม หัตถกรรมรากไม้ จักสาน เย็บผ้าสำเร็จรูป และแปรรูปอาหาร

4.5.4 ตำบลวังคัน 21 หมู่บ้าน

ประวัติความเป็นมา วังคันเป็นตำบลในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งแยกมาจากตำบลห้วยขมิ้น เมื่อ พ.ศ. 2525 โดยแบ่งการปกครองออกเป็น 11 หมู่บ้าน แต่เดิมมีลำธารกระเสียวไหลผ่านหมู่บ้าน มีหอยคันมาก อยู่ในแอ่งน้ำกระเสียว ชาวบ้านลงไปอาบน้ำในแอ่งน้ำแล้วเกิดอาการคัน ดังนั้นจึงได้เรียกว่าวังคันมาจนถึงปัจจุบันนี้

สภาพทั่วไปของตำบล ตำบลวังคันตั้งอยู่ห่างอำเภอด่านช้างไปทางทิศเหนือประมาณ 15 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 87 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงสลับภูเขาเตี้ยๆ เกือบทั้งตำบล พื้นที่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติเกือบทั้งตำบล

อาณาเขตตำบล

ทิศเหนือ ติดกับอำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี และตำบลเนินขาม กิ่งอำเภอนีนขาม จังหวัดชัยนาท

ทิศใต้ ติดกับ ตำบลหนองมะค่าโมง ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลหนองมะค่าโมง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ทิศตะวันตก ติดกับ ตำบลห้วยขมิ้น อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี
จำนวนประชากรของตำบล จำนวนประชากรในองค์การบริหารส่วนตำบล 6,276 คน และจำนวนครัวเรือน 1,669 ครัวเรือน

ข้อมูลอาชีพของตำบล อาชีพหลัก ทำสวน/ทำไร่ อาชีพเสริม รับจ้าง ทอผ้า เลี้ยงไหม

4.5.5 ตำบลห้วยขมิ้น 16 หมู่บ้าน

ประวัติความเป็นมา ประชากรส่วนใหญ่อพยพมาจากภาคอีสาน ได้อพยพมาอยู่บริเวณลำห้วย ซึ่งลำห้วยแห่งนั้นมีดินขมื่นขึ้นอยู่หนาแน่นมาก จึงตั้งชื่อบริเวณนั้นว่า ห้วยขมิ้น

สภาพทั่วไปของตำบล ตำบลห้วยขมิ้นตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี อยู่ห่างจากอำเภอด่านช้างประมาณ 25 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 96,875 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบเชิงเขา

อาณาเขตตำบล

ทิศเหนือ ติดกับ อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี

ทิศใต้ ติดกับ ตำบลนิคมกระเสียว อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลวังคัน ตำบลหนองมะค่าโมง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ทิศตะวันตก ติดกับ ตำบลวังยาว อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี
จำนวนประชากรของตำบล จำนวนประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล 9,078 คน และจำนวนครัวเรือน 2,497 ครัวเรือน

ข้อมูลอาชีพของตำบล อาชีพหลัก ทำสวน/ทำไร่ อาชีพเสริม ทอผ้า
ปลูกหม่อนเลี้ยงไหม

4.5.6 ตำบลองค์พระ 9 หมู่บ้าน

ประวัติความเป็นมา ตำบลองค์พระเป็นตำบลที่เก่าแก่มากช้านาน เดิมขึ้นอยู่กับอำเภอเดิมบางนางบวช มี 15 หมู่บ้าน หมู่บ้านดั้งเดิมคือทุ่งมะกอกมีอายุราว 200 ปี เป็นหมู่บ้านชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงดั้งเดิม รongลงมา คือบ้านดงเสลา ปัจจุบันเป็นพื้นที่อำเภอด่านช้าง ระยะทางผ่านจากอำเภอ 63 กิโลเมตร ประชาชนส่วนใหญ่อพยพมาจากถิ่นอื่น แบ่งการปกครองเป็น 9 หมู่บ้าน ราษฎรส่วนมากเป็นชาวไทยทรงดำ มีสำเนียงภาษาพูดส่วนใหญ่เป็นไทยทรงดำ ลาวโซ่ง ปัจจุบันแบ่งเขตการปกครอง 9 หมู่บ้าน

สภาพทั่วไปของตำบล เป็นพื้นที่ลาดเทเชิงเขาเขตป่าสงวนแห่งชาติทั้งตำบล และส่วนหนึ่งเป็นเขตอุทยานแห่งชาติพุเตย พอดีจะเป็นพื้นที่ราบอยู่บ้าง คือ หมู่ที่ 2 บ้านดงเสลา หมู่ที่ 4 บ้านไผ่สีทอง หมู่ที่ 5 บ้านหนองมะเขือขึ้น

อาณาเขตตำบล

ทิศเหนือ ติดกับ องค์การบริหารส่วนตำบลวังยาว อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ทิศใต้ ติดกับ องค์การบริหารส่วนตำบลสมเด็จพระเจริญ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี

ทิศตะวันออก ติดกับ องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ทิศตะวันตก ติดกับ องค์การบริหารส่วนตำบลเขาโจด อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี

จำนวนประชากรของตำบล จำนวนประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล 6,685 คน และจำนวนครัวเรือน 2,116 ครัวเรือน

4.5.7 ตำบลวังยาว 9 หมู่บ้าน

ประวัติความเป็นมา ตำบลวังยาวเดิมขึ้นอยู่กับตำบลองค์พระ ต่อมามีการขยายหมู่บ้านมากขึ้นจึงแยกออกเป็นตำบลวังยาว แบ่งการปกครองเป็น 8 หมู่บ้าน ประชาชนส่วนมากอพยพมาจากต่างอำเภอ และต่างจังหวัด คนเผ่าดั้งเดิมเป็นชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงอาศัยอยู่ในตำบลวังยาว ส่วนชาวละว้าเดิม ปัจจุบันมีน้อยมากเพราะอพยพไปถิ่นอื่น

สภาพทั่วไปของตำบล เป็นพื้นที่ลาดเทเชิงเขาทั้งตำบล เป็นพื้นที่ป่าสงวน

อาณาเขตตำบล

ทิศเหนือ ติดกับ อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี

ทิศใต้ ติดกับ ตำบลองค์พระ อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลห้วยขมิ้น อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ทิศตะวันตก ติดกับ ตำบลเขาโจด อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี

จำนวนประชากรของตำบล จำนวนประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
4,589 คน และจำนวนครัวเรือน 1,303 ครัวเรือน

ข้อมูลอาชีพของตำบล อาชีพหลัก ทำสวน

4.6 ด้านประชากร

จำนวนประชากรทั้งสิ้น รวม 57,561 คน

จำนวนประชากรชาย รวม 28,888 คน

จำนวนประชากรหญิง รวม 28,673 คน

ความหนาแน่นของประชากร รวม 48 คน/ตารางกิโลเมตร

4.7 ด้านการเกษตร และอุตสาหกรรม

4.7.1 ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ อ้อย ข้าวโพด มันสำปะหลัง

4.7.2 ชื่อแหล่งน้ำที่สำคัญ (แม่น้ำ/บึง/คลอง) ได้แก่ ลำห้วยกระเสียว ลำห้วยตะเพิน

4.7.3 โรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ โรงงานน้ำตาลมิตรผล หมู่ 10

ตำบลหนองมะค่าโมง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี โรงโมหินด่านช้าง หมู่ 8 ตำบลหนองมะค่าโมง
อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

(<http://www.amphoe.com/menu.php?am=690&pv=65&mid=1> ปรับปรุงข้อมูล: 22/04/2013

ค้นคืนวันที่ 15 กรกฎาคม 2556)

4.8 แผนที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ภาพที่ 2.2 แผนที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ที่มา: http://www.xn--77-5qid5d2f1a0cd.com/1799_อำเภอด่านช้าง.html

ค้นคืนวันที่ 14 เมษายน 2558

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พรรณี นุกุลคาม และคณะ (2549) พบว่า เกษตรกรที่ปลูกยางพาราในจังหวัดพิจิตร โดยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา จำนวนสมาชิกในครัวเรือนไม่เกิน 6 คน ขณะที่สมาชิกที่ช่วยงานเกษตรกรรมเพียง 3-4 คน เท่านั้น รายได้เฉลี่ยต่อปี 68,064.80 บาท มีเอกสารสิทธิ์ที่ดินเป็น สปก. มีรูปแบบการขายผลผลิตเป็นน้ำยางดิบและยางแผ่น โดยมีการจำหน่ายผลผลิตให้กับพ่อค้ารับซื้อในท้องถิ่นมากที่สุด เกษตรกรต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐในด้านการรวมกลุ่มเป็นสหกรณ์ผู้ขายยางพารา เพื่อสร้างอำนาจในการต่อรองราคา และซื้อปัจจัยการผลิตได้ในราคาต่ำลง

จตุพล ทองบุตร (2553) พบว่า จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในจังหวัดศรีสะเกษนั้น เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 92.64 เพศหญิง ร้อยละ 7.36 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36 ปี ถึง 45 ปี ร้อยละ 49.05 รองลงมาคืออายุ 46 ปี ถึง 55 ปี ร้อยละ 26.43 และมีสถานภาพสมรสแล้ว ร้อยละ 88.56 รองลงมาคือโสด ร้อยละ 6.27 มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 56.13 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 16.62 มีรายได้มากกว่า 35,000 บาท ร้อยละ 39.78 รองลงมา มีรายได้ 23,000- 35,000 บาท ร้อยละ 34.06 นอกจากนี้ ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือน 4 คน ร้อยละ 26.16 รองลงมาคือ 3 คน ร้อยละ 25.07 มีแรงงานในครัวเรือนส่วนใหญ่ 1 คน ร้อยละ 40.33 รองลงมา 2 คน ร้อยละ 35.15 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการปลูกยางพารา 6 -10 ปี ร้อยละ 47.68 รองลงมาคือ 1-5 ปี ร้อยละ 27.25 นอกจากนี้ส่วนใหญ่มีขนาดสวนยางพาราขนาดกลาง (16-30 ไร่) ร้อยละ 70.03 รองลงมาคือมีสวนยางพาราขนาดเล็ก (2-15 ไร่) ร้อยละ 18.80 เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 96.19 ได้แหล่งเงินทุนจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ช.ก.ส.) มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ สหกรณ์การเกษตรและอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 1.63 เกษตรกรได้รับข่าวสารยางพาราจากผู้นำในท้องถิ่นมากที่สุด คือ ร้อยละ 47.68 รองลงมา ได้แก่ เจ้าหน้าที่ส่งเสริม ร้อยละ 37.61 อาชีพเดิมของเกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 48.50 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม รองลงมา ได้แก่ อาชีพรับราชการ ร้อยละ 27.79 เกษตรกร ร้อยละ 85.01 ปลูกยางพาราพันธุ์ RRIM 600 รองลงมาคือพันธุ์ RRIT 251 ร้อยละ 10.08 และปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ ปัจจัยด้านกายภาพ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านเทคนิค เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในระดับมากถึงมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน ซึ่งมีปัจจัยรายชื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจในระดับมากถึงมากที่สุด ดังนี้

1) ปัจจัยด้านกายภาพ ได้แก่ ความอุดมสมบูรณ์ของดินเหมาะสมต่อการปลูก แหล่งน้ำพอเพียงต่อการปลูก จำนวนวันฝนที่ตกชุกกริดยางไม้ได้ อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดทั้งปี การป้องกันรักษาโรคยางพารา ปริมาณการใช้สารเคมี สารฆ่าแมลง ปุ๋ยเคมี

2) *ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ* ได้แก่ แหล่งเงินทุนในการลงทุนปลูกยางพารา อาชีพอื่นที่สร้างรายได้ระหว่างรอหน้ายางเปิดกรีด ความแน่นอนของราคายางพารา ราคาปุ๋ย สารเคมีกำจัดแมลง โรคพืช ราคาน้ำมันเชื้อเพลิง

3) *ปัจจัยด้านสังคม* ได้แก่ การให้ความร่วมมือและการสนับสนุนจากคนในครอบครัว คิดว่ารายได้จากการกรีดยางเพียงพอต่อการดำรงชีวิต

4) *ปัจจัยด้านเทคนิค* ได้แก่ ความถี่การออกเยี่ยมให้คำแนะนำปรึกษาโดยเจ้าหน้าที่ส่งเสริม ความต่อเนื่องในการออกตรวจติดตามประเมินผลของเจ้าหน้าที่ส่งเสริม การสนับสนุนปัจจัยการผลิต วัสดุค้ำในการผลิต เช่น ปุ๋ย การปลูกแทนอย่างเพียงพอ ความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารยางพาราจากสื่อ การวางแผนการกรีดยางพารา โดยอาศัยข้อมูลด้านราคาและการพยากรณ์อากาศจากสื่อ ความเชื่อมั่นในตัวเจ้าหน้าที่ส่งเสริม การมีเครื่องทุ่นแรงหรือเครื่องจักรกลเป็นของตนเอง การขยายเขตไฟฟ้ามาถึงสวนยาง ความเหมาะสมกับการดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง นโยบายการส่งเสริมการปลูกยางพาราโดยการอุดหนุนเงินค่าปลูกผ่าน ธ.ก.ส.

เลิศ ประจันพล (2543) พบว่า ปัญหาอุปสรรคของเกษตรกร คือ มีปัญหาหนักในเรื่องแรงงานกรีดยาง วิธีการทำยางแผ่นและการคัดคุณภาพยางแผ่น การควบคุมคุณภาพน้ำยางดิบ ความรู้ประสบการณ์ในการกรีดยาง ราคายางไม่แน่นอน ขาดแหล่งรับซื้อยางแผ่นในพื้นที่ เจ้าหน้าที่ออกเยี่ยมไม่ทั่วถึง ขาดเงินทุนปลูกยางพารา ขาดข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพาราและข้อเสนอแนะของเกษตรกร คือ สนับสนุนให้เกษตรกรรวมกลุ่มเพื่อจัดอบรมให้ความรู้เพิ่มเติม ให้เกษตรกรมีส่วนร่วมพัฒนากลุ่ม ทั้งการผลิตยางแผ่นชั้นดีและการรวมขาย จัดหาปัจจัยการผลิต บริการสมาชิกกลุ่ม ด้านการส่งเสริมควรให้เจ้าหน้าที่ออกเยี่ยมเกษตรกรให้มากขึ้นและทั่วถึง

นุชนารถ กังพิศดาร และคณะ (2551) กล่าวว่า ดินที่สามารถใช้ปลูกยางพาราควรมี pH ระหว่าง 4.0-6.5 แต่ pH ของดินที่เหมาะสมเป็น 4.5- 5.5 ดินปลูกยางส่วนใหญ่จึงมักมีปริมาณฟอสฟอรัส โพแทสเซียม แคลเซียม และแมกนีเซียมในดินต่ำ จุลธาตุ เช่น เหล็ก แมงกานีส สังกะสี ทองแดง และโบรอน จะเป็นประโยชน์ต่อพืชได้ดี ส่วนโมลิบดีนัมละลายได้ดีในสภาพดินที่เป็นกรดเล็กน้อย 3.1 สำหรับดินปลูกยางที่มี pH ต่ำกว่า 4.0 ควรใส่วัสดุปูนเพื่อปรับปรุงดินให้มี pH เหมาะสม เพื่อเพิ่มความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหารพืชในดินและประสิทธิภาพของปุ๋ยที่ใส่ ลดความเป็นพิษของอะลูมิเนียม เหล็ก แมงกานีส และลดการตรึงฟอสฟอรัส แต่ไม่จำเป็นต้องปรับ pH ให้สูงเท่า 5.5 ควรใส่วัสดุปูน เช่น ปูนโดโลไมท์ ($\text{CaMg}(\text{CO}_3)_2$) ปูนมาร์ล หรือหินปูนบด (CaCO_3) การใส่ปูนโดโลไมท์ ยังเป็นการเพิ่มธาตุแมกนีเซียมในดินด้วย แต่ประสิทธิภาพต่ำกว่าหินปูนบด การใส่ปูนกับต้นยาง ควรแบ่งใส่ 2-3 ครั้ง โดยหว่านบางๆ ห่างจากโคนต้นบริเวณทรงพุ่ม ในขณะที่ดินมีความชื้น หรืออาจใช้หินฟอสเฟตเป็นวัสดุในการปรับสภาพดินที่เป็นกรด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การจัดการปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี” มีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัย คือ เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราที่ขึ้นทะเบียนกับกรมส่งเสริมการเกษตร และ/หรือสหกรณ์การเกษตร จำกัด อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 77 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย คำถามเพื่อตอบวัตถุประสงค์แต่ละข้อในการวิจัย โดยมีโครงสร้างของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้ คือ

แบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรที่ปลูกยางพารา เป็นคำถามที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบ และให้เติมข้อมูลในช่องว่าง

แบบสอบถาม ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งระดับความสำคัญของปัจจัยออกเป็น 5 ระดับ ตามรูปแบบของ Likert's scale (มากที่สุด, มาก, ปานกลาง, น้อย, น้อยที่สุด) วัดปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของเกษตรกรใน 7 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยทางด้านภูมิประเทศ ปัจจัยทางด้านภูมิอากาศ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านสังคม ปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา ปัจจัยด้านความต้องการใช้ยางพาราในประเทศและต่างประเทศ และปัจจัยด้านทัศนคติและสาธารณูปโภค โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

แบบสอบถาม ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของเกษตรกรเกี่ยวกับความเหมาะสมของยางพาราพันธุ์ RRIM 600 ที่ใช้ปลูกในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นคำถามแบบแสดงความคิดเห็นและแบบมาตราส่วนประมาณ แบ่งระดับความเหมาะสมออกเป็น 5 ระดับ ตามรูปแบบของ Likert's scale (มากที่สุด, มาก, ปานกลาง, น้อย, น้อยที่สุด) วัดความเหมาะสมของยางพาราพันธุ์ RRIM 600 ใน 12 ประเด็น ได้แก่ ราคาต้นกล้าพันธุ์ยางพารา สภาพภูมิอากาศ สภาพภูมิประเทศ ขนาดพื้นที่ปลูก ลักษณะทางกายภาพของดิน ลักษณะทางเคมีของดิน ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ระยะเวลาที่เปิดกรีดครั้งแรก ช่วงเวลาที่กรีดน้ำยางได้ ปริมาณผลผลิตต่อต้น ความทนทานต่อโรค/แมลง และวิธีปลูกและการดูแลรักษา โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนระดับความเหมาะสมของยางพาราพันธุ์ RRIM 600 ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

แบบสอบถาม ตอนที่ 4 สภาพปัญหาของดินและวิธีการจัดการดินในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกร เป็นคำถามที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบ โดยคำตอบที่กำหนดให้เป็นสภาพปัญหาของดินและวิธีการจัดการดินทางด้านกายภาพและเคมีของกรมพัฒนาที่ดิน

แบบสอบถาม ตอนที่ 5 การดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนและหลังให้ผลผลิตของเกษตรกร เป็นคำถามแบบให้เลือกตอบว่าปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ ถ้าไม่ปฏิบัติเพราะเหตุใด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ปฏิบัติ	ให้คะแนน	1	คะแนน
ไม่ปฏิบัติ	ให้คะแนน	0	คะแนน

แบบสอบถาม ตอนที่ 6 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรในการทำสวนยางพารา
เป็นคำถามแบบปลายเปิดที่เกษตรกรสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการทำสวนยางพาราได้อย่างอิสระ

2.2 การทดสอบเครื่องมือ ดำเนินการทดสอบแบบสอบถามกับเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งมีได้เป็นประชากรที่ทำการศึกษ จำนวน 30 คน และนำผลการศึกษาที่ได้ไปทดสอบความน่าเชื่อถือ โดยหาความเชื่อมั่นเป็นรายข้อด้วยวิธีหาความสัมพันธ์ภายใน โดยใช้สูตร Pearson's Product Moment Correlation แล้วนำมาหาความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา 0.05 ของครอนบาร์ค (Cronbach's Coefficient Alpha) (บุญเรียง ขจรศิลป์ 2533: 183-193) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟารวม เท่ากับ 0.754

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทำแบบสอบถามจากประชากรทั้งหมด คือ เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราที่ขึ้นทะเบียนกับกรมส่งเสริมการเกษตร และ/หรือสหกรณ์การเกษตรด่านช้าง จำกัด อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 77 คน โดยแจกแบบสอบถามให้กับอาสาสมัครที่จะเข้าไปเก็บข้อมูลในพื้นที่ พร้อมทั้งทำความเข้าใจในข้อคำถามต่าง ๆ ที่อยู่ในแบบสอบถาม เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน หลังจากนั้นอาสาสมัครเข้าไปเก็บข้อมูลในพื้นที่กับเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราที่เป็นประชากรในการวิจัยครั้งนี้ โดยจัดเก็บแบบสอบถามคืนครบ จำนวน 77 ฉบับ และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และสถิติที่ใช้ คือ สถิติเชิงพรรณนา ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ใช้การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร ใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การแปลความหมายตามระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ซึ่งมีการแบ่งระดับความสำคัญของปัจจัยออกเป็น 5 ระดับ ตามรูปแบบของ Likert's scale นั้น ผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยมาจัดระดับคะแนนเป็นช่วงและแปลความหมายของระดับคะแนนดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ช่วงคะแนน} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ปัจจัยมีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ปัจจัยมีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.41 หมายถึง ปัจจัยมีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ปัจจัยมีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ปัจจัยมีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร ในระดับน้อยที่สุด

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 3 ความคิดเห็นของเกษตรกรเกี่ยวกับความเหมาะสมของยางพาราพันธุ์ RRIM 600 ที่ใช้ปลูกในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์และแปลผลเช่นเดียวกับตอนที่ 2

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 4 สภาพปัญหาของดินและวิธีการจัดการดินในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกร ใช้การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 5 การดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนและหลังให้ผลผลิตของเกษตรกร ใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การแปลความหมายตามการปฏิบัติของเกษตรกรในด้านการดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนและหลังให้ผลผลิต ซึ่งมีการแบ่งระดับการปฏิบัติของเกษตรกรออกเป็น 3 ระดับ ผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยมาจัดระดับคะแนนเป็นช่วง และแปลความหมายของระดับคะแนน ดังนี้

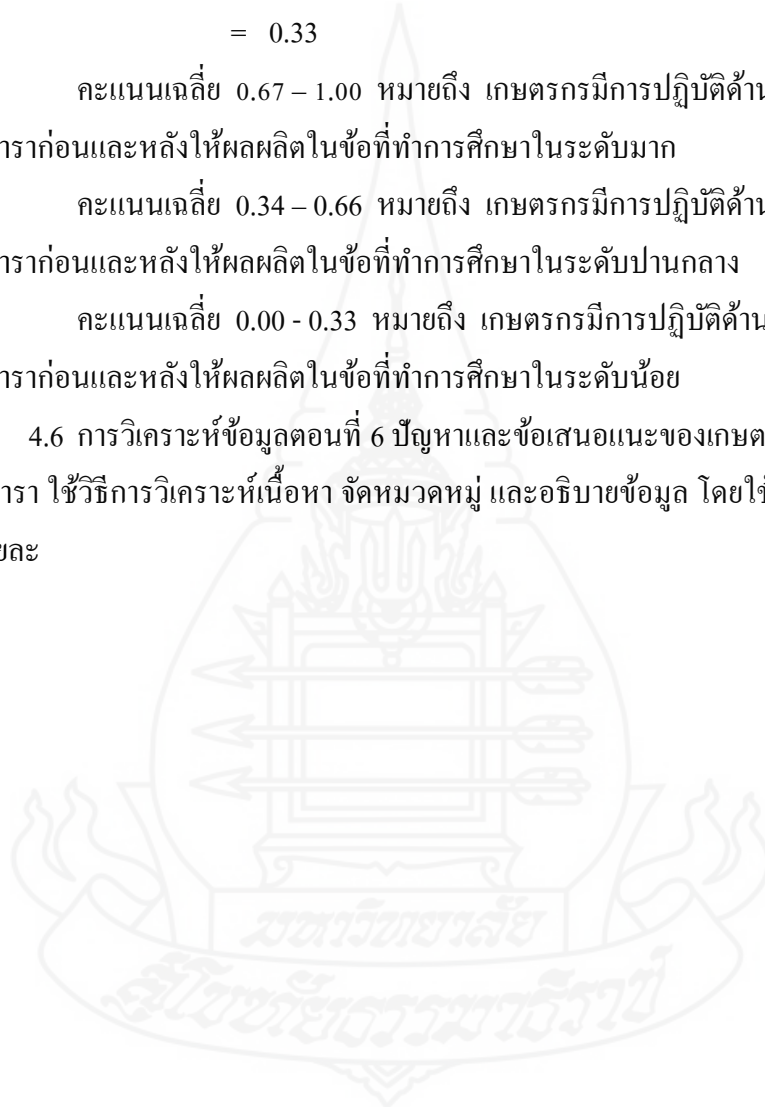
$$\begin{aligned} \text{ช่วงคะแนน} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{1 - 3}{3} \\ &= 0.33 \end{aligned}$$

คะแนนเฉลี่ย 0.67 – 1.00 หมายถึง เกษตรกรมีการปฏิบัติด้านการดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนและหลังให้ผลผลิตในข้อที่ทำการศึกษาระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 0.34 – 0.66 หมายถึง เกษตรกรมีการปฏิบัติด้านการดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนและหลังให้ผลผลิตในข้อที่ทำการศึกษาระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 0.00 - 0.33 หมายถึง เกษตรกรมีการปฏิบัติด้านการดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนและหลังให้ผลผลิตในข้อที่ทำการศึกษาระดับน้อย

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 6 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรในการทำสวนยางพารา ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา จัดหมวดหมู่ และอธิบายข้อมูล โดยใช้การแจกแจงความถี่และคำร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการจัดการปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 7 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

1.1 ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนาเดิม รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อปี จำนวนแรงงานในครัวเรือน จำนวนแรงงานจ้าง ค่าจ้างแรงงานต่อคนต่อวัน และอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารา ผลการศึกษาข้อมูลแสดงด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และค่าเฉลี่ย ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากรที่ปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

			N=77
ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม			
	จำนวน	ร้อยละ	
เพศ			
ชาย	48	62.34	
หญิง	29	37.66	
รวม	77	100.00	

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

N=77		
ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน	ร้อยละ
อายุ (ปี)		
30 - 40 ปี	20	25.97
41 - 50 ปี	26	33.78
51 - 60 ปี	20	25.97
61 - 70 ปี	7	9.09
>70 ปี	4	5.19
รวม	77	100.00
ค่าต่ำสุด = 30	ค่าสูงสุด = 84	ค่าเฉลี่ย = 49.23
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	2	2.60
ประถมศึกษาปีที่ 4	27	35.06
ประถมศึกษาปีที่ 6	19	24.68
มัธยมศึกษาตอนต้น	13	16.88
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	7	9.09
ปริญญาตรี	8	10.39
สูงกว่าปริญญาตรี	1	1.30
รวม	77	100.00
ภูมิลำเนา		
เกิดในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี	56	72.73
ย้ายถิ่นฐานมาจากที่อื่น	21	27.27
รวม	77	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

			N=77
ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม			
	จำนวน	ร้อยละ	
รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อปี			
≤100,000 บาท	10	12.99	
100,000 - 200,000 บาท	43	55.85	
200,001 - 300,000 บาท	4	5.19	
300,001 - 500,000 บาท	7	9.09	
>500,000 บาท	13	16.88	
รวม	77	100.00	
ค่าต่ำสุด = 40,000	ค่าสูงสุด = 1,500,000	ค่าเฉลี่ย = 303,247	
จำนวนแรงงานในครัวเรือน			
1 คน	10	12.99	
2 คน	36	46.75	
3 คน	18	23.38	
>3 คน	13	16.88	
รวม	77	100.00	
ค่าต่ำสุด = 1	ค่าสูงสุด = 5	ค่าเฉลี่ย = 2.46	
การจ้างแรงงาน			
ไม่มีการจ้างแรงงาน	22	28.57	
มีการจ้างแรงงาน	55	71.43	
รวม	77	100.00	

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม			จำนวน	ร้อยละ
จำนวนแรงงานจ้าง				N=55
1 คน			17	30.91
2 คน			23	41.82
3 คน			9	16.36
>3 คน			6	10.91
รวม			55	100.00
ค่าต่ำสุด = 1	ค่าสูงสุด = 7	ค่าเฉลี่ย = 2.22		
ค่าจ้างแรงงานต่อวัน				N=55
≤ 200 บาท			3	5.45
201 - 300 บาท			49	89.10
301 - 500 บาท			3	5.45
รวม			55	100.00
ค่าต่ำสุด = 200	ค่าสูงสุด = 350	ค่าเฉลี่ย = 284.55		
อาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)				N=77
เกษตรกรรวม			67	87.01
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ			4	5.19
พนักงานบริษัท			3	3.90
ค้าขาย			10	12.99
รับจ้าง			21	27.27
อาชีพเกษตรกรก่อนปลูกยางพารา(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)				N=67
ข้าว			6	8.96
พืชผัก			9	13.43
พืชไร่			63	94.03
ไม้ดอกไม้ประดับ			1	1.49
ไม้ผล			4	5.97
ไม้ยืนต้น เช่น สัก ยูคาลิปตัส ปาล์ม น้ำมัน			3	4.48
เลี้ยงสัตว์			2	2.98

จากตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ประชากรจำนวน 77 คน เป็น เพศชาย จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 62.34 และ เพศหญิง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 37.66 ส่วนใหญ่มีอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 33.78 รองลงมา อายุ 30 - 40 ปี และ อายุ 51 - 60 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 25.97 อายุ 61 - 70 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09 และน้อยสุด อายุมากกว่า 70 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.19 โดยมีอายุต่ำสุดเท่ากับ 30 ปี สูงสุดเท่ากับ 84 ปี ค่าเฉลี่ย 49.23 ปี และมีระดับการศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 4 มากสุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 35.06 รองลงมา ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 24.68 มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 16.88 ปริญญาตรี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.39 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09 ไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60 และน้อยที่สุด สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 มีภูมิลำเนาเกิดในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 72.73 และ ย้ายถิ่นฐานมาจากที่อื่น จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27 รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อปีส่วนใหญ่อยู่ที่ 100,000 - 200,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 55.85 รองลงมา มากกว่า 500,000 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 16.88 น้อยกว่า 100,000 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 12.99 จำนวน 300,001 - 500,000 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09 และน้อยที่สุด 200,001 – 300,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.19 โดยมีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อปี ต่ำสุดเท่ากับ 40,000 บาท สูงสุดเท่ากับ 1,500,000 บาท ค่าเฉลี่ย 303,247 บาท

ประชากรส่วนใหญ่มีแรงงานในครัวเรือน 2 คน มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 46.75 รองลงมา 3 คน มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 23.38 มากกว่า 3 คน มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 16.88 และน้อยที่สุด 1 คน มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 12.99 โดยมีแรงงานในครัวเรือนต่ำสุดเท่ากับ 1 คน สูงสุดเท่ากับ 5 คน ค่าเฉลี่ย 2.46 คน มีการจ้างแรงงาน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 และไม่มีการจ้างแรงงาน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 จำนวนแรงงานที่จ้างมากที่สุด 2 คน มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 41.82 รองลงมา จ้างแรงงาน 1 คน มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 30.91 จ้างแรงงาน 3 คน มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 16.364 และน้อยที่สุด จ้างแรงงานมากกว่า 3 คน มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10.91 โดยมีจำนวนแรงงานจ้างต่ำสุดคือ 1 สูงสุดเท่ากับ 7 คน ค่าเฉลี่ย 2.22 คน มีค่าจ้างแรงงานต่อวัน มากที่สุด 201 - 300 บาท มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 89.19 รองลงมา น้อยกว่าหรือเท่ากับ 200 บาท และจำนวน 301-500 บาท มีจำนวนอย่างละ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.45 โดยค่าจ้างแรงงานต่อวันต่ำสุด คือ 200 บาท สูงสุดเท่ากับ 350 บาท ค่าเฉลี่ย 284.55 บาท อาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารา คือ เกษตรกรรม จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 87.01 รองลงมา

รับจ้าง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27 ค้าขาย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 12.99 ราชการ/
พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.19 และน้อยที่สุด พนักงานบริษัท มีจำนวน 3 คน
คิดเป็นร้อยละ 3.90 โดยกลุ่มอาชีพเกษตรกรรมที่ทำมากที่สุด คือ การปลูกพืชไร่ มีจำนวน 63 คน
คิดเป็นร้อยละ 94.03 ของเกษตรกรที่ทำอาชีพเกษตรกรรมทั้งหมด รองลงมา คือ พืชผัก มีจำนวน 9 คน
คิดเป็นร้อยละ 13.43 ของเกษตรกรที่ทำอาชีพเกษตรกรรมทั้งหมด ข้าว มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ
8.96 ของเกษตรกรที่ทำอาชีพเกษตรกรรมทั้งหมด ไม้ผล มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.97 ของ
เกษตรกรที่ทำอาชีพเกษตรกรรมทั้งหมด ไม้ยืนต้น มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.48 ของเกษตรกร
ที่ทำอาชีพเกษตรกรรมทั้งหมด เลี้ยงสัตว์ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.98 ของเกษตรกรที่ทำอาชีพ
เกษตรกรรมทั้งหมด และน้อยที่สุด คือ ไม้ดอกไม้ประดับ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.49 ของ
เกษตรกรที่ทำอาชีพเกษตรกรรมทั้งหมด

1.2 ข้อมูลพื้นฐานการปลูกยางพารา ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการปลูกยางพารา สภาพ
พื้นที่ปลูกโดยทั่วไป ประสบการณ์ในการปลูกยางพารา ขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา อายุของต้นยางพารา
ที่ปลูกระยะปลูกต้นยาง จำนวนต้นยางพาราต่อไร่ การปลูกพืชแซมในสวนยาง วิธีปลูกยางพารา
พันธุ์ยางพาราที่ใช้ปลูก แหล่งพันธุ์กล้ายางพารา อายุยางที่เปิดกรีด ต้นทุนเฉลี่ยในการปลูกยางพารา
ต่อไร่ ผลผลิตยางพาราที่ปลูก รายได้ระหว่างรอผลผลิตยางพารา รูปแบบการขายผลผลิตยางพารา
ลักษณะการขายผลผลิต แหล่งเงินทุนในการปลูกยางพารา แหล่งข้อมูลข่าวสารทั่วไปเกี่ยวกับยางพารา
และวิธีการได้รับความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตยางพารา ผลการศึกษาข้อมูลแสดงด้วยค่าความถึ
ร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และค่าเฉลี่ย ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลพื้นฐานการปลูกยางพาราของประชากรที่ปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง
จังหวัดสุพรรณบุรี

N=77		
ข้อมูลพื้นฐานการปลูกยางพารา	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ของการปลูกยางพารา		
ต้องการผลผลิตน้ำยาง	23	29.87
ต้องการผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้	54	70.13
รวม	77	100.00

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

			N=77	
ข้อมูลพื้นฐานการปลูกยางพารา			จำนวน	ร้อยละ
สภาพพื้นที่ปลูกโดยทั่วไป				
พื้นที่ราบ			8	10.39
ลูกคลื่นลอนลาด			9	11.69
พื้นที่เนินเขา			58	75.32
พื้นที่ลาดชันเชิงชัน (ลาดชันมากกว่า 35%)			2	2.60
รวม			77	100.00
ประสบการณ์ในการปลูกยางพารา				
1 - 3 ปี			28	36.36
4 - 5 ปี			12	15.59
6 - 10 ปี			33	42.86
> 10 ปี			4	5.19
รวม			77	100.00
ค่าต่ำสุด = 1 ค่าสูงสุด = 25 ค่าเฉลี่ย = 5.48				
ขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา				
< 10 ไร่			11	14.29
10 - 30 ไร่			46	59.74
31 - 50 ไร่			13	16.88
51 - 100 ไร่			6	7.79
> 100 ไร่			1	1.30
รวม			77	100.00
ค่าต่ำสุด = 2 ค่าสูงสุด = 130 ค่าเฉลี่ย = 26.04				
ประเภทการถือครอง				
พื้นที่ถือครอง			77	100

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

			N=77	
ข้อมูลพื้นฐานการปลูกยางพารา			จำนวน	ร้อยละ
อายุของต้นยางพาราที่ปลูก				
≤ 3 ปี			28	36.36
4 - 7 ปี			30	38.96
> 7 ปี			19	24.68
รวม			77	100.00
ค่าต่ำสุด = 1 ค่าสูงสุด = 25 ค่าเฉลี่ย = 5.40				
ระยะปลูกต้นยาง				
2.5 × 8 เมตร			15	19.48
2.5 × 7 เมตร			4	5.19
3 × 7 เมตร			43	55.85
3 × 8 เมตร			2	2.60
3 × 6 เมตร			13	16.88
รวม			77	100.00
จำนวนต้นยางพารา/พื้นที่ 1 ไร่				
จำนวน 67 ต้น			2	2.60
จำนวน 76 ต้น			43	55.85
จำนวน 80 ต้น			15	19.48
จำนวน 88 ต้น			13	16.88
จำนวน 91 ต้น			4	5.19
รวม			77	100.00
การปลูกพืชแซมในสวนยางพารา				
ปลูกพืชแซม			44	57.14
ไม่มีการปลูกพืชแซม			33	42.86
รวม			77	100.00

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

N=77		
ข้อมูลพื้นฐานการปลูกยางพารา	จำนวน	ร้อยละ
วิธีปลูกยางพารา		
ปลูกด้วยยางชำถุง	72	93.50
ติดตามในแปลง	3	3.90
ปลูกด้วยต้นตอตาข่าย	2	2.60
รวม	77	100.00
พันธุ์ยางพาราที่ปลูก		
พันธุ์ RRIM 600	76	98.70
พันธุ์ RRIM 600 และ RRIT 251	1	1.30
รวม	77	100.00
แหล่งพันธุ์กล้ายางพารา		
สถาบันวิจัยยาง	1	1.30
สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	1	1.30
แหล่งจำหน่ายพันธุ์กล้ายางทั่วไป	72	93.50
อื่นๆ	3	3.90
รวม	77	100.00
อายุยางที่เปิดกรีต		
ยังไม่ได้กรีต	54	70.13
อายุ 6 ปี	5	6.49
อายุ 7 ปี	15	19.48
อายุ 8 ปี	2	2.60
อายุ 14 ปี	1	1.30
รวม	77	100.00

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

			N=77
ข้อมูลพื้นฐานการปลูกยางพารา			
			ร้อยละ
ต้นทุนเฉลี่ยในการปลูกยางพารา			
≤ 3,000 บาท			14
3,001 - 5,000 บาท			20
5,001 -10,000 บาท			32
>10,000 บาท			11
รวม			77
รวม			100.00
ค่าต่ำสุด = 2,400	ค่าสูงสุด = 12,000	ค่าเฉลี่ย = 6,034	
ผลผลิตยางพาราที่ปลูก			
ให้ผลผลิตแล้ว			15
ยังไม่ให้ผลผลิต			54
มีทั้งให้ผลผลิตแล้วและยังไม่ให้ผลผลิต			8
รวม			77
รวม			100.00
รายได้ระหว่างรอผลผลิตยางพารา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)			
การปลูกพืชชนิดอื่น			60
การเลี้ยงสัตว์			1
การเป็นพนักงานบริษัท			2
การรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ			4
การรับจ้าง			20
การค้าขาย			13
อื่น ๆ			1

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

N=77		
ข้อมูลพื้นฐานการปลูกยางพารา	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งเงินทุนในการปลูกยางพารา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ลงทุนเอง	68	88.31
นายทุน	1	1.30
ญาติพี่น้อง	5	6.49
ธ.ก.ส.	6	7.79
สหกรณ์การเกษตร	2	2.60
การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทั่วไปเกี่ยวกับยางพารา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
เพื่อนบ้าน	63	81.82
สมาชิกในครัวเรือน	35	45.46
เจ้าหน้าที่ส่งเสริม	3	3.90
ผู้นำชุมชน	4	5.19
หนังสือพิมพ์/วารสาร	27	35.07
โทรทัศน์	5	6.49
นายทุน	1	1.30
อื่น ๆ (ญาติพี่น้อง)	1	1.30
การได้รับความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตยางพารา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
การเรียนรู้ด้วยตัวเอง	48	62.34
การทำงานในสวนยางของผู้อื่น	19	24.67
การฝึกอบรม	14	18.18
การถ่ายทอดจากบรรพบุรุษ	6	7.79
เพื่อนบ้าน	20	25.97
สื่อโทรทัศน์	4	5.19
หนังสือพิมพ์/วารสาร	25	32.47
อื่นๆ (เว็บไซต์, คนงานที่มารับจ้าง)	6	7.79

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

N=23		
ข้อมูลพื้นฐานการปลูกยางพารา	จำนวน	ร้อยละ
ชนิดของผลผลิตยางพาราที่ขาย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ยางแผ่นดิบ	23	100.00
ยางแผ่นรมควัน	1	1.35
เศษยาง	11	47.83
ลักษณะการขายผลผลิตยางพารา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ขายเอง	21	91.30
รวมกลุ่มขาย	2	8.70
อื่น ๆ	2	8.70

จากตารางที่ 4.2 ผลการศึกษาข้อมูลการปลูกยางพาราของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในอำเภอต่างจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ประชากรต้องการผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้มากที่สุด มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 70.13 รองลงมา ต้องการผลผลิตน้ำยาง มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 29.87 มีสภาพพื้นที่ปลูกยางพาราส่วนใหญ่เป็นเนินเขา มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 75.32 รองลงมา ลูกคลื่นลอนลาด มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 11.69 พื้นที่ราบ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.39 และน้อยที่สุดพื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน (ลาดชันมากกว่า 35 %) มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60 มีประสบการณ์ในการปลูกยางพาราส่วนใหญ่ 6-10 ปี มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมา 1-3 ปี มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 4-5 ปี มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 15.59 และน้อยที่สุด มากกว่า 10 ปี มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.19 โดยมีประสบการณ์ในการปลูกยางพาราดำสุดเท่ากับ 1 ปี สูงสุดเท่ากับ 25 ปี ค่าเฉลี่ย 5.48 ปี

ประชากรส่วนใหญ่มีขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา 10-30 ไร่ มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 59.74 รองลงมา ขนาด 31-50 ไร่ มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 16.88 น้อยกว่า 10 ไร่ มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ขนาด 51-100 ไร่ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.79 และน้อยที่สุดมากกว่า 100 ไร่ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 โดยขนาดพื้นที่ปลูกยางพาราดำสุดเท่ากับ 2 ไร่ สูงสุดเท่ากับ 130 ไร่ ค่าเฉลี่ย 26.04 ไร่ ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์แบบพื้นที่ถือครองทั้งหมด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 100 อายุของต้นยางพาราที่ปลูกส่วนใหญ่ อายุ 4-7 ปี มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 38.96 รองลงมา อายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 และน้อยที่สุด

อายุมากกว่า 7 ปี มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 24.68 โดยอายุของต้นยางพาราที่ปลูกต่ำสุดเท่ากับ 1 ปี สูงสุดเท่า 25 ปี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.40 ปี ระยะปลูกยางพาราที่ใช้มากที่สุด 3×7 เมตร มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 55.85 รองลงมา ระยะปลูก 2.5×8 เมตร มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 19.48 ระยะปลูก 3×6 เมตร มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 16.88 ระยะปลูก 2.5×7 เมตร มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.19 และน้อยที่สุด ระยะปลูก 3×8 เมตร มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60 จำนวนต้นยางพาราต่อพื้นที่ 1 ไร่ ที่ปลูกส่วนใหญ่ จำนวน 76 ต้น มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 55.85 รองลงมา จำนวน 80 ต้น มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 19.48 จำนวน 88 ต้น มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 16.88 จำนวน 91 ต้น มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.19 และน้อยที่สุดจำนวน 67 ต้น มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60

ประชากรมีการปลูกพืชแซมในสวนยางพารา จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 และไม่มีมีการปลูกพืชแซม จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 โดยส่วนใหญ่มีวิธีปลูกยางพาราด้วยยางชำถุง มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 93.50 รองลงมา คัดดาในแปลง มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.90 และปลูกด้วยต้นตอตาข่าย มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60 พันธุ์ยางพาราที่ปลูกมากที่สุดคือ พันธุ์ RRIM600 มีจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 98.70 รองลงมา พันธุ์ RRIM600 และ RRIT251 มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 ส่วนใหญ่พันธุ์กล้ายางพารามาจากแหล่งจำหน่ายพันธุ์กล้ายางทั่วไป มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 93.50 รองลงมา แหล่งพันธุ์กล้ายางอื่น ๆ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.90 สถาบันวิจัยยางและสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง มีจำนวนแหล่งละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 ยางพาราส่วนใหญ่ยังไม่เปิดกรีดยาง มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 70.13 สำหรับอายุยางที่เปิดกรีดมากที่สุดอายุ 7 ปี มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 19.48 รองลงมาอายุ 6 ปี มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.49 อายุ 8 ปี มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60 และอายุ 14 ปี มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 ต้นทุนเฉลี่ยส่วนใหญ่ในการปลูกยางพาราต่อพื้นที่ 1 ไร่ 5,001 - 10,000 บาท มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 41.56 รองลงมา 3,001 - 5,000 บาท มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 25.97 น้อยกว่า 3,000 บาท มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18 และมากกว่า 10,000 บาท มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 โดยต้นทุนเฉลี่ยในการปลูกยางพาราต่ำสุดเท่ากับ 2,400 บาท สูงสุดเท่ากับ 12,500 บาท ค่าเฉลี่ย 6,034 บาท ยางพาราที่ปลูกส่วนใหญ่ ยังไม่ให้ผลผลิต มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 70.13 รองลงมา ให้ผลผลิตแล้ว มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 19.48 และมีทั้งให้ผลผลิตแล้วและยังไม่ให้ผลผลิต มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.39 มีรายได้ระหว่างรอผลผลิตยางพาราส่วนใหญ่จากการปลูกพืชชนิดอื่น มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 77.92 รองลงมา การรับจ้าง มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 25.97 การค้าขาย มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 16.88 การรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.19 การเป็น

พนักงานบริษัท มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60 การเลี้ยงสัตว์และอื่น ๆ มีจำนวนอย่างละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30

ประชากรมีแหล่งเงินทุนในการปลูกยางพาราส่วนใหญ่จากการลงทุนเอง มีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 88.31 รองลงมาจาก ช.ก.ส. มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.79 ญาติพี่น้อง มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.49 สหกรณ์การเกษตร มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60 และนายทุน มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 โดยมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทั่วไปเกี่ยวกับการปลูกยางพารามากที่สุดจากเพื่อนบ้าน มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 81.82 รองลงมา สมาชิกในครัวเรือน มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 45.46 หนังสือพิมพ์/วารสาร มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 35.07 สื่อโทรทัศน์ มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.49 ผู้นำชุมชน มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.19 เจ้าหน้าที่ส่งเสริม มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.90 นายทุนและอื่นๆ (ญาติพี่น้อง) มีจำนวนอย่างละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 และได้รับความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตยางพารา มากที่สุดจากการเรียนรู้ด้วยตัวเอง มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 62.34 รองลงมา หนังสือพิมพ์/วารสาร มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 32.47 เพื่อนบ้าน มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 25.97 การทำงานในสวนยางคนอื่น มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 24.67 การฝึกอบรม มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18 การถ่ายทอดจากบรรพบุรุษและอื่น ๆ (คนเคยปลูก, คนงานที่มารับจ้างทำงานในสวนยาง, เว็บไซต์) มีจำนวนอย่างละ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.79 และสื่อโทรทัศน์ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.19

ประชากรที่มียางพาราให้ผลผลิตแล้วขายผลผลิตยางพาราแบบยางแผ่นดิบ มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาเศษยาง มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 47.83 และยางแผ่นรมควัน มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.35 โดยมีลักษณะการขายผลผลิตส่วนใหญ่แบบขายเอง มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 91.30 รองลงมาเป็นการรวมกลุ่มขายและอื่น ๆ มีจำนวนอย่างละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยทางภูมิประเทศ (ในแปลงเกษตรกร) รายข้อ
ที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

N=77				
ปัจจัยทางภูมิประเทศ (ในแปลงเกษตรกร)	\bar{X}	SD.	แปลค่า	อันดับ
ความอุดมสมบูรณ์ของดิน	3.52	0.74	มาก	1
ขนาดของพื้นที่	3.43	0.70	มาก	2
ความสูงและความลาดชันของพื้นที่	3.34	0.66	ปานกลาง	3
ลักษณะทางกายภาพของดิน/โครงสร้างดิน	3.29	0.76	ปานกลาง	4
แหล่งน้ำสาธารณะ	2.99	0.85	ปานกลาง	5
ระดับน้ำใต้ดิน	2.96	0.75	ปานกลาง	6
ภาพรวม	3.25	0.55	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาปัจจัยทางภูมิประเทศ (ในแปลงเกษตรกร) รายข้อที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวม พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.25 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 สำหรับรายข้อพบว่า มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ โดยสูงสุด คือ ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ($\bar{X} = 3.52$) รองลงมา ขนาดของพื้นที่ ($\bar{X} = 3.43$) และมีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย ความสูงและความลาดชันของพื้นที่ ($\bar{X} = 3.34$) ลักษณะทางกายภาพของดิน/โครงสร้างดิน ($\bar{X} = 3.29$) แหล่งน้ำสาธารณะ ($\bar{X} = 2.99$) และระดับน้ำใต้ดิน ($\bar{X} = 2.96$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยทางภูมิอากาศรายชื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

N=77

ปัจจัยทางภูมิอากาศ	\bar{X}	SD.	แปลค่า	อันดับ
ปริมาณน้ำฝน	2.97	0.65	ปานกลาง	1
กระแสดลม	2.97	0.49	ปานกลาง	1
อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี	2.96	0.59	ปานกลาง	2
ความชื้นสัมพัทธ์	2.88	0.54	ปานกลาง	3
จำนวนวันที่ฝนตก	2.84	0.59	ปานกลาง	4
ภาพรวม	2.92	0.49	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.4 ผลการศึกษาปัจจัยทางภูมิอากาศ รายชื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวม พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.92 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49 สำหรับรายชื่อ พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง ทั้ง 5 ชื่อ โดยสูงสุด คือ ปริมาณน้ำฝนและกระแสดลม ($\bar{X} = 2.97$) รองลงมา อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี ($\bar{X} = 2.96$) ความชื้นสัมพัทธ์ ($\bar{X} = 2.88$) และจำนวนวันที่ฝนตก ($\bar{X} = 2.84$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยทางเศรษฐกิจ รายชื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

N=77

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	\bar{X}	SD.	แปลค่า	อันดับ
การเก็บเกี่ยวผลผลิตทำได้ต่อเนื่อง	3.94	0.77	มาก	1
รายได้จากการขายต้นยางพาราที่เล็กกรีดยาง	3.68	0.88	มาก	2
ความสามารถปลูกพืชเพิ่มรายได้ระหว่างรอกรีดยาง	3.66	0.85	มาก	3
มีแหล่งรับซื้อที่แน่นอน	3.62	0.87	มาก	4
จำนวนเงินลงทุน	3.34	0.75	ปานกลาง	5

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

N=77				
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	\bar{X}	SD.	แปลค่า	อันดับ
ปริมาณปัจจัยการผลิตที่ต้องใช้ เช่น ปุ๋ยเคมี	3.30	0.71	ปานกลาง	6
ราคาขายผลผลิต	3.26	1.02	ปานกลาง	7
แหล่งซื้อปัจจัยการผลิต (ต้นกล้า,ปุ๋ย,สารกำจัดวัชพืช)	3.26	0.71	ปานกลาง	7
ราคาปัจจัยการผลิต (ต้นกล้า,ปุ๋ย,สารกำจัดวัชพืช)	3.23	0.69	ปานกลาง	8
จำนวนแรงงานในครัวเรือน	3.22	0.77	ปานกลาง	9
แหล่งเงินทุน	3.22	0.93	ปานกลาง	9
ค่าจ้างแรงงานจ้าง	3.18	0.68	ปานกลาง	10
จำนวนแรงงานจ้าง	3.05	0.83	ปานกลาง	11
พ่อค้ามารับซื้อที่แหล่งปลูก	2.57	0.85	น้อย	12
ภาพรวม	3.32	0.54	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.5 ผลการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจ รายชื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวม พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.32 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 สำหรับรายชื่อ พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับมาก จำนวน 4 ชื่อ โดยสูงสุด คือ การเก็บเกี่ยวผลผลิตทำได้ต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.94$) รองลงมา รายได้จากการขายต้นยางพาราที่เล็กกรีดยาง ($\bar{X} = 3.68$) ความสามารถปลูกพืชเพิ่มรายได้ระหว่างรอกรีดยาง ($\bar{X} = 3.66$) และมีแหล่งรับซื้อที่แน่นอน ($\bar{X} = 3.62$) และมีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง จำนวน 9 ชื่อ ประกอบด้วย จำนวนเงินลงทุน ($\bar{X} = 3.34$) ปริมาณปัจจัยการผลิตที่ต้องใช้ เช่น ปุ๋ยเคมี ($\bar{X} = 3.30$) ราคาขายผลผลิต ($\bar{X} = 3.26$) แหล่งซื้อปัจจัยการผลิต(ต้นกล้า,ปุ๋ย,สารกำจัดวัชพืช) ($\bar{X} = 3.26$) ราคาปัจจัยการผลิต (ต้นกล้า,ปุ๋ย,สารกำจัดวัชพืช) ($\bar{X} = 3.23$) จำนวนแรงงานในครัวเรือน ($\bar{X} = 3.22$) แหล่งเงินทุน ($\bar{X} = 3.22$) ค่าจ้างแรงงานจ้าง ($\bar{X} = 3.18$) และ จำนวนแรงงานจ้าง ($\bar{X} = 3.05$) และมีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับน้อย จำนวน 1 ชื่อ คือ พ่อค้ามารับซื้อที่แหล่งปลูก ($\bar{X} = 2.57$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยทางสังคม รายชื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

N=77				
ปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	SD.	แปลค่า	อันดับ
สมาชิกในครอบครัวสนับสนุน เพื่อนบ้าน/คนในชุมชนปลูกยางพาราแล้วประสบ ความสำเร็จ	3.60	0.83	มาก	1
มีแหล่งข้อมูลข่าวสารการปลูกยางพารา คนในชุมชนส่งเสริมให้ปลูก	2.77	0.79	ปานกลาง	3
มีทายาทสืบทอดการปลูกยางพารา มีหน่วยงานเกษตรมาให้ความรู้ในการปลูกยางพารา และ แปรรูปยางพารา	2.74	0.95	ปานกลาง	4
ภาครัฐให้การสนับสนุน เช่น แจกกล้ายาง/ให้ธ.ก.ส. ออกเงินกู้	2.32	0.73	น้อย	5
ภาพรวม	2.18	0.87	น้อย	6
	2.82	0.55	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 ผลการศึกษาปัจจัยทางสังคม รายชื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวม พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.82 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 สำหรับรายชื่อ พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับมาก จำนวน 1 ชื่อ คือ สมาชิกในครอบครัวสนับสนุน ($\bar{X} = 3.60$) และมีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง จำนวน 4 ชื่อ ประกอบด้วย เพื่อนบ้าน/คนในชุมชนปลูกยางพาราแล้วประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 3.39$), มีแหล่งข้อมูลข่าวสารการปลูกยางพารา ($\bar{X} = 2.77$) คนในชุมชนส่งเสริมให้ปลูก ($\bar{X} = 2.77$) และ มีทายาทสืบทอดการปลูกยางพารา ($\bar{X} = 2.74$) และมีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับน้อย จำนวน 2 ชื่อ คือ มีหน่วยงานเกษตรมาให้ความรู้ในการปลูกยางพารา และแปรรูปยางพารา ($\bar{X} = 2.32$) และ ภาครัฐให้การสนับสนุน เช่น แจกกล้ายาง/ให้ ธ.ก.ส. ออกเงินกู้ ($\bar{X} = 2.18$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา รายชื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

N=77				
ปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา	\bar{X}	SD.	แปลค่า	อันดับ
ไม่ค่อยมีแมลงและสัตว์ศัตรูพืชระบาด	3.88	0.83	มาก	1
การดูแลรักษาง่าย	3.81	0.84	มาก	2
วิธีปลูกยางพาราไม่ยุ่งยาก	3.75	0.81	มาก	3
กล้ายางพาราหาง่าย	3.65	0.89	มาก	4
มีวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ปลูกและกรีดยางในท้องถิ่น	3.38	1.04	ปานกลาง	5
ภาพรวม	3.69	0.70	มาก	

จากตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา รายชื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวม พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.69 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.70 สำหรับรายชื่อพบว่า มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับมาก จำนวน 4 ข้อ โดยสูงสุด คือ ไม่ค่อยมีแมลงและสัตว์ศัตรูพืชระบาด ($\bar{X} = 3.88$) รองลงมา การดูแลรักษาง่าย ($\bar{X} = 3.81$) วิธีปลูกยางพาราไม่ยุ่งยาก ($\bar{X} = 3.75$) และกล้ายางพาราหาง่าย ($\bar{X} = 3.65$) และมีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ มีวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ปลูกและกรีดยางในท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.38$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านความต้องการใช้ยางพาราในประเทศและต่างประเทศ รายชื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในอำเภอคำน้อช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

N=77				
ปัจจัยด้านความต้องการใช้ยางพาราในประเทศ และต่างประเทศ	\bar{X}	SD.	แปลค่า	อันดับ
ความต้องการใช้ยางพาราในภาคอุตสาหกรรมต่างประเทศ	3.10	0.93	ปานกลาง	1
ความต้องการใช้ยางพาราในภาคอุตสาหกรรมในประเทศ	3.09	0.95	ปานกลาง	2
ความต้องการใช้เฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพาราของผู้บริโภคทั้ง ในและต่างประเทศ	2.97	0.97	ปานกลาง	3
ภาพรวม	3.05	0.91	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.8 ผลการศึกษาปัจจัยด้านความต้องการใช้ยางพาราในประเทศและต่างประเทศ รายชื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในอำเภอคำน้อช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวม พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.05 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.91 สำหรับรายชื่อ พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง ทั้ง 3 ชื่อ โดยสูงสุด คือ ความต้องการใช้ยางพาราในภาคอุตสาหกรรมต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.10$) รองลงมา ความต้องการใช้ยางพาราในภาคอุตสาหกรรมในประเทศ ($\bar{X} = 3.09$) และความต้องการใช้เฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพาราของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ($\bar{X} = 2.97$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านทัศนคติและสาธารณูปโภครายชื่อ
ที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

N=77				
ปัจจัยด้านทัศนคติและสาธารณูปโภค	\bar{X}	SD.	แปลค่า	อันดับ
การปลูกยางพาราทำให้สภาพแวดล้อมชุ่มชื้น	3.92	0.85	มาก	1
ต้องการปรับเปลี่ยนการปลูกพืชแบบเดิม ๆ ที่ให้ ผลตอบแทนต่ำและไม่แน่นอน	3.79	0.85	มาก	2
ต้องการใช้องค์ความรู้เกี่ยวกับการปลูกยางพาราที่ตนเอง มีให้เป็นประโยชน์	3.17	0.75	ปานกลาง	3
สาธารณูปโภค	3.04	0.59	ปานกลาง	4
(ถนน)	3.10	0.60	ปานกลาง	(1)
(น้ำประปา)	3.08	0.64	ปานกลาง	(2)
(ไฟฟ้า)	3.05	0.78	ปานกลาง	(3)
(โทรศัพท์)	2.91	0.67	ปานกลาง	(4)
ภาพรวม	3.48	0.53	มาก	

จากตารางที่ 4.9 ผลการศึกษาปัจจัยด้านทัศนคติและสาธารณูปโภค รายชื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวม พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.48 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 สำหรับรายชื่อ พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ โดยสูงสุด คือ การปลูกยางพาราทำให้สภาพแวดล้อมชุ่มชื้น ($\bar{X} = 3.92$) รองลงมา ต้องการปรับเปลี่ยนการปลูกพืชแบบเดิม ๆ ที่ให้ผลตอบแทนต่ำและไม่แน่นอน ($\bar{X} = 3.79$) และมีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ ประกอบด้วย ต้องการใช้องค์ความรู้เกี่ยวกับการปลูกยางพาราที่ตนเองมีให้เป็นประโยชน์ ($\bar{X} = 3.17$) และ สาธารณูปโภค ($\bar{X} = 3.04$) ซึ่งปัจจัยด้านสาธารณูปโภคที่มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด คือ ถนน ($\bar{X} = 3.10$) รองลงมา น้ำประปา ($\bar{X} = 3.08$) ไฟฟ้า ($\bar{X} = 3.05$) และโทรศัพท์ ($\bar{X} = 2.91$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา
ในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวม

N=77				
ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา	\bar{X}	SD.	แปลค่า	อันดับ
ปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา	3.69	0.70	มาก	1
ปัจจัยด้านทัศนคติและสาธารณูปโภค	3.48	0.53	มาก	2
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	3.32	0.54	ปานกลาง	3
ปัจจัยทางภูมิประเทศ	3.25	0.55	ปานกลาง	4
ปัจจัยด้านความต้องการใช้ยางพาราในประเทศและ ต่างประเทศ	3.05	0.91	ปานกลาง	5
ปัจจัยทางภูมิอากาศ	2.92	0.49	ปานกลาง	6
ปัจจัยทางสังคม	2.82	0.55	ปานกลาง	7
ภาพรวม	3.22	0.39	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.10 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวมพบว่า ปัจจัยด้านต่าง ๆ มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.22 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39 สำหรับรายด้าน พบว่า มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับมาก จำนวน 2 ด้าน โดยสูงสุด คือ ปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา ($\bar{X} = 3.69$, SD. = 0.70) รองลงมา ปัจจัยด้านทัศนคติและสาธารณูปโภค ($\bar{X} = 3.48$, SD. = 0.53) และมีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในระดับปานกลาง จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.32$, SD. = 0.54) ปัจจัยทางภูมิประเทศ ($\bar{X} = 3.25$, SD. = 0.55) ปัจจัยด้านความต้องการใช้ยางพาราในประเทศและต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.05$, SD. = 0.91) ปัจจัยทางภูมิอากาศ ($\bar{X} = 2.92$, SD. = 0.49) และปัจจัยทางสังคม ($\bar{X} = 2.82$, SD. = 0.55) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของเกษตรกรเกี่ยวกับความเหมาะสมของยางพารา

พันธุ์ RRIM 600 ที่ใช้ปลูกในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของเกษตรกรเกี่ยวกับความเหมาะสมของยางพาราพันธุ์ RRIM 600 ที่ใช้ปลูกในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

N=77				
ประเด็นความคิดเห็น	\bar{X}	SD.	แปลค่า	อันดับ
ความทนทานต่อโรค/แมลง	3.71	0.76	มาก	1
วิธีปลูกและการดูแลรักษา	3.64	0.72	มาก	2
ราคาค้นกล้าพันธุ์ยางพารา	3.57	0.73	มาก	3
ปริมาณผลผลิตต่อต้น	3.55	0.70	มาก	4
ช่วงเวลาที่กรีดยางได้	3.55	0.66	มาก	4
ความอุดมสมบูรณ์ของดิน	3.53	0.64	มาก	5
ระยะเวลาที่เปิดกรีดยางครั้งแรกนับจากวันปลูก	3.39	0.69	ปานกลาง	6
สภาพภูมิประเทศ (ความลาดชัน ความสูง)	3.34	0.72	ปานกลาง	7
สภาพภูมิอากาศ (ความชื้น ความแห้งแล้ง)	3.30	0.74	ปานกลาง	8
ลักษณะทางกายภาพของดิน(ความลึกของหน้าดิน/ โครงสร้างดิน	3.29	0.74	ปานกลาง	9
ขนาดพื้นที่ปลูกยางพาราแต่ละราย	3.25	0.59	ปานกลาง	10
ลักษณะทางเคมีของดิน (ดินกรด ดินด่าง)	2.92	0.79	ปานกลาง	11
ภาพรวม	3.42	0.45	มาก	

จากตารางที่ 4.11 ผลการศึกษาความเหมาะสมของยางพาราพันธุ์ RRIM 600 ที่ใช้ปลูกในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวม พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.42 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45 สำหรับรายชื่อ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก จำนวน 6 ข้อ โดยสูงสุด คือ ความทนทานต่อโรค/แมลง ($\bar{X} = 3.71$) รองลงมา วิธีปลูกและการดูแลรักษา ($\bar{X} = 3.64$) ราคาค้นกล้าพันธุ์ยางพารา ($\bar{X} = 3.57$) ปริมาณผลผลิตต่อต้น และช่วงเวลาที่กรีดยางได้ ($\bar{X} = 3.55$) และ ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ($\bar{X} = 3.53$) และมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง จำนวน 6 ข้อ

ประกอบด้วย ระยะเวลาที่เปิดกรีตครั้งแรกนับจากวันปลูก ($\bar{X} = 3.39$) สภาพภูมิประเทศ (ความลาดชัน ความสูง) ($\bar{X} = 3.34$) สภาพภูมิอากาศ (ความชื้น ความแห้งแล้ง) ($\bar{X} = 3.30$) ลักษณะทางกายภาพ ของดิน(ความลึกของหน้าดิน/โครงสร้างดิน) ($\bar{X} = 3.29$) ขนาดพื้นที่ปลูกยางพาราแต่ละราย ($\bar{X} = 3.25$) และลักษณะทางเคมีของดิน (ดินกรด ดินด่าง) ($\bar{X} = 2.92$) ตามลำดับ

ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับยางพาราพันธุ์ RRIM600 ที่ใช้ปลูก คือ ยางพาราพันธุ์ RRIM600 ต้นกล้าพันธุ์มีราคาถูก เป็นพันธุ์ที่มีความต้านทานต่อโรค และแมลง ทนแล้งได้ดี ให้น้ำอย่างมากและสม่ำเสมอ เป็นเชื้อราบ้างในช่วงหน้าฝน และหน้ายางแตกในช่วงหน้าแล้ง

ตอนที่ 4 สภาพปัญหาของดินและวิธีการจัดการดินในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกร ในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละ การประสบปัญหาของดินในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกร ในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

N=77		
การประสบปัญหาของดินในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ประสบปัญหา	43	55.84
ประสบปัญหา	34	44.16
รวม	77	100.00

จากตารางที่ 4.12 ผลการศึกษาการประสบปัญหาของดินในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกร ในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ไม่เคยประสบปัญหา จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 55.84 และ ประสบปัญหา จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 44.16 โดยเกษตรกรที่ไม่เคยประสบปัญหาของดิน มีวิธีการจัดการดินโดยทั่วไป แสดงในตารางที่ 4.16 สำหรับเกษตรกรที่ประสบปัญหาของดิน สภาพปัญหาของดินที่พบแสดงในตารางที่ 4.13 และมีวิธีการจัดการดินที่มีปัญหา แสดงในตารางที่ 4.14 และ 4.15 ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละ สภาพปัญหาของดินในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกร
ในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

N=34		
ปัญหาของดินในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกร	จำนวน	ร้อยละ
สภาพปัญหาของดินทางกายภาพในพื้นที่ปลูก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
หน้าดินตื้น	10	29.41
ดินเป็นลูกรัง	32	94.12
ดินเป็นพื้นที่ลาดชัน	12	35.29
สภาพปัญหาของดินทางเคมีในพื้นที่ปลูกยางพารา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ดินเป็นกรด	6	17.65
ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ	19	55.88

จากตารางที่ 4.13 ผลการศึกษาสภาพปัญหาของดินในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี จากผู้ประสบปัญหาจำนวน 34 คน พบว่า สภาพปัญหาของดินทางกายภาพ พบมากที่สุด คือ ดินเป็นลูกรัง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 94.12 รองลงมาดินในพื้นที่ลาดชัน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 35.29 และหน้าดินตื้น จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 29.41 และสภาพปัญหาของดินทางเคมี พบมากที่สุด คือ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 55.88 และ ดินเป็นกรด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.65

ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละวิธีการจัดการดินที่มีปัญหาทางกายภาพในพื้นที่ปลูกยางพารา
ของเกษตรกรที่ประสบปัญหาของดินในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

N=34		
วิธีการจัดการดินที่มีปัญหาทางกายภาพ	จำนวน	ร้อยละ
- ขุดหลุมปลูกให้กว้างขึ้น	17	50.00
- ปลูกพืชคลุมดิน เช่น พืชตระกูลถั่วระหว่างแถวยางเพื่อรักษาความชื้นในดิน เพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดิน และป้องกันการชะล้างหน้าดิน	25	73.53
- ใช้วัสดุคลุมดิน เช่น ฟางข้าว แกลบ เพื่อป้องกันการชะล้างหน้าดิน และรักษาความชื้นให้กับดิน	4	11.76
- ปลูกพืชปุ๋ยสดแล้วไถกลบ เพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และปรับปรุงโครงสร้างดิน	15	44.12
- ใส่ปุ๋ยคอกเพิ่มธาตุอาหารให้กับดินและปรับปรุงโครงสร้างดิน	20	58.22
- ใส่ปุ๋ยหมักเพิ่มธาตุอาหารให้กับดินและปรับปรุงโครงสร้างดิน	16	47.06
- ทิ้งเศษพืชไว้ในแปลงเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดิน	18	52.94
- ปลูกหญ้าแฝกป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน และรักษาความชื้นให้กับดิน	2	5.88
- ไถพรวนขณะที่ดินมีความชื้นพอเหมาะไม่แห้งหรือชื้นแฉะ	6	17.65
- ไถพรวนตามแนวระดับ	7	20.59
- ไถพรวนเชิงอนุรักษ์ เช่น ไถไม่ให้ดินแตก่วนมากเกินไป หรือ ไถโดยปล่อยให้เศษซากพืชตกค้างตามผิวดินและใต้ดิน เป็นต้น	10	29.41
- วิธีการจัดการดินอื่น ๆ	2	5.88

จากตารางที่ 4.14 ผลการศึกษาวิธีการจัดการดินที่มีปัญหาในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกรที่ประสบปัญหาของดินในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี วิธีการจัดการดินที่มีปัญหาทางกายภาพ พบว่า วิธีการจัดการดินที่เกษตรกรปฏิบัติมากที่สุด คือ ปลูกพืชคลุมดิน เช่น พืชตระกูลถั่วระหว่างแถวยางเพื่อรักษาความชื้นในดิน เพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดิน และป้องกันการชะล้างหน้าดิน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 73.53 รองลงมา ใส่ปุ๋ยคอกเพิ่มธาตุอาหารให้กับดินและปรับปรุงโครงสร้างดิน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 58.22 ทิ้งเศษพืชไว้ในแปลงเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดิน

จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 52.94 ขุดหลุมปลูกให้กว้างขึ้น จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ใส่ปุ๋ยหมักเพิ่มธาตุอาหารให้กับดินและปรับปรุงโครงสร้างดิน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 47.06 ปลูกพืชปุ๋ยสดแล้วไถกลบ เพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และปรับปรุงโครงสร้างดิน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 44.12 ไถพรวนเชิงอนุรักษ์ เช่น ไถไม่ไห้ดินแตกร่วนมากเกินไปหรือไถโดยปล่อยให้เศษซากพืชตกค้างตามผิวดินและใต้ดิน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 29.41 ไถพรวนตามแนวระดับ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.59 ไถพรวนขณะที่ดินมีความชื้นพอเหมาะไม่แห้งหรือชื้นและ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.65 ปลูกหญ้าแฝกป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน และรักษาความชื้นให้กับดิน และวิธีการจัดการดินอื่น ๆ จำนวนอย่างละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละวิธีการจัดการดินที่มีปัญหาทางเคมีในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกรที่ประสบปัญหาของดินในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

N=34		
วิธีการจัดการดินที่มีปัญหาทางเคมี	จำนวน	ร้อยละ
- ส่งตัวอย่างดินไปวิเคราะห์หาปริมาณธาตุของดิน	13	38.24
- ใส่วัสดุปูนปรับปรุงแก้ไขความเป็นกรดของดิน	2	5.88
- ปลูกพืชคลุมดิน เช่น พืชตระกูลถั่วระหว่างแถวยางเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน	15	44.12
- ปลูกพืชปุ๋ยสดแล้วไถกลบเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน	12	35.29
- ใส่ปุ๋ยคอกเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน	15	44.12
- ใส่ปุ๋ยหมักเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน	12	35.29
- ใส่ปุ๋ยเคมีเพื่อเพิ่มธาตุอาหารให้กับดิน	13	38.24
- ทิ้งเศษพืชไว้ในแปลงเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดิน	12	35.29

จากตารางที่ 4.15 ผลการศึกษาวิธีการจัดการดินที่มีปัญหาในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกรที่ประสบปัญหาของดินในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี วิธีการจัดการดินที่มีปัญหาทางเคมี พบว่า วิธีการจัดการดินที่เกษตรกรปฏิบัติมากที่สุด คือ ปลูกพืชคลุมดิน เช่น พืชตระกูลถั่วระหว่างแถวยางเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน ใส่ปุ๋ยคอกเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน จำนวนอย่างละ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 44.12 รองลงมา ส่งตัวอย่างดินไปวิเคราะห์

หาปริมาณธาตุของดิน ใส่ปุ๋ยเคมีเพื่อเพิ่มธาตุอาหารให้กับดิน จำนวนอย่างละ 13 คน คิดเป็นร้อยละ 38.24 ปลุกพืชปุ๋ยสดแล้วไถกลบเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน ทั้งเศษพืชไว้ในแปลง เพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดิน จำนวนอย่างละ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 35.29 และใส่วัสดุปุ๋ยปรับปรุงแก้ไขความเป็นกรดของดิน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละวิธีการจัดการดินโดยทั่วไปในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกรที่ไม่ประสบปัญหาของดินในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

N = 43

วิธีการจัดการดินโดยทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
- ส่งตัวอย่างดินไปวิเคราะห์หาปริมาณธาตุของดิน	3	6.98
- ปลุกพืชคลุมดิน เช่น พืชตระกูลถั่วระหว่างแถวยางเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน	9	20.93
- ปลุกพืชปุ๋ยสดแล้วไถกลบเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน	3	6.98
- ใส่ปุ๋ยคอกเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน	26	60.47
- ใส่ปุ๋ยหมักเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน	18	41.86
- ใส่ปุ๋ยเคมีเพื่อเพิ่มธาตุอาหารให้กับดิน	39	90.70
- ทั้งเศษพืชไว้ในแปลงเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดิน	24	55.81
- ไถพรวนขณะที่ดินมีความชื้นพอเหมาะไม่แห้งหรือชื้นแฉะ	2	4.65
- ไถพรวนเชิงอนุรักษ์ เช่น ไถไม่ให้ดินแตกร่วนมากเกินไป หรือ ไถโดยปล่อยให้เศษซากพืชตกค้างตามผิวดินและใต้ดิน	3	6.98
- วิธีการจัดการดินอื่น ๆ	1	2.33

จากตารางที่ 4.15 ผลการศึกษาวิธีการจัดการดินที่มีปัญหาในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกรที่ไม่ประสบปัญหาของดินในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี วิธีการจัดการดินโดยทั่วไปพบว่า วิธีการจัดการดินที่เกษตรกรปฏิบัติมากที่สุด คือ ใส่ปุ๋ยเคมีเพื่อเพิ่มธาตุอาหารให้กับดิน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 90.70 รองลงมา ใส่ปุ๋ยคอกเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 60.47 ทั้งเศษพืชไว้ในแปลงเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดิน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 55.81 ใส่ปุ๋ยหมักเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 41.86 ปลุกพืชคลุมดิน เช่น พืชตระกูลถั่วระหว่างแถวยางเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุ

อาหารให้กับดิน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 20.93 ส่งตัวอย่างดินไปวิเคราะห์หาปริมาณธาตุของดิน ปลุกพืชปุ๋ยสดแล้วไถกลบเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน ไถพรวนเชิงอนุรักษ์ เช่น ไถไม่ให้ดินแตกร่วนมากเกินไป หรือ ไถโดยปล่อยให้เศษซากพืชตกค้างตามผิวดินและใต้ดิน จำนวนอย่างละ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.98 ไถพรวนขณะที่ดินมีความชื้นพอเหมาะไม่แห้งหรือชื้นและ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.65 และวิธีการจัดการดินอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.33 ตามลำดับ

ตอนที่ 5 การดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนและหลังให้ผลผลิตของเกษตรกร

ในส่วนนี้เป็นการศึกษาวิธีการดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนเปิดกรีดยาง และหลังกรีดยาง ของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี สรุปผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิธีการดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนเปิดกรีดยาง ของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

N = 77

วิธีการดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนเปิดกรีดยาง	\bar{x}	SD.	แปลค่า	อันดับ
- สำรวจอัตราการรอดตายและความเจริญเติบโต	1.00	0.00	มาก	1
- สำรวจโรคและแมลง และทำการป้องกันกำจัด	1.00	0.00	มาก	1
- ใส่ปุ๋ยยางพาราหลังการกำจัดวัชพืช	0.99	0.11	มาก	2
- กำจัดวัชพืชด้วยการใช้ จอบถาก/เครื่องตัดหญ้า/วัสดุคลุมดิน/พ่น สารเคมี เช่น พาราควอต ไกลโฟเสท	0.97	0.16	มาก	3
- ใส่ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมี	0.94	0.25	มาก	4
- ตัดแต่งกิ่งบริเวณลำต้นเพื่อปรับรูปทรงให้ได้ตามกำหนดในช่วงอายุ ยาง 1-3 ปี หลังปลูก	0.92	0.27	มาก	5
- ปลูกซ่อมยางเมื่อพบต้นยางตายในช่วง 2 ปีหลังปลูก	0.90	0.31	มาก	6
- ทำแนวกันไฟ โดยการไถหรือขุด ถาก วัชพืชและเศษซากพืช ออกเป็นแนวกว้างรอบบริเวณสวนยาง	0.83	0.38	มาก	7
- ใส่ปุ๋ยในช่วงเวลาที่ดินมีความชื้นพอเพียงที่จะทำการขุด	0.82	0.39	มาก	8

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

N = 77

วิธีการดูแลรักษาสวนยางพารา ก่อนเปิดกรีดยาง	\bar{X}	SD.	แปลค่า	อันดับ
- ใส่ปุ๋ยเคมีบำรุงยาง แบบหว่าน/แบบแถบ/แบบหลุม สูตร 20-10-12	0.82	0.39	มาก	8
- ทาปูนขาวหรือน้ำมันบริเวณที่ตัดกิ่ง เพื่อเคลือบ บาดแผล และป้องกันโรค	0.64	0.48	ปานกลาง	9
- ปลุกพีชแซมระหว่างแถวต้นยางเพื่อเป็นการเพิ่ม - รายได้เสริม	0.57	0.50	ปานกลาง	10
- ปลุกพีชคลุมดินเพื่อคลุมวัชพืช ลดการชะล้างพังทลาย ของดิน เพิ่มธาตุอาหารและปรับปรุงโครงสร้างดิน	0.45	0.50	ปานกลาง	11
- คลุมโคนต้นยางด้วยฟางข้าวหรือเศษวัสดุทางการเกษตร ที่หาง่ายในท้องถิ่นเพื่อรักษาความชื้นในดิน	0.38	0.49	ปานกลาง	12
- ก่อนเข้าฤดูแล้งใช้ปูนขาวหรือสีน้ำ (สีขาว) ทาบริเวณ โคนต้นยางส่วนที่เป็นสีน้ำตาลปนเขียว เพื่อป้องกัน ความรุนแรงของแสงแดด	0.38	0.49	ปานกลาง	13
- ไถพรวนด้วยรถแทรกเตอร์เพื่อกำจัดวัชพืช/ปรับปรุง โครงสร้างดิน	0.32	0.47	น้อย	14
ภาพรวม	0.75	0.50	มาก	

จากตารางที่ 4.17 ผลการศึกษาวิธีการดูแลรักษาสวนยางพารา ก่อนเปิดกรีดยางของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวม พบว่า มีการปฏิบัติในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 0.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 สำหรับรายชื่อ พบว่า วิธีการดูแลรักษาที่เกษตรกรปฏิบัติในระดับมาก มีจำนวน 10 ข้อ โดยสูงสุด คือ สํารวจอัตรารอดตายและความเจริญเติบโต สํารวจโรคและแมลง และทำการป้องกันกำจัด ($\bar{X} = 1.00$) รองลงมา ใส่ปุ๋ยยางพาราหลังการกำจัดวัชพืช ($\bar{X} = 0.99$) กำจัดวัชพืชด้วยการใช้ จอบถาก/เครื่องตัดหญ้า/วัสดุคลุมดิน/พ่น สารเคมี เช่น พาราควอต ไกลโฟเสท ($\bar{X} = 0.97$) ใส่ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมี ($\bar{X} = 0.94$) ตัดแต่งกิ่งบริเวณลำต้นเพื่อปรับรูปทรงให้ได้ตามกำหนดในช่วงอายุยาง 1-3 ปี หลังปลูก ($\bar{X} = 0.92$) ปลูกซ่อมยางเมื่อพบต้นยางตายในช่วง 2 ปีหลังปลูก ($\bar{X} = 0.90$) ทำแนวกันไฟ โดยการไถหรือขุด ถาก วัชพืชและเศษ

ซากพืช ออกเป็นแนวกว้างรอบบริเวณสวนยาง ($\bar{X} = 0.83$) ใส่ปุ๋ยในเวลาที่ดินมีความชื้นพอเพียงที่จะทำการขุด และใส่ปุ๋ยเคมีบำรุงยาง แบบหวาน/แบบแถบ/แบบหลุม สูตร 20-10-12 ($\bar{X} = 0.82$) ปฏิบัติในระดับปานกลาง จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย ทาปูนขาวหรือน้ำมันบริเวณที่ตัดกิ่ง เพื่อเคลือบบาดแผล และป้องกันโรค ($\bar{X} = 0.64$) ปลุกพืชแซมระหว่างแถวต้นยางเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้เสริม ($\bar{X} = 0.57$) ปลุกพืชคลุมดินเพื่อคลุมวัชพืช ลดการชะล้างพังทลายของดิน เพิ่มธาตุอาหารและปรับปรุงโครงสร้างดิน ($\bar{X} = 0.45$) คลุมโคนต้นยางด้วยฟางข้าวหรือเศษวัสดุทางการเกษตรที่หาง่ายในท้องถิ่นเพื่อรักษาความชื้นในดิน ก่อนเข้าฤดูแล้งใช้ปูนขาวหรือสีน้ำ (สีขาว) ทาบริเวณโคนต้นยางส่วนที่เป็นสีน้ำตาลปนเขียว เพื่อป้องกันความรุนแรงของแสงแดด ($\bar{X} = 0.38$) และปฏิบัติในระดับน้อย จำนวน 1 ข้อ คือ ไถพรวนด้วยรถแทรกเตอร์เพื่อเป็นการปรับปรุงโครงสร้างดิน ($\bar{X} = 0.32$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิธีการดูแลรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีดยางของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

N = 23				
วิธีการดูแลรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีดยาง	\bar{X}	SD.	แปลค่า	อันดับ
- สำรวจโรคและแมลง และทำการป้องกันรักษา	0.96	0.21	มาก	1
- กำจัดวัชพืชด้วยการใช้ จอบตาก/เครื่องตัดหญ้า/วัสดุคลุมดิน/พ่น สารเคมี เช่น พาราควอต ไกลโฟเสท	0.96	0.21	มาก	1
- สำรวจอัตรารอดตายและความเจริญเติบโต	0.91	0.29	มาก	2
- ใส่ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมี	0.87	0.34	มาก	3
- ใส่ปุ๋ยในเวลาที่ดินมีความชื้นพอเพียงที่จะทำการขุด	0.87	0.34	มาก	3
- ใส่ปุ๋ยยางพาราหลังการกำจัดวัชพืช	0.83	0.39	มาก	4
- ทำแนวกันไฟ โดยการไถหรือขุด ตาก วัชพืชและเศษซากพืชออกเป็นแนวกว้างรอบบริเวณสวนยาง	0.83	0.39	มาก	4
- ใส่ปุ๋ยเคมีบำรุงยาง แบบหวาน/แบบแถบ/แบบหลุม สูตร 30-5-18 ปีละ 2 ครั้ง	0.61	0.50	ปานกลาง	5
ภาพรวม	0.85	0.39	มาก	

จากตารางที่ 4.18 ผลการศึกษาวิธีการดูแลรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีดยางของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราและให้ผลผลิตแล้วในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวม พบว่ามีการปฏิบัติในมาก มีค่าเฉลี่ย 0.85 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39 สำหรับรายชื่อ พบว่า วิธีการดูแลรักษาที่เกษตรกรปฏิบัติในระดับมาก มีจำนวน 7 ข้อ โดยสูงสุด คือ สํารวจโรคและแมลง และทำการป้องกันกำจัด และกำจัดวัชพืชด้วยการใช้ จอบถาก/เครื่องตัดหญ้า/วัสดุคลุมดิน/พ่น สารเคมี เช่น พาราควอต ไกลโฟเสท ($\bar{X} = 0.96$) รองลงมา สํารวจอัตราการรอดตายและความเจริญเติบโต ($\bar{X} = 0.91$) ใส่ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมี ใส่ปุ๋ยในช่วงเวลาที่ดินมีความชื้นพอเพียงที่จะทำการขุด ($\bar{X} = 0.87$) ใส่ปุ๋ยยางพาราหลังการกำจัดวัชพืช ทำแนวกันไฟโดยการไถหรือขุด ถาก วัชพืชและเศษซากพืช ออกเป็นแนวกว้างรอบบริเวณสวนยาง ($\bar{X} = 0.83$) และปฏิบัติในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ คือ ใส่ปุ๋ยเคมีบำรุงยาง แบบหว่าน/แบบแถบ/แบบหลุม สูตร 30-5-18 ปีละ 2 ครั้ง ($\bar{X} = 0.61$) ตามลำดับ

ตอนที่ 6 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่ปลูกยางพารา ในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 4.19 จำนวนและร้อยละ ปัญหาในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่ปลูกยางพารา
ในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

N = 77		
ปัญหาในการทำสวนยางพารา	จำนวน	ค่าร้อยละ
- หน้าดินเกิดการกัดเซาะพังทลาย	8	10.39
- ขาดแคลนน้ำ	4	5.19
- ขาดการสนับสนุนแหล่งเงินทุน	15	19.48
- ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน	24	37.17
- ขาดความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนในการทำสวนยางพาราอย่างถูกต้อง	2	2.60
- พื้นที่ปลูกยางพาราอยู่นอกเขตสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	17	22.08
- ตลาดรับซื้อผลผลิตยางพาราอยู่ห่างไกล	34	44.16

จากตารางที่ 4.19 ผลการศึกษาปัญหาในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ปัญหาในการทำสวนยางพาราที่เกษตรกรพบมากที่สุดคือ ตลาดรับซื้อผลผลิตยางพาราอยู่ห่างไกล จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 44.16 รองลงมา ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 37.17 พื้นที่ปลูกยางพาราอยู่นอกเขตสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 22.08 ขาดการสนับสนุนแหล่งเงินทุน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 19.48 หนี้ดินเกิดการกัดเซาะพังทลาย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.39 ขาดแคลนน้ำ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.19 และน้อยที่สุดคือ ขาดความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนในการทำสวนยางพาราอย่างถูกต้อง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 จำนวนและร้อยละ ข้อเสนอแนะในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

N = 77

ข้อเสนอแนะในการทำสวนยางพารา	จำนวน	ค่าร้อยละ
- ควรให้มีการอบรมเกี่ยวกับการปลูกยางพาราเพื่อเพิ่มความรู้ให้แก่เกษตรกร	6	7.79
- ควรมีตลาดกลางเพื่อให้ความมั่นคงแก่เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา	29	37.66
- ควรมีกลุ่มที่เข้มแข็งเพื่อการต่อรองกับพ่อค้าคนกลางในเรื่องราคาผลผลิต	17	22.08

จากตารางที่ 4.18 ผลการศึกษาข้อเสนอแนะในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ข้อเสนอแนะในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่เสนอมากที่สุดคือ ควรมีตลาดกลางเพื่อให้ความมั่นคงแก่เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 37.66 รองลงมา ควรมีกลุ่มที่เข้มแข็งเพื่อการต่อรองกับพ่อค้าคนกลางในเรื่องราคาผลผลิต จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 22.08 และน้อยที่สุดคือ ควรให้มีการอบรมเกี่ยวกับการปลูกยางพาราเพื่อเพิ่มความรู้ให้แก่เกษตรกร จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.79 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเรื่อง “การจัดการปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร ความคิดเห็นของเกษตรกรเกี่ยวกับพันธุ์ยางพาราที่ใช้ปลูก สภาพปัญหาของดินในพื้นที่ปลูกยางพารา วิธีการจัดการดินที่มีปัญหาในพื้นที่ปลูกยางพารา วิธีการดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนและหลังให้ผลผลิตของเกษตรกรในพื้นที่ อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ประชากรในการวิจัย คือ เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราที่ขึ้นทะเบียนกับกรมส่งเสริมการเกษตร และ/หรือสหกรณ์การเกษตร จำกัด อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 77 คน

1. สรุปการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1.1 ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

1.1.1 ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม

ผลการศึกษาจาก ประชากรจำนวน 77 คน พบว่า เป็นเพศชาย ร้อยละ 62.34 และเพศหญิง ร้อยละ 37.66 ส่วนใหญ่มีอายุ 41 – 50 ปี ร้อยละ 33.78 รองลงมาอายุ 30 – 40 ปี และอายุ 51 – 60 ปี ร้อยละ 25.97 และน้อยที่สุด อายุมากกว่า 70 ปี ร้อยละ 5.19 และมีระดับการศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุด ร้อยละ 35.06 รองลงมา ประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 24.68 และน้อยที่สุด สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 1.30 โดยมีภูมิลำเนาเกิดในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ร้อยละ 72.73 และย้ายถิ่นฐานมาจากที่อื่น ร้อยละ 27.27 รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อปี ส่วนใหญ่อยู่ที่ 100,000 – 200,000 บาท ร้อยละ 55.85 รองลงมา มากกว่า 500,000 บาท ร้อยละ 16.88 และน้อยที่สุด 200,001 – 300,000 บาท ร้อยละ 5.19 ประชากรส่วนใหญ่มีแรงงานในครัวเรือนจำนวน 2 คน ร้อยละ 46.75 รองลงมา จำนวน 3 คน ร้อยละ 23.38 และน้อยที่สุด จำนวน 1 คน ร้อยละ 12.99 โดยมีการจ้างแรงงาน ร้อยละ 71.43 และไม่มีการจ้างแรงงาน ร้อยละ 28.57 จากการจ้างแรงงานพบว่าจำนวนแรงงานจ้างมากที่สุด จำนวน 2 คน ร้อยละ 41.82 รองลงมา จำนวน 1 คน ร้อยละ 30.91 และน้อยที่สุด

มากกว่า 3 คน ร้อยละ 10.91 มีค่าจ้างแรงงานต่อวันมากที่สุด 201 – 300 บาท ร้อยละ 89.10 รองลงมา น้อยกว่าหรือเท่ากับ 200 บาท และ 301 – 500 บาท ร้อยละ 5.45 โดยมีอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารา มากที่สุด คือ เกษตรกรรม ร้อยละ 87.01 รองลงมา รับจ้าง ร้อยละ 27.27 และน้อยที่สุด พนักงาน บริษัท ร้อยละ 3.90 โดยกลุ่มอาชีพเกษตรกรรมที่ทำมากที่สุด คือ การปลูกพืชไร่ ร้อยละ 94.03 รองลงมา การปลูกพืชผัก ร้อยละ 13.43 และน้อยที่สุด ไม้ดอกไม้ประดับ ร้อยละ 1.49

1.1.2 ข้อมูลพื้นฐานการปลูกยางพารา

ผลการศึกษา พบว่า ประชากรมีวัตถุประสงค์ในการปลูกยางพารามากที่สุด คือ ต้องการผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้ ร้อยละ 70.13 รองลงมา ต้องการผลผลิตน้ำยาง ร้อยละ 29.87 โดยมีสภาพพื้นที่ปลูกยางพาราส่วนใหญ่ เป็นเนินเขา ร้อยละ 75.32 รองลงมา ลูกคลื่นลอนลาด ร้อยละ 11.69 และน้อยที่สุด พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน (ลาดชันมากกว่า 35%) ร้อยละ 2.60 โดยมี ประสบการณ์ในการปลูกยางพาราส่วนใหญ่ 6 – 10 ปี ร้อยละ 42.86 รองลงมา 1 – 3 ปี ร้อยละ 36.36 และน้อยที่สุด มากกว่า 10 ปี ร้อยละ 5.19

ประชากรส่วนใหญ่มีขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา 10 – 30 ไร่ ร้อยละ 59.74 รองลงมา ขนาด 31 – 50 ไร่ ร้อยละ 16.88 และน้อยที่สุด มากกว่า 100 ไร่ ร้อยละ 1.30 โดยเป็นกรรมสิทธิ์ แบบพื้นที่ถือครองทั้งหมด ร้อยละ 100 อายุของต้นยางพาราที่ปลูกส่วนใหญ่อายุ 4 – 7 ปี ร้อยละ 38.96 รองลงมา อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี ร้อยละ 36.36 และน้อยที่สุดอายุมากกว่า 7 ปี ร้อยละ 24.68 โดยระยะปลูกยางพาราที่ใช้ปลูกมากที่สุด 3×7 เมตร ร้อยละ 55.85 รองลงมา ระยะปลูก 2.5×8 เมตร ร้อยละ 19.48 และน้อยที่สุด ระยะปลูก 3 × 8 เมตร ร้อยละ 2.60 จำนวนต้นยางพาราต่อพื้นที่ 1 ไร่ ที่ ปลูกส่วนใหญ่ จำนวน 76 ต้น ร้อยละ 55.85 รองลงมา จำนวน 80 ต้น ร้อยละ 19.48 และน้อยที่สุด จำนวน 67 ต้น ร้อยละ 2.60

ประชากรมีการปลูกพืชแซมในสวนยางพารา ร้อยละ 57.14 และไม่มี การปลูกพืชแซม ร้อยละ 42.86 โดยส่วนใหญ่มีวิธีปลูกยางพาราด้วยยางชำถุง ร้อยละ 93.50 รองลงมา คิดตาในแปลง ร้อยละ 3.90 และปลูกด้วยต้นตอยาง ร้อยละ 2.60 พันธุ์ยางพาราที่ปลูกมากที่สุด คือ พันธุ์ RRIM600 ร้อยละ 98.70 รองลงมา พันธุ์ RRIM600 และ RRIT251 ร้อยละ 1.30 ส่วนใหญ่ พันธุ์กล้ายางพารามาจาก แหล่งจำหน่ายพันธุ์กล้ายางทั่วไป ร้อยละ 93.50 รองลงมา แหล่งพันธุ์กล้า ยางอื่นๆ ร้อยละ 3.90 สถาบันวิจัยยางและสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ร้อยละ 1.30 โดยยางพาราส่วนใหญ่ยังไม่เปิดกรีดยาง ร้อยละ 70.13 สำหรับอายุยางที่เปิดกรีดมากที่สุด อายุ 7 ปี ร้อยละ 19.48 รองลงมาอายุ 6 ปี ร้อยละ 6.49 และน้อยที่สุด อายุ 14 ปี ร้อยละ 1.30 ต้นทุนเฉลี่ยส่วนใหญ่ ในการปลูกยางพาราต่อพื้นที่ 1 ไร่ 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 41.56 รองลงมา 3,001 – 5,000 บาท ร้อยละ 25.97 และน้อยที่สุดมากกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 14.29

ประชากรส่วนใหญ่มีต้นยางพาราที่ยังไม่ให้ผลผลิตร้อยละ 70.13 ให้ผลผลิตแล้ว ร้อยละ 19.48 และมีทั้งให้ผลผลิตแล้วและยังไม่ให้ผลผลิต ร้อยละ 10.39 โดยมีรายได้ระหว่างรอผลผลิตยางพาราส่วนใหญ่จากการปลูกพืชชนิดอื่น ร้อยละ 77.92 รองลงมาการรับจ้างร้อยละ 25.97 และน้อยที่สุด การเลี้ยงสัตว์และอื่นๆ ร้อยละ 1.30 ซึ่งแหล่งเงินทุนในการปลูกยางพาราส่วนใหญ่เป็นการลงทุนเองร้อยละ 88.31 รองลงมาจาก ธ.ก.ส. ร้อยละ 7.79 และน้อยที่สุด นายทุน ร้อยละ 1.30 โดยมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทั่วไปเกี่ยวกับการปลูกยางพารามากที่สุด จากเพื่อนบ้าน ร้อยละ 81.82 รองลงมา สมาชิกในครัวเรือน ร้อยละ 45.46 และน้อยที่สุด นายทุนและอื่นๆ (ญาติพี่น้อง) ร้อยละ 1.30 และได้รับความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตยางพารามากที่สุดจาก การเรียนรู้ด้วยตัวเอง ร้อยละ 62.34 รองลงมา หนังสือพิมพ์/วารสาร ร้อยละ 32.47 และน้อยที่สุด สื่อโทรทัศน์ ร้อยละ 5.19

ประชากรที่มีต้นยางพาราให้ผลผลิตแล้วส่วนใหญ่มีชนิดผลผลิตยางพาราที่ขายแบบยางแผ่นดิบ ร้อยละ 100.00 รองลงมา เศษยาง ร้อยละ 47.83 และยางแผ่นรมควันร้อยละ 1.35 โดยมีลักษณะการขายผลผลิตส่วนใหญ่เป็นแบบขายเอง ร้อยละ 91.30 รองลงมา เป็นการรวมกลุ่มขายและอื่น ๆ ร้อยละ 8.70

1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร ในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

1.2.1 ปัจจัยทางภูมิประเทศ (ในแปลงของเกษตรกร)

ปัจจัยทางภูมิประเทศรายข้อที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวมพบว่า มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$) สำหรับรายข้อ พบว่า

- 1) ปัจจัยทางภูมิประเทศรายข้อ ที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับมาก ได้แก่ ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ($\bar{X} = 3.52$) รองลงมา ขนาดของพื้นที่ ($\bar{X} = 3.43$)
- 2) ปัจจัยทางภูมิประเทศรายข้อ ที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง ได้แก่ ความสูงและความลาดชันของพื้นที่ ($\bar{X} = 3.34$) ลักษณะทางกายภาพของดิน/โครงสร้างดิน ($\bar{X} = 3.29$) แหล่งน้ำสาธารณะ ($\bar{X} = 2.99$) และระดับน้ำใต้ดิน ($\bar{X} = 2.96$) ตามลำดับ

1.2.2 ปัจจัยทางภูมิอากาศ

ปัจจัยทางภูมิอากาศรายข้อ ที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวมพบว่า มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$) สำหรับรายข้อ พบว่า

ปัจจัยทางภูมิอากาศรายข้อ ที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปริมาณน้ำฝน ($\bar{X} = 2.97$) กระแสลม ($\bar{X} = 2.97$) อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี ($\bar{X} = 2.96$) ความชื้นสัมพัทธ์ ($\bar{X} = 2.88$) และจำนวนวันที่ฝนตก ($\bar{X} = 2.84$) ตามลำดับ

1.2.3 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจรายข้อ ที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวม พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$) สำหรับรายข้อพบว่า

1) ปัจจัยทางเศรษฐกิจรายข้อ ที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับมาก ได้แก่ การเก็บเกี่ยวผลผลิตทำได้ต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.94$) รายได้จากการขายต้นยางพาราที่เล็กกรีดยาง ($\bar{X} = 3.68$) ความสามารถปลูกพืชเพิ่มรายได้ระหว่างรอกรีดยาง ($\bar{X} = 3.66$) และมีแหล่งรับซื้อที่แน่นอน ($\bar{X} = 3.62$) ตามลำดับ

2) ปัจจัยทางเศรษฐกิจรายข้อ ที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง ได้แก่ จำนวนเงินลงทุน ($\bar{X} = 3.34$) ปริมาณปัจจัยการผลิตที่ต้องใช้ ($\bar{X} = 3.30$) ราคาขายผลผลิต ($\bar{X} = 3.26$) แหล่งซื้อปัจจัยการผลิต ($\bar{X} = 3.26$) ราคาปัจจัยการผลิต ($\bar{X} = 3.23$) จำนวนแรงงานในครัวเรือน ($\bar{X} = 3.22$) แหล่งเงินทุน ($\bar{X} = 3.22$) ค่าจ้างแรงงานจ้าง ($\bar{X} = 3.18$) และจำนวนแรงงานจ้าง ($\bar{X} = 3.05$) ตามลำดับ

3) ปัจจัยทางเศรษฐกิจรายข้อ ที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับน้อย ได้แก่ พ่อค้ามารับซื้อที่แหล่งปลูก ($\bar{X} = 2.57$)

1.2.4 ปัจจัยทางสังคม

ปัจจัยทางสังคมรายข้อ ที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวม พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจปลูกในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.82$) สำหรับรายข้อ พบว่า

1) ปัจจัยทางสังคมรายข้อ ที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับมาก ได้แก่ สมาชิกในครัวเรือนสนับสนุน ($\bar{X} = 3.60$)

2) ปัจจัยทางสังคมรายข้อ ที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง ได้แก่ เพื่อนบ้าน/คนในชุมชนปลูกยางพาราแล้วประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 3.39$) มีแหล่งข้อมูลด้านข่าวสารการปลูกยางพารา ($\bar{X} = 2.77$) คนในชุมชนส่งเสริมให้ปลูก ($\bar{X} = 2.77$) และมีทายาทสืบทอดการปลูกยางพารา ($\bar{X} = 2.74$)

3) ปัจจัยทางสังคมรายข้อ ที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับน้อย ได้แก่ มีหน่วยงานเกษตรมาให้ความรู้ในการปลูกยางพาราและแปรรูปยางพารา ($\bar{X} = 2.32$) และภาครัฐให้การสนับสนุน ($\bar{X} = 2.18$) ตามลำดับ

1.2.5 ปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา

ปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารารายข้อ ที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวม พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) สำหรับรายข้อ พบว่า

1) ปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารารายข้อที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ในระดับมาก ได้แก่ ไม่ค่อยมีแมลงและสัตว์ศัตรูพืชระบาด ($\bar{X} = 3.88$) การดูแลรักษาง่าย ($\bar{X} = 3.81$) วิธีปลูกยางพาราไม่ยุ่งยาก ($\bar{X} = 3.75$) และกล้ายางพาราหาง่าย ($\bar{X} = 3.65$) ตามลำดับ

2) ปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารารายข้อที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง ได้แก่ มีวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ปลูกและกรีดยางในท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.38$)

1.2.6 ปัจจัยด้านความต้องการใช้ยางพาราในประเทศและต่างประเทศ

ปัจจัยด้านความต้องการใช้ยางพาราในประเทศและต่างประเทศรายข้อ ที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวม พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจปลูกในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05$) สำหรับรายข้อ พบว่า

ปัจจัยด้านความต้องการใช้ยางพาราในประเทศและต่างประเทศ รายข้อที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง ได้แก่ ความต้องการใช้ยางพาราในภาคอุตสาหกรรมต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.10$) ความต้องการใช้ยางพาราในภาคอุตสาหกรรมภายในประเทศ ($\bar{X} = 3.09$) และความต้องการใช้เฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพาราของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ($\bar{X} = 2.97$) ตามลำดับ

1.2.7 ปัจจัยด้านทัศนคติและสาธารณูปโภค

ปัจจัยด้านทัศนคติและสาธารณูปโภค รายข้อ ที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวม พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับมาก ($\bar{X} = 3.48$) สำหรับรายข้อ พบว่า

1) ปัจจัยด้านทัศนคติและสาธารณูปโภค รายข้อที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับมาก ได้แก่ การปลูกยางพาราทำให้สภาพแวดล้อมชุ่มชื้น ($\bar{X} = 3.92$) และต้องการปรับเปลี่ยนการปลูกพืชแบบเดิม ๆ ที่ให้ผลตอบแทนต่ำและไม่แน่นอน ($\bar{X} = 3.79$) ตามลำดับ

2) ปัจจัยด้านทัศนคติและสาธารณูปโภครายข้อที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง ได้แก่ ต้องการใช้องค์ความรู้เกี่ยวกับการปลูกยางพาราที่ตนเองมีให้เป็นประโยชน์ ($\bar{X} = 3.17$) และสาธารณูปโภค ($\bar{X} = 3.04$) ซึ่งสาธารณูปโภคที่มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด คือ ถนน ($\bar{X} = 3.10$) รองลงมา น้ำประปา ($\bar{X} = 3.08$) ไฟฟ้า ($\bar{X} = 3.05$) และโทรศัพท์ ($\bar{X} = 2.91$) ตามลำดับ

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านต่าง ๆ มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับมาก คือ ปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา ($\bar{X} = 3.69$) และ ปัจจัยด้านทัศนคติและสาธารณูปโภค ($\bar{X} = 3.48$) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในระดับปานกลาง คือ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.32$) ปัจจัยทางภูมิประเทศ ($\bar{X} = 3.25$) ปัจจัยด้านความต้องการใช้ยางพาราในประเทศ และต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.05$) ปัจจัยทางภูมิอากาศ ($\bar{X} = 2.92$) และปัจจัยทางสังคม ($\bar{X} = 2.82$) ตามลำดับ

1.3 ความคิดเห็นของเกษตรกรเกี่ยวกับความเหมาะสมของยางพาราพันธุ์ RRIM600 ที่ใช้ปลูกในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ความเหมาะสมของยางพาราพันธุ์ RRIM600 ที่ใช้ปลูกในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวม พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.42$) สำหรับรายข้อ พบว่า

1.3.1 ความเหมาะสมของยางพาราพันธุ์ RRIM600 ที่ใช้ปลูกในระดับมาก ได้แก่ ความทนทานต่อโรค / แมลง ($\bar{X} = 3.71$) วิธีปลูกและการดูแลรักษา ($\bar{X} = 3.64$) ราคาต้นกล้าพันธุ์ยางพารา ($\bar{X} = 3.57$) ปริมาณผลผลิตต่อต้น ($\bar{X} = 3.55$) ช่วงเวลาที่กรีดยางได้ ($\bar{X} = 3.55$) และความอุดมสมบูรณ์ของดิน ($\bar{X} = 3.53$) ตามลำดับ

1.3.2 ความเหมาะสมของยางพาราพันธุ์ RRIM600 ที่ใช้ปลูกในระดับปานกลาง ได้แก่ ระยะเวลาที่เปิดกรีดครั้งแรกนับจากวันปลูก ($\bar{X} = 3.39$) สภาพภูมิประเทศ ($\bar{X} = 3.34$) สภาพภูมิอากาศ ($\bar{X} = 3.30$) ลักษณะทางกายภาพของดิน ($\bar{X} = 3.29$) ขนาดพื้นที่ปลูกยางพาราแต่ละราย ($\bar{X} = 3.25$) และลักษณะทางเคมีของดิน ($\bar{X} = 2.92$) ตามลำดับ

1.4 สภาพปัญหาของดินและวิธีการจัดการดินในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกร ในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

1.4.1 สภาพปัญหาของดิน

จากการศึกษาสภาพปัญหาของดินในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกร อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า สภาพพื้นที่ปลูกยางพารา ไม่เคยประสบปัญหา ร้อยละ 55.84 และประสบปัญหา ร้อยละ 44.16 โดยสภาพปัญหาที่พบจากผู้ประสบปัญหาเป็นสภาพปัญหาของดินทางกายภาพ พบมากที่สุด คือ ดินลูกรัง ร้อยละ 94.12 รองลงมา ดินเป็นพื้นที่ลาดชัน ร้อยละ 35.29 และหน้าดินตื้น ร้อยละ 29.41 ตามลำดับ และสภาพปัญหาของดินทางเคมี พบมากที่สุดคือดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ร้อยละ 55.88 และดินเป็นกรด ร้อยละ 17.65

1.4.2 วิธีการจัดการดินที่มีปัญหา

จากการศึกษาวิธีการจัดการดินที่มีปัญหาในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกร ที่ประสบปัญหาของดินในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า

1) วิธีการจัดการดินที่ปัญหาทางกายภาพ ที่เกษตรกรปฏิบัติมากที่สุด คือ ปลูกพืชคลุมดิน เช่น พืชตระกูลถั่วระหว่างแถวยาง เพื่อรักษาความชื้นในดิน และป้องกันการชะล้างหน้าดิน ร้อยละ 73.53 รองลงมา ใส่ปุ๋ยคอกเพิ่มธาตุอาหารให้กับดิน และปรับปรุงโครงสร้างดิน ร้อยละ 58.22 และน้อยที่สุดปลูกหญ้าแฝกป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน และรักษาความชื้นให้กับดิน และวิธีการจัดการดินอื่น ๆ ร้อยละ 5.88 ตามลำดับ

2) วิธีการจัดการดินที่มีปัญหาทางเคมี ที่เกษตรกรปฏิบัติมากที่สุด คือ ปลูกพืชคลุมดิน เช่น พืชตระกูลถั่วระหว่างแถวยาง เพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน ใส่ปุ๋ยคอกเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน ร้อยละ 44.12 รองลงมา ส่งตัวอย่างดินไปวิเคราะห์หาปริมาณธาตุอาหารของดิน ใส่ปุ๋ยเคมีเพื่อเพิ่มธาตุอาหารให้กับดิน ร้อยละ 38.24 และน้อยที่สุด ใส่วัสดุปูนปรับปรุงแก้ไขความเป็นกรดของดิน ร้อยละ 5.88 ตามลำดับ

3) วิธีการจัดการดินทั่วไป ที่เกษตรกรปฏิบัติมากที่สุด คือ ใส่ปุ๋ยเคมีเพื่อเพิ่มธาตุอาหารให้กับดิน ร้อยละ 90.70 รองลงมา ใส่ปุ๋ยคอกเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน ร้อยละ 60.47 และน้อยที่สุด วิธีการจัดการดินอื่น ๆ ร้อยละ 2.33 ตามลำดับ

1.5 การดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนและหลังให้ผลผลิตของเกษตรกร

1.5.1 การดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนเปิดกรีดยาง

จากการศึกษาวิธีการดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนเปิดกรีดยางของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวม พบว่า มีการปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 0.75$) สำหรับรายชื่อ พบว่า

1) วิธีการดูแลรักษาสวนยางพารา ก่อนเปิดกรีดยางที่เกษตรกรปฏิบัติ ในระดับมาก ได้แก่ สำรวจอัตรารอดตายและความเจริญเติบโต ($\bar{X} = 1.00$) สำรวจโรคและแมลง ($\bar{X} = 1.00$) ใส่ปุ๋ยยางพาราหลังกำจัดวัชพืช ($\bar{X} = 0.99$) กำจัดวัชพืชด้วยการใช้จอบตัก/เครื่องตัดหญ้า/วัสดุคลุมดิน/พ่นสารเคมี เช่น พาราควอต ไกลโฟเสท ($\bar{X} = 0.97$) ใส่ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมี ($\bar{X} = 0.94$) ตัดแต่งกิ่งบริเวณลำต้นเพื่อปรับปรุงทรงให้ได้ตามกำหนดในช่วงอายุยาง 1-3 ปี หลังปลูก ($\bar{X} = 0.92$) ปลูกซ่อมยางเมื่อพบต้นยางตายในช่วง 2 ปีหลังปลูก ($\bar{X} = 0.90$) ทำแนวกันไฟ โดยการไถหรือขุด ตาก วัชพืชและเศษซากพืชออกเป็นแนวกว้างรอบบริเวณสวนยาง ($\bar{X} = 0.83$) ใส่ปุ๋ยในช่วงเวลาที่ดินมีความชื้นพอเพียงที่จะทำการขุด ($\bar{X} = 0.82$) และใส่ปุ๋ยเคมีบำรุงยาง แบบหวาน/แบบแถบ/แบบหลุม สูตร 20-10-12 ($\bar{X} = 0.82$) ตามลำดับ

2) วิธีการดูแลรักษาสวนยางพารา ก่อนเปิดกรีดยางที่เกษตรกรปฏิบัติ ในระดับปานกลาง ได้แก่ ทาปูนขาวหรือน้ำมันบริเวณที่ตัดกิ่งเพื่อเคลือบบาดแผลและป้องกันโรค ($\bar{X} = 0.64$) ปลูกพืชแซมระหว่างแถวต้นยางเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้เสริม ($\bar{X} = 0.57$) ปลูกพืชคลุมดิน เพื่อคลุมวัชพืช ลดการชะล้างพังทลายของดิน เพิ่มธาตุอาหาร และปรับปรุงโครงสร้างดิน ($\bar{X} = 0.45$) ในฤดูแล้งคลุมโคนต้นยางด้วยฟางข้าวหรือเศษวัสดุทางการเกษตรที่หาง่ายในท้องถิ่น เพื่อรักษาความชื้นในดิน ($\bar{X} = 0.38$) และก่อนเข้าฤดูแล้ง ใช้ปูนขาวหรือสีน้ำ (สีขาว) ทาบริเวณโคนต้นของยางส่วนที่เป็นสีน้ำตาลปนเขียว เพื่อป้องกันความรุนแรงของแสงแดด ($\bar{X} = 0.38$) ตามลำดับ

3) วิธีการดูแลรักษาสวนยางพารา ก่อนเปิดกรีดยางที่เกษตรกรปฏิบัติ ในระดับน้อย ได้แก่ ไถพรวนด้วยรถแทรกเตอร์ เพื่อกำจัดวัชพืช และปรับปรุงโครงสร้างดิน ($\bar{X} = 0.32$)

1.5.2 วิธีการดูแลรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีดยาง

จากการศึกษาวิธีการดูแลรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีดยางของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราและให้ผลผลิตแล้ว ในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวมพบว่าการปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 0.85$) สำหรับรายชื่อ พบว่า

1) วิธีการดูแลรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีดยางที่เกษตรกรปฏิบัติ ในระดับมาก ได้แก่ สำรวจโรคและแมลง และทำการป้องกันกำจัด ($\bar{X} = 0.96$) และกำจัดวัชพืชด้วยการใช้จอบตัก/เครื่องตัดหญ้า/วัสดุคลุมดิน/พ่นสารเคมี เช่น พาราควอต ไกลโฟเสท ($\bar{X} = 0.96$) สำรวจอัตรารอดตายและความเจริญเติบโต ($\bar{X} = 0.91$) ใส่ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมี ($\bar{X} = 0.87$) ใส่ปุ๋ยในช่วงเวลาที่ดินมีความชื้นพอเพียงที่จะทำการขุด ($\bar{X} = 0.87$) ใส่ปุ๋ยยางพาราหลังการกำจัดวัชพืช ($\bar{X} = 0.83$) ทำแนวกันไฟ โดยการไถหรือขุด ตาก วัชพืช และเศษซากพืช ออกเป็นแนวกว้างรอบบริเวณสวนยาง ($\bar{X} = 0.83$) ตามลำดับ

2) วิธีการดูแลรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีดยางที่เกษตรกรปฏิบัติ ในระดับปานกลาง ได้แก่ ใส่ปุ๋ยเคมีบำรุงยาง แบบหวาน/แบบแถบ/แบบหลุม สูตร 30-5-18 ปีละ 2 ครั้ง ($\bar{X} = 0.61$)

1.6 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

จากการศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า

1.6.1 ปัญหาในการทำสวนยางพารา ที่เกษตรกรพบมากที่สุด คือ ตลาดรับซื้อผลผลิตยางพาราอยู่ห่างไกล ร้อยละ 44.16 รองลงมา ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน ร้อยละ 37.17 และน้อยที่สุด ขาดความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการทำสวนยางพารา ร้อยละ 2.60 ตามลำดับ

1.6.2 ข้อเสนอแนะในการทำสวนยางพารา ที่เกษตรกรเสนอมากที่สุด คือ ควรมีตลาดกลางเพื่อให้ความมั่นคงแก่เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ร้อยละ 37.66 รองลงมา ควรมีกลุ่มที่เข้มแข็งเพื่อการต่อรองกับพ่อค้าคนกลางในเรื่องราคาผลผลิต ร้อยละ 22.08 และน้อยที่สุด คือ ควรให้มีการอบรมเกี่ยวกับการปลูกยางพาราเพื่อเพิ่มความรู้ให้แก่เกษตรกร ร้อยละ 7.79

2. อภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่อง การจัดการปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ปรากฏผล ดังนี้

2.1 ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

2.1.1 ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม

จากผลการศึกษาพบว่า ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 41 – 50 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จตุพล ทองบุตร (2553) พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในจังหวัดศรีสะเกษส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย อายุอยู่ระหว่าง 36 ถึง 45 ปี และก่อนปลูกยางพาราทำอาชีพเกษตรกรรวมปลูกพืชไร่ จากการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม พบว่า การเปลี่ยนแปลงพื้นที่เพาะปลูกจากพืชไร่มาเป็นการปลูกยางพารา เนื่องจาก เกษตรกรเห็นคนในพื้นที่ปลูกแล้วประสบความสำเร็จ มีรายได้ดีและสม่ำเสมอ บางรายเคยไปรับจ้างทำงานในสวนยางคนอื่นแล้วอยากปลูกเองบ้าง บางรายมีทัศนคติอยากเปลี่ยนแปลงการปลูกพืชแบบเดิมๆ ไปเป็นอย่างอื่นบ้าง บางรายคิดว่า การปลูกพืชไร่แบบเดิมทำให้พื้นที่ป่าหมดไป สภาพอากาศแห้งแล้ง ปลูกยางพาราแล้ว

จะทำให้ทดแทนพื้นที่ป่า และทำให้สภาพอากาศกลับมาชุ่มชื้นได้ หรือในบางรายก็รับข้อมูลข่าวสารจากคนในครอบครัวหรือสื่อต่างๆ เกี่ยวกับการปลูกยางพาราแล้วเห็นว่าปลูกแล้วดีเลยปลูกบ้าง

2.1.2 ข้อมูลพื้นฐานการปลูกยางพารา

จากผลการศึกษา พบว่า ประชากรมีพื้นที่ปลูกยางพาราเป็นเนินเขา พันธุ์ยางพาราที่ปลูก คือ พันธุ์ RRIM600 ระยะปลูกยางพาราที่ใช้ คือ 3×7 เมตร จำนวนต้นยางพาราที่ปลูกต่อพื้นที่ 1 ไร่ อยู่ที่ 76 ต้น มีวิธีปลูกยางพาราโดยการปลูกด้วยยางชำถุง ซึ่งสอดคล้องกับสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร (2555) กล่าวว่า ระยะปลูกที่เหมาะสมของยางพารา พันธุ์ RRIM600 คือ ระยะ 3×7 เมตร และระยะปลูกยางในเขตปลูกยางใหม่ควรเป็น 2.5×7 เมตร หรือ 3×7 เมตร จำนวนต้นยาง 91 ต้นต่อไร่ หรือ 76 ต้นต่อไร่ ชนิดของผลผลิตยางพาราที่ขายเป็นแบบยางแผ่นดิบ เศษยาง และยางแผ่นรมควัน จากการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม พบว่า การที่เกษตรกรส่วนใหญ่ขายผลผลิตยางพาราแบบยางแผ่นดิบ เศษยางและยางแผ่นรมควัน เป็นเพราะแหล่งรับซื้อผลผลิตยางอยู่ห่างไกลจากพื้นที่ปลูกมาก การขนน้ำยางทำได้ลำบาก และต้องเสียค่าใช้จ่ายในการขนส่งสูง การขายแบบยางแผ่นดิบ เศษยางและยางแผ่นรมควัน จึงสะดวกและคุ้มค่ามากกว่า

2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอเด่นชัย จังหวัดสุพรรณบุรี

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางภูมิประเทศ ปัจจัยทางภูมิอากาศ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ โดยภาพรวมของแต่ละปัจจัยมีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จตุพล ทองบุตร (2553) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในจังหวัดศรีสะเกษ ด้านกายภาพ ด้านเศรษฐกิจ ในภาพรวมของแต่ละปัจจัยมีผลต่อการตัดสินใจในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละปัจจัยพบว่า

2.2.1 ปัจจัยทางภูมิประเทศและปัจจัยทางภูมิอากาศ (ปัจจัยทางด้านกายภาพ) ที่

เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอเด่นชัย จังหวัดสุพรรณบุรี เห็นว่ามีความสำคัญต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ได้แก่ ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ขนาดพื้นที่ปลูก ลักษณะทางกายภาพของดิน โครงสร้างดิน ระดับน้ำใต้ดิน แหล่งน้ำสาธารณะ ปริมาณน้ำฝน ความชื้นสัมพัทธ์ อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี กระแสลมและจำนวนวันที่ฝนตก สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จตุพล ทองบุตร (2553) พบว่า ปัจจัยด้านกายภาพที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในจังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ ความอุดมสมบูรณ์ของดินเหมาะสมต่อการปลูก แหล่งน้ำพอเพียงต่อการปลูกและการผลิต จำนวนวันที่ฝนตกชุก กริดยางไม่ได้ อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดทั้งปี และขนาดพื้นที่ปลูก จะเห็นว่าปัจจัยทางด้านกายภาพที่กล่าวมา มีผลต่อการปลูกยางพารา สอดคล้องกับ สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร (2555) กล่าวว่า การปลูกสร้างสวนยางพารา นอกจากพิจารณาเลือกพันธุ์ยางและการจัดการสวนยางที่ถูกต้องแล้ว ยังต้องพิจารณาความเหมาะสมของพื้นที่ปลูกยาง โดยเฉพาะพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับ

ปลูกยางควรเป็นพื้นที่ราบ มีความลาดชันไม่เกิน 35 องศา หากปลูกในพื้นที่ที่มีความลาดชันเกิน 15 องศา ต้องทำขั้นบันได ลักษณะของดิน หน้าดินลึกไม่น้อยกว่า 1 เมตร เป็นดินร่วนเหนียวหรือร่วนทราย ไม่มีชั้นหิน ชั้นดินดาน หรือชั้นกรวดอัดแน่นในระดับสูงกว่า 1 เมตรจากพื้นดิน การระบายน้ำดี ระดับน้ำใต้ดินต่ำกว่าระดับผิวดินมากกว่า 1 เมตร ไม่เป็นพื้นที่ลุ่มขังหรือพื้นที่น้ำ พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลไม่ควรเกิน 600 เมตร เพราะจะทำให้ต้นยางเจริญเติบโตช้า ค่าความเป็นกรดต่างของดิน (pH) ที่เหมาะสม ระหว่าง 4.5 – 5.5 ไม่เป็นดินด่าง ดินเค็ม หรือดินเกลือ สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ควรมีปริมาณน้ำฝนไม่ต่ำกว่า 1,250 มิลลิเมตรต่อปี การกระจายตัวของฝนดี มีจำนวนวันฝนตก 120 – 150 วัน ช่วงแสงไม่เกิน 4 เดือน และอุณหภูมิที่เหมาะสม ระหว่าง 26 – 30 องศาเซลเซียส

2.2.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ที่เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง

จังหวัดสุพรรณบุรี เห็นว่ามีความสำคัญต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ได้แก่ มีแหล่งรับซื้อที่แน่นอน ความสามารถปลูกพืชเพิ่มรายได้ระหว่างรอกรีดยาง การเก็บเกี่ยวผลผลิตทำได้ต่อเนื่อง รายได้จาก การขายต้นยางพาราที่เล็กกรีดยาง ราคาขายผลผลิต จำนวนเงินลงทุน แหล่งเงินทุน จำนวนแรงงาน ในครัวเรือน จำนวนแรงงานจ้าง ค่าจ้างแรงงาน ราคาปัจจัยการผลิต แหล่งซื้อปัจจัยการผลิต และ ปริมาณปัจจัยการผลิตที่ต้องใช้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จตุพล ทองบุตร (2553) พบว่า ปัจจัย ด้านเศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในจังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ แหล่งเงินทุน ในการลงทุนปลูกยางพารา อาชีพเสริมที่สร้างรายได้ระหว่างรอหน้ายางเปิด ความแน่นอนของราคา ยางพารา ราคาปุ๋ย สารเคมีกำจัดแมลง/โรคพืช ราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าแรงงานในการปลูก กรีดยางพารา ภาระหนี้สินที่มีอยู่และการมีพ่อค้ามารับซื้อผลผลิตถึงสวนยาง จะเห็นว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับการปลูกยางพารานั้น มีความสำคัญต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา เพราะปัจจัยด้านเศรษฐกิจจะเป็น กลไกสำคัญที่จะทำให้การผลิตยางพาราเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แต่จากสภาพปัญหาของเกษตรกร ที่ประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจในปัจจุบัน เช่น เรื่องราคาผลผลิตยางพาราที่ต่ำลง ราคาปัจจัยการผลิต เกี่ยวกับการปลูกยางพาราสูงขึ้นส่งผลให้การปลูกยางพาราได้รับผลตอบแทน ไม่คุ้มค่ากับการลงทุน แม้จะได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาล โดยการได้รับเงินชดเชยหรือการประกันราคายางพารา ก็เป็น การช่วยเหลือได้ในระดับหนึ่งเท่านั้น หากมีพืชชนิดอื่นที่มีผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่คุ้มค่ากว่า ยางพารา ก็อาจจะเป็นสาเหตุสำคัญที่เกษตรกรจะมีการตัดสินใจเปลี่ยนจากการปลูกยางพาราเป็นพืช ชนิดอื่นได้

2.2.3 ปัจจัยทางด้านสังคม ที่เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง

จังหวัดสุพรรณบุรี เห็นว่ามีความสำคัญต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ได้แก่ สมาชิกในครัวเรือน สนับสนุน เพื่อนบ้าน/คนในชุมชนปลูกยางพาราแล้วประสบความสำเร็จ คนในชุมชนส่งเสริมให้ ปลูก มีแหล่งข้อมูลข่าวสารการปลูกยางพารา มีทายาทสืบทอดการปลูกยางพารา สอดคล้องกับ

ผลงานวิจัยของ จตุพล ทองบุตร (2553) พบว่า ปัจจัยทางด้านสังคมที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในจังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ การให้ความร่วมมือและการสนับสนุนจากคนในครอบครัว จะเห็นว่าการมีทายาทสืบทอดการปลูกยางพารา เข้ามามีความสำคัญต่อการตัดสินใจปลูกยาง น่าจะเป็นผลมาจากการปลูกยางพารานั้นใช้เวลานานกว่าจะเริ่มเปิดกรีด และเมื่อเปิดกรีดแล้ว หากได้รับการดูแลรักษาที่ดีจะสามารถให้ผลผลิตน้ำยางได้นานถึง 20 ปี ดังนั้นการลงทุนปลูกยางพาราเป็นการลงทุนแล้วได้รับผลระยะยาว การมีทายาทสืบทอดจะทำให้ได้รับผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราสูงสุด และจากการศึกษาพบว่าปัจจัยทางสังคม ด้านภาครัฐให้การสนับสนุน รวมถึงการมีหน่วยงานเกษตรมาให้ความรู้ในการปลูกยางพารา และแปรรูปยางพารามีความสำคัญต่อการตัดสินใจน้อย เป็นเพราะว่าพื้นที่ปลูกยางในพื้นที่อำเภอต่างข้าง เป็นพื้นที่ปลูกยางใหม่ ยังไม่ได้รับการประกาศให้เป็นพื้นที่เหมาะสมสำหรับการปลูกยางพารา จึงไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรจึงให้ความสำคัญในปัจจัยด้านอื่นๆ มากกว่า

2.2.4 ปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา ที่เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอต่างข้าง จังหวัดสุพรรณบุรี เห็นว่ามีความสำคัญต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ได้แก่ วิธีการปลูกยางพาราไม่ยุ่งยาก การดูแลรักษาง่าย ไม่ค่อยมีแมลงและสัตว์ศัตรูพืชระบาด กล้ายางพาราหาง่าย และมีวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ปลูกและกรีดยางในท้องถิ่น จะเห็นว่าการที่เกษตรกรให้ความสำคัญกับปัจจัยดังกล่าวในการตัดสินใจปลูกยางพารา น่าจะเป็นเพราะการที่ยางพารามีวิธีการปลูกและดูแลรักษาง่าย ทำให้เกษตรกรสามารถเรียนรู้และทำการปลูกได้เอง การที่กล้ายางพาราและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปลูกและกรีดยางหาได้ง่ายในท้องถิ่น ทำให้เกษตรกรสะดวก ประหยัดเวลาและไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมในการซื้อกล้าพันธุ์ยางพารา และวัสดุอุปกรณ์จากต่างพื้นที่ และการที่ยางพาราไม่ค่อยมีแมลงและสัตว์ศัตรูพืชระบาด ทำให้เกษตรกรไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการป้องกันกำจัด

2.2.5 ปัจจัยด้านความต้องการใช้ยางพาราในประเทศและต่างประเทศ ที่เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอต่างข้าง จังหวัดสุพรรณบุรี เห็นว่ามีความสำคัญต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ได้แก่ ความต้องการใช้เฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพาราของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ และความต้องการใช้ยางพาราในภาคอุตสาหกรรมในประเทศและต่างประเทศ จะเห็นว่าปัจจัยความต้องการใช้ยางพาราเป็นปัจจัยด้านการตลาด การที่ตลาดมีความต้องการใช้ยางและเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพารา มาก การปลูกยางพาราย่อมขายผลผลิตได้ราคาสูง แต่ในปัจจุบันเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในไทยประสบปัญหาผลผลิตยางพารามีราคาต่ำทั้งที่ตลาดยังคงมีความต้องการใช้ผลผลิตจากยางพาราสูง สาเหตุน่าจะเป็นเพราะผู้ปลูกยางพารามีจำนวนมากทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศจีนที่มีความต้องการใช้สูง สามารถปลูกยางพาราและป้อนผลผลิตยางเข้าสู่ตลาดได้มาก ส่งผลให้ราคาผลผลิตยางต่ำลง การที่เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในไทยจะสามารถสู้กับคู่แข่งได้นั้น

ถึงสำคัญอย่างหนึ่งคือการทำให้ผลผลิตยางพารามีคุณภาพดีตรงตามความต้องการของตลาด

2.2.6 ปัจจัยด้านทัศนคติและสาธารณสุขปโลก ที่เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี เห็นว่ามีความสำคัญต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ได้แก่ การปลูกยางพาราทำให้สภาพแวดล้อมชุ่มชื้น ต้องการปรับเปลี่ยนการปลูกพืชแบบเดิมๆ ที่ให้ผลตอบแทนต่ำและไม่แน่นอน ต้องการใช้องค์ความรู้เกี่ยวกับการปลูกยางพาราที่ตนเองมีให้เป็นประโยชน์ และสาธารณสุขปโลก ประกอบด้วย ถนน น้ำประปา ไฟฟ้า และโทรศัพท์ จะเห็นว่าการที่เกษตรกรมีความต้องการปรับเปลี่ยนการปลูกพืชแบบเดิมๆ ที่ให้ผลตอบแทนต่ำและไม่แน่นอน น่าจะเป็นเพราะการปลูกพืชชนิดเดิมอาจทำให้มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในครัวเรือน การที่เกษตรกรคิดว่าการปลูกยางพาราทำให้สภาพแวดล้อมชุ่มชื้น อาจเป็นเพราะการปลูกพืชแบบเดิมจำพวกพืชไร่ทำให้ป่าถูกทำลายลง หน้าดินเกิดการชะล้างพังทลาย ดินเสื่อมโทรม พื้นที่เกิดความแห้งแล้ง ยางพาราเป็นไม้ยืนต้น มีร่มเงา ทำให้ปลูกแล้วสามารถทดแทนพื้นที่ป่า สร้างความชุ่มชื้นให้กับพื้นที่ได้ และการที่เกษตรกรต้องการใช้องค์ความรู้เกี่ยวกับการปลูกยางพาราที่ตนเองมีให้เป็นประโยชน์นั้น ย่อมทำให้เกษตรกรมีความมั่นใจว่าสามารถปลูกยางพาราให้ประสบความสำเร็จได้ สำหรับปัจจัยด้านสาธารณสุขปโลกมีความสำคัญ เพราะมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตการแปรรูปและการขนส่ง การที่มีสาธารณสุขปโลกพร้อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การปลูกยางพารามีประสิทธิภาพ

2.3 ความคิดเห็นของเกษตรกรเกี่ยวกับความเหมาะสมของยางพาราพันธุ์ RRIM600 ที่ใช้ปลูกในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

การปลูกยางพาราให้เจริญเติบโตดี สมบูรณ์ และให้ผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้สูง ต้องมีปัจจัยหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น สภาพพื้นที่ปลูก ลักษณะดิน สภาพภูมิอากาศ แหล่งน้ำ และปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่ง คือ พันธุ์ยางที่เหมาะสม สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร (2554: 1) กล่าวว่า ปัจจัยที่ต้องพิจารณาในการเลือกใช้พันธุ์ยาง ได้แก่ ความต้องการของเกษตรกรว่าต้องการผลผลิตน้ำยาง เนื้อไม้ หรือน้ำยางและเนื้อไม้ การระบาดของโรคยางในพื้นที่ปลูก ความลาดชันของพื้นที่ ความลึกของหน้าดิน ระดับน้ำใต้ดิน และความแรงของลม ให้พิจารณาตามลักษณะและข้อจำกัดของพันธุ์ที่ระบุไว้ในแต่ละพันธุ์ การที่เกษตรกรเลือกพันธุ์ยางได้ตามปัจจัยที่ต้องพิจารณาข้างต้น เกษตรกรจะได้พันธุ์ยางที่มีความเหมาะสมต่อการปลูกในพื้นที่ จากผลการศึกษาความเหมาะสมของยางพารา พันธุ์ RRIM600 ที่ใช้ปลูกพบว่า เกษตรกรมีความคิดเห็นว่ายางพารา พันธุ์ RRIM600 มีความเหมาะสมในระดับกลางถึงระดับมากในด้านของสภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศ ขนาดพื้นที่ปลูก ลักษณะทางกายภาพและลักษณะทางเคมีของดิน ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ปริมาณผลผลิตต่อต้น ระยะเวลาที่เปิดกรีดครั้งแรกนับจากวันปลูก ช่วงเวลาที่เปิดกรีดน้ำยางได้ ความทนทานต่อโรค/แมลง วิธีการปลูกและการดูแลรักษา และราคาต้นกล้าพันธุ์ยางพารา สถาบันวิจัยยาง

กรมวิชาการเกษตร (2554: 16, 22) กล่าวว่า ยางพาราพันธุ์ RRIM600 มีลักษณะเด่น คือ ปรับตัวและให้ผลผลิตได้ดีในเกือบทุกพื้นที่ ทนทานต่อการกริดดีได้มากกว่าพันธุ์อื่นๆ และมีจำนวนต้นเปลือกแห้งน้อย ปลูกได้ในพื้นที่ทั่วไป ยกเว้นในพื้นที่มีโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา เส้นดำ และราสีชมพูระบาดรุนแรง พื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น และพื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง และยางพาราพันธุ์ RRIM600 ยังเป็นพันธุ์ยางแนะนำให้ปลูกในพื้นที่ปลูกยางใหม่ เป็น พันธุ์ยางชั้น 1 กลุ่มให้ผลผลิตน้ำยางสูง แต่จากผลการศึกษาวัดดูประสค้ของการปลูกยางพาราพบว่า เกษตรกรมีความต้องการผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้ จึงเป็นไปได้ว่าในอนาคตอาจมีการพิจารณาพันธุ์ยางพันธุ์ใหม่ที่ให้ผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้สูงเข้ามาปลูกในพื้นที่ เพื่อให้ได้ผลผลิตยางตรงตามวัตถุประสงค์ของการปลูก สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร (2555:43) ได้แนะนำพันธุ์ยางที่ใช้ปลูกในพื้นที่ปลูกยางใหม่ ได้แก่ พันธุ์ยางชั้น 1 กลุ่มพันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้ ได้แก่ RR118 PB235 และพันธุ์ยางชั้น 2 กลุ่มพันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้ ได้แก่ สถาบันวิจัยยาง312 สถาบันวิจัยยาง325 สถาบันวิจัยยาง403 สถาบันวิจัยยาง404 สถาบันวิจัยยาง407 สถาบันวิจัยยาง409 สถาบันวิจัยยาง412 สถาบันวิจัยยาง413 สถาบันวิจัยยาง3604 สถาบันวิจัยยาง3607 RRIC121 และRR1203

2.4 สภาพปัญหาของดินและวิธีการจัดการดินในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ดินเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความจำเป็นต่อการเจริญเติบโตของยางพารา การที่ยางพาราจะเจริญเติบโตได้ดีนั้น ดินที่ใช้ปลูกควรมีคุณสมบัติทางกายภาพและทางเคมีที่เหมาะสม การประสบปัญหาของดินในพื้นที่ปลูกยางพารา อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อกรเจริญเติบโตและการให้ผลผลิตของยางพาราได้ เนื่องจากสภาพปัญหาของดินอาจมีผลทำให้ดินมีคุณสมบัติไม่เหมาะสมต่อการปลูกยางพารา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการจัดการดินเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว เพื่อให้ดินมีคุณสมบัติเหมาะสมต่อการปลูกยางพารา จากผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรประสบปัญหาของดิน ทางกายภาพมากที่สุด คือ ดินลูกรัง โดยมีวิธีการจัดการดินที่มีปัญหาทางกายภาพ ที่เกษตรกรปฏิบัติมากที่สุด คือ ปลูกพืชคลุมดิน เช่น พืชตระกูลถั่วระหว่างแถวยาง สำนักนิเทศและถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน (2558) กล่าวว่า ดินลูกรังเป็นดินที่พบชั้นลูกรัง ชั้นกรวด และชั้นเศษหินหรือชั้นหินพื้น ในระดับตื้นกว่า 50 เซนติเมตรจากผิวดิน และเป็นดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ปัญหาที่สำคัญ คือ เป็นดินตื้นมีกรวด หินขนาดเล็กหรือเศษหินปะปนอยู่มาก ทำให้ดินมีปริมาณเนื้อดินน้อย และมีความสามารถในการอุ้มน้ำต่ำ สำหรับดินลูกรังที่พบในบริเวณที่มีฝนตกตั้งแต่ประมาณ 1,400 มิลลิเมตรต่อปีขึ้นไป สามารถใช้ปลูกยางพาราได้ แต่ควรมีการจัดการเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว คือ ขุดหลุมปลูกขนาด 75 × 75 × 75 เซนติเมตร ปรับปรุงหลุมปลูกด้วยการหาหน้าดินมาใส่ก้นหลุมร่วมกับปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำตามความเหมาะสมของพื้นที่ เช่น การสร้างคันดิน

ทำขึ้นบนไคดิน และปลูกพืชคลุมดิน เป็นต้น และจากผลการศึกษาศภาพปัญหาของดินทางเคมีพบมากที่สุด คือ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ โดยมีวิธีการจัดการดินที่มีปัญหาทางเคมีที่เกษตรกรปฏิบัติมากที่สุด คือ ปลูกพืชคลุมดิน เช่น พืชตระกูลถั่วระหว่างแถวขาง ใส่ปุ๋ยคอกเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน สำหรับสภาพปัญหาของดินทางเคมีที่พบว่า ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำนั้น สาเหตุหนึ่งน่าจะเป็นผลมาจากสภาพของดินเป็นดินลูกรัง และกรมพัฒนาที่ดิน (2558) กล่าวว่า สาเหตุของดินขาดความอุดมสมบูรณ์นั้น เกิดจากการปลูกพืชติดต่อกันเป็นเวลานานโดยไม่ได้บำรุงดินอย่างเหมาะสม ทำให้ธาตุอาหารบางอย่างหมดไปจากดินหรือไม่เพียงพอต่อการเจริญเติบโตของพืช หรืออาจเกิดจากการสูญเสียอินทรีย์วัตถุและธาตุอาหารจากดิน เช่น การเผาเศษวัชพืชในไร่นา และไม่มีการเพิ่มเติมอินทรีย์วัตถุลงในดิน สภาพของปัญหา คือ ดินมีธาตุอาหารที่มีความจำเป็นต่อการเจริญเติบโตของพืชปริมาณน้อย ทำให้ธาตุอาหารในดินมีไม่เพียงพอต่อการเจริญเติบโตของพืช ส่งผลให้พืชที่ปลูกเจริญเติบโตไม่ดีเท่าที่ควร ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพและปริมาณที่ต่ำกว่าศักยภาพการผลิตของดิน ในกรณีที่ดินแรงพืชจะแสดงอาการขาดธาตุอาหารได้ วิธีการจัดการเพื่อแก้ปัญหาได้แก่ ใส่ปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยเคมีในปริมาณที่เหมาะสมกับชนิดพืชและต้นทุนธาตุอาหารในดิน และปลูกพืชหมุนเวียนโดยปลูกพืชหลักสลับกับพืชตระกูลถั่วเพื่อบำรุงดิน

2.5 การดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนและหลังให้ผลผลิตของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอ ด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

การดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนและหลังให้ผลผลิต เป็นขั้นตอนที่สำคัญขั้นตอนหนึ่ง หลังการปลูกที่ทำให้ต้นยางเจริญเติบโตสมบูรณ์ สามารถกรีดเอาน้ำยางพารามาใช้ประโยชน์ได้ในเวลาที่กำหนด สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร (2557) กล่าวว่า การดูแลรักษาสวนยาง ประกอบด้วย การปลูกซ่อมยาง การปลูกพืชคลุมดินระหว่างแถวขาง การใส่ปุ๋ยก่อนและหลังให้ผลผลิต การตัดแต่งกิ่ง การสร้างทรงพุ่ม การทำแนวกันไฟ การป้องกันรอยไหม้จากแสงแดด และการไถพรวนเพื่อกำจัดวัชพืช จากผลการศึกษาวิธีการดูแลรักษาสวนยางพาราก่อนและหลังให้ผลผลิตของเกษตรกรพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ปฏิบัติตามวิธีการดูแลรักษาสวนยางพาราตามที่กล่าวมาข้างต้นในภาพรวมระดับมาก และจากการศึกษาเหตุผลของเกษตรกรในข้อที่เกษตรกรปฏิบัติน้อย คือ เกษตรกรไม่ไถพรวนด้วยรถแทรกเตอร์เพื่อกำจัดวัชพืช และปรับปรุงโครงสร้างดิน เพราะเกษตรกรเห็นว่าการไถพรวนด้วยรถแทรกเตอร์อาจทำให้รากของต้นยางพาราได้รับความเสียหาย ส่งผลให้ต้นยางพาราที่ปลูกเจริญเติบโตไม่ดี และต้นยางพาราอาจตายได้

2.6 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

จากผลการศึกษาพบว่า ปัญหาในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรคือ ตลาดรับซื้อผลผลิตยางพาราอยู่ห่างไกล ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ ขาดการสนับสนุนแหล่งเงินทุน และขาดความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนในการทำสวนยางพาราอย่างถูกต้อง สำหรับข้อเสนอแนะในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่เสนอ คือ ควรมีตลาดกลางเพื่อให้ความมั่นคงแก่เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ควรมีกลุ่มที่เข้มแข็งเพื่อการต่อรองกับพ่อค้าคนกลางในเรื่องราคาผลผลิต และควรมีให้มีการอบรมเกี่ยวกับการปลูกยางพาราเพื่อเพิ่มความรู้ให้แก่เกษตรกร สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เลิศ ประจันพล (2543) พบว่า ปัญหาอุปสรรคของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในอำเภอเมือง จังหวัดเลย คือ ขาดความรู้ ประสบการณ์ในการกรีดยาง ขาดแหล่งรับซื้อยางแผ่นในพื้นที่ ขาดเงินทุนปลูกยางพารา และขาดข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา สำหรับข้อเสนอแนะของเกษตรกรที่เสนอคือ ควรสนับสนุนให้เกษตรกรรวมกลุ่มเพื่อจัดอบรมให้ความรู้เพิ่มเติม ให้เกษตรกรมีส่วนร่วมพัฒนากลุ่ม ทั้งการผลิตยางแผ่นชั้นดีและการรวมขาย และจัดหาปัจจัยการผลิต จะเห็นว่า แหล่งรับซื้อผลผลิตเป็นสิ่งสำคัญในเกือบทุกพื้นที่ การที่มีแหล่งรับซื้อผลผลิตในพื้นที่ย่อมทำให้เกษตรกรมีความสะดวกในการขนส่งผลผลิต ไปขาย และเงินทุนก็เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่เกษตรกรมีความต้องการ ถึงแม้ว่าเกษตรกรจะเป็นผู้ลงทุนในการปลูกยางพาราเอง แต่เกษตรกรนั้นยังมีความต้องการใช้เงินทุน อาจเพื่อนำมาใช้ในกิจกรรมอื่น ๆ ของการปลูกยางพารา เช่น ซื้อปัจจัยการผลิต หรือวัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา เป็นต้น

3. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ทำให้เกิดข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

3.1.1 สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรนำผลการศึกษาด้านข้อมูลพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ข้อมูลพื้นฐานการปลูกยางพารา และปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการหาแนวทางการส่งเสริมและแนวทางการจัดการปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

3.1.2 สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ควรเข้าไปศึกษาเกี่ยวกับพันธุ์ยางพาราอื่น ๆ ที่มีความเหมาะสมต่อพื้นที่ปลูก และตรงตามวัตถุประสงค์การปลูกของเกษตรกร เนื่องจากพันธุ์ยางพาราที่ใช้ปลูกในปัจจุบัน เป็นพันธุ์ยางที่ให้ผลผลิตน้ำยางสูง แต่จากผลการศึกษาพบว่าเกษตรกรมีวัตถุประสงค์การปลูกเพื่อต้องการผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้

3.1.3 กรมพัฒนาที่ดินควรเข้าไปศึกษาสภาพปัญหาของดินในพื้นที่ปลูก เพื่อให้ทราบถึงปัญหาของดินที่แท้จริง และดำเนินการหาทางแก้ไขพร้อมกับให้ความรู้ในเรื่องวิธีการจัดการดินในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกร เพื่อเกษตรกรจะได้จัดการดินในพื้นที่ปลูกอย่างเหมาะสม ส่งผลให้ทรัพยากรดินเกิดความยั่งยืน

3.1.4 สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเข้าไปส่งเสริมให้เกษตรกรได้รับความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนในการทำสวนยางอย่างถูกต้อง เนื่องจากเกษตรกรยังขาดความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการทำสวนยางอย่างถูกต้อง เพื่อให้การปลูกยางพาราของเกษตรกรนั้นประสบความสำเร็จ และผลผลิตยางพารามีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด

3.1.5 สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเข้าไปจัดหาตลาดรับซื้อผลผลิตในพื้นที่ให้แก่เกษตรกร เนื่องจากเกษตรกรประสบปัญหาด้านตลาดรับซื้อผลผลิตอยู่ห่างไกล ทำให้มีความลำบากในการขนส่งผลผลิตยางพาราไปขาย ควรมีการจัดตั้งตลาดกลาง เพื่อให้ความมั่นคงแก่เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา และควรมีการให้ความรู้ด้านการรวมกลุ่ม เพื่อเกษตรกรจะได้มีการจัดตั้งกลุ่มที่เข้มแข็งไว้ต่อรองเรื่องราคาผลผลิตกับพ่อค้าคนกลาง

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการวิจัย เรื่องการจัดการปลูกยางพาราในพื้นที่อื่นๆ แล้วนำมาเปรียบเทียบกัน เพื่อให้ทราบว่า การปลูกยางพาราในพื้นที่ต่างกัน มีการจัดการปลูกยางพาราที่เหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร

3.2.2 ควรมีการวิจัย เรื่องสภาพปัญหาของดินและวิธีการจัดการดิน เพื่อจะได้หาสภาพปัญหาของดินที่แท้จริง และวิธีการจัดการดินที่เหมาะสมกับพื้นที่ปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

3.2.3 ควรมีการวิจัย เรื่องวิธีการกรีดยางและขั้นตอนการแปรรูปผลผลิตยางในพื้นที่ เพื่อหาวิธีการส่งเสริมและพัฒนาการกรีดยางให้มีประสิทธิภาพ และผลผลิตยางให้มีคุณภาพต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2553). *คู่มือการพัฒนาที่ดิน สำหรับหมอดินอาสา และเกษตรกร*. (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ: ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์.
- กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2558). “ดินดี คลินิก:ดินขาดความอุดมสมบูรณ์”
 สารระสังเขปออนไลน์ ค้นคืนวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2558
 จาก http://oss101.ldd.go.th/web_soil_clinic/symptom/after/a_infertile.htm.
- กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2556). “โรคนยางพารา”
 สารระสังเขปออนไลน์ ค้นคืนวันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2556
 จาก <http://www.doae.go.th/library/html/detail/Rubber/rubber23.htm>.
- ข้อมูลอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี. (2556). สารระสังเขปออนไลน์ ค้นคืนวันที่ 15 กรกฎาคม 2556
 จาก <http://www.amphoe.com/menu.php?am=690&pv=65&mid=1>
- จตุพล ทองบุตร. (2553). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดศรีสะเกษ*.
 (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ,
 ศรีสะเกษ.
- ธีรวัฒน์ นาคะบุตร. (2547). *การคิดและการตัดสินใจ (Thinking and Decision making)*.
 สกจนคร: โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกจนคร.
- นุชนารถ กังพิศดาร และคณะ. (2551). *การจัดการสวนยางอย่างยั่งยืน*. (พิมพ์ครั้งที่1).
 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2533). *การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยโดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS*.
 กรุงเทพฯ: ฟิสิกส์เซ็นเตอร์การพิมพ์.
- ปภาวดี มนต์วีรด. (2551). “การจัดการทรัพยากรเกษตร” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาหลักการจัดการ
 ทรัพยากรเกษตร* หน้าที่ 2 หน้า 5-7 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์.
- แผนที่อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี. (2558). สารระสังเขปออนไลน์ ค้นคืนวันที่ 14 เมษายน 2558
 จาก http://www.xn--77-5qid5d2f1a0cd.com/1799_อำเภอด่านช้าง.html.
- พรณี นุกุลคาม และคณะ. (2549). *การศึกษาสภาพทั่วไปของการปลูกยางพาราจังหวัดพิษณุโลก*
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา, พิษณุโลก.

- โรเบิร์ต อี. วิลเวอร์แมน สุปาลี สนธิรัตน์ และคณะ. (2524). *จิตวิทยาทั่วไป*.
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ศูนย์สารสนเทศการวิจัย.
- เลิศ ประจันพล. (2543). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอเมือง
จังหวัดเลย* (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) ไม่ได้ตีพิมพ์).
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ศักดิ์คา ปัญญา. (2550). *บทบาทที่ปฏิบัติจริงและบทบาทที่ต้องการตามความคิดเห็นของกรรมการ
และพนักงานของสหกรณ์ภาคการเกษตรต่อการบริหารจัดการ สำนักงานสหกรณ์
จังหวัดอุดรดิตถ์* (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์, อุดรดิตถ์.
- ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร.(2558). “สถิติยางของไทย: พื้นที่ปลูกยาง
ของประเทศไทย” สารระสังเขปออนไลน์ ค้นคืนวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2558
จาก http://www.rubberthai.com/statistic/stat_index.htm
- สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร. (2554). *คำแนะนำพันธุ์ยาง ปี2554*. (พิมพ์ครั้งที่1).
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร. (2555). *ข้อมูลวิชาการยางพารา*. (พิมพ์ครั้งที่1).
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร.(2557). “คำแนะนำการปลูกยางพาราในแหล่งปลูกยางใหม่:
การดูแลรักษา” สารระสังเขปออนไลน์ ค้นคืนวันที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2557 จาก
<http://www.rubberthai.com/information/suggestion/4.htm>
- สุชิน จิมไทย. (2536). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจทำการเกษตรแบบผสมผสานของเกษตรกรใน
เขตชลประทานจังหวัดมหาสารคาม* (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2521). *จิตวิทยาทั่วไป*. (พิมพ์ครั้งที่1). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร องค์การมหาชน.(2556). “ยางพารา: ลักษณะทางพฤกษศาสตร์”
สารระสังเขปออนไลน์ ค้นคืนวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2558)
จาก <http://www.arda.or.th/kasetinfo/south/para/controller/index.php>
- สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร องค์การมหาชน. (2558). “ยางพารา: ความสำคัญของยางพารา
ต่อเศรษฐกิจและสังคม” สารระสังเขปออนไลน์ ค้นคืนวันที่ 2 มีนาคม 2558
จาก <http://www.arda.or.th/kasetinfo/south/para/history/01-10.php>.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. “ข้อมูลพื้นฐานทางการเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี: ลักษณะของดิน”

สาระสังเขปออนไลน์ ค้นคืนวันที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 25578

จาก www.oae.go.th/zone7/images/stories/mixsupanburi.pdf

สำนักนิเทศและถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน. (2558). “เอกสารเผยแพร่ การถ่ายทอด เทคโนโลยี ชุดความรู้และเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดิน:การปรับปรุงดิน ลูกรัง” สาระสังเขปออนไลน์ ค้นคืนวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2558

จาก http://www.ddd.go.th/menu_Dataonline/G4/G4_12.pdf

สำนักสำรวจและวิจัยทรัพยากรดิน กรมพัฒนาที่ดิน. (2558). “ภูมิสารสนเทศและการใช้ประโยชน์ ที่ดิน: แผนที่คำแนะนำการจัดการดินรายตำบล ตำบลหนองมะค่าโมง”

สาระสังเขปออนไลน์ ค้นคืนวันที่ 5 มีนาคม 2558 จาก

http://oss101.ddd.go.th/web_thaisoilmap/central/Suphanburi/sp_map/sp_man62/7203/720301.pdf

สำนักสำรวจและวิจัยทรัพยากรดิน กรมพัฒนาที่ดิน. (2558). “ภูมิสารสนเทศและการใช้ประโยชน์ที่ดิน: แผนที่คำแนะนำการจัดการดินรายตำบล ตำบลด่านช้าง”

สาระสังเขปออนไลน์ ค้นคืนวันที่ 5 มีนาคม 2558 จาก

http://oss101.ddd.go.th/web_thaisoilmap/central/Suphanburi/sp_map/sp_man62/7203/720302.pdf

สำนักสำรวจและวิจัยทรัพยากรดิน กรมพัฒนาที่ดิน.(2558). “ภูมิสารสนเทศและการใช้ประโยชน์ ที่ดิน: แผนที่คำแนะนำการจัดการดินรายตำบล ตำบลห้วยขมิ้น”

สาระสังเขปออนไลน์ ค้นคืนวันที่ 5 มีนาคม 2558 จาก

http://oss101.ddd.go.th/web_thaisoilmap/central/Suphanburi/sp_map/sp_man62/7203/720303.pdf

สำนักสำรวจและวิจัยทรัพยากรดิน กรมพัฒนาที่ดิน. (2558). “ภูมิสารสนเทศและการใช้ประโยชน์ ที่ดิน: แผนที่คำแนะนำการจัดการดินรายตำบล ตำบลองค์พระ”

สาระสังเขปออนไลน์ ค้นคืนวันที่ 5 มีนาคม 2558 จาก

http://oss101.ddd.go.th/web_thaisoilmap/central/Suphanburi/sp_map/sp_man62/7203/720304.pdf

สำนักสำรวจและวิจัยทรัพยากรดิน กรมพัฒนาที่ดิน. (2558). “ภูมิสารสนเทศและการใช้ประโยชน์

ที่ดิน: แผนที่คำแนะนำการจัดการดินรายตำบล ตำบลวังคัน”

สาระสังเขปออนไลน์ ค้นคืนวันที่ 5 มีนาคม 2558 จาก

http://oss101.idd.go.th/web_thaisoilmap/central/Suphanburi/sp_map/sp_man62/7203/720305.pdf

สำนักสำรวจและวิจัยทรัพยากรดิน กรมพัฒนาที่ดิน. (2558). “ภูมิสารสนเทศและการใช้ประโยชน์

ที่ดิน: แผนที่คำแนะนำการจัดการดินรายตำบล ตำบลวังยาว”

สาระสังเขปออนไลน์ ค้นคืนวันที่ 5 มีนาคม 2558 จาก

http://oss101.idd.go.th/web_thaisoilmap/central/Suphanburi/sp_map/sp_man62/7203/720307.pdf

องค์การสวนยาง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2556). “มุมวิชาการ: การกรีดยาง”

สาระสังเขปออนไลน์ ค้นคืนวันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ. 2556 จาก

www.reothai.co.th/content-การกรีดยาง-4-6825-90911-1.html

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

ชื่อ-นามสกุล.....
 ที่อยู่.....
 เบอร์.....

แบบสอบถาม

การจัดการปลูกยางพาราในพื้นที่ อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรที่ปลูกยางพารา

1. เพศ () 1. ชาย () 2. หญิง
2. อายุ..... ปี
3. ระดับการศึกษา
 - () 1. ไม่ได้เรียนหนังสือ () 2. ป.4 () 3. ป.6
 - () 4. มัธยมศึกษาตอนต้น () 5. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.
 - () 6. อนุปริญญา/ปวส. () 7. ปริญญาตรี
 - () 8. สูงกว่าปริญญาตรี
4. ภูมิลำเนาเดิมของท่าน
 - () 1. เกิดในอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี
 - () 2. ย้ายถิ่นฐานมาจากที่อื่น ระบุ อำเภอ..... จังหวัด.....
5. รายได้เฉลี่ยของครัวเรือน/ปีบาท
6. จำนวนแรงงานในครัวเรือนคน
7. จำนวนแรงงานจ้าง คน
8. ค่าจ้างแรงงาน/คน วันละ.....บาท
9. อาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - () 1. เกษตรกรรม (ก่อนปลูกยางพารา)
 - พืชที่ปลูก () 1. ข้าว () 2. พืชผัก () 3. พืชไร่
 - () 4. ไม้ดอกไม้ประดับ () 5. ไม้ผล
 - () 6. ไม้ยืนต้น เช่น สัก ยูคาลิปตัส กระถินณรงค์
 - () 7. สมุนไพร
 - () 2. รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ () 3. พนักงานบริษัท
 - () 4. ค้าขาย () 5. รับจ้าง () 6. อื่น ๆ ระบุ.....

10. อาชีพเสริม (ณ ปัจจุบัน) นอกจากการทำสวนยางพารา
 1. ไม่มีอาชีพเสริม 2. มีอาชีพเสริม ระบุ.....
11. วัตถุประสงค์ของการปลูกยางพารา
 1. ต้องการผลผลิตน้ำยาง 2. ต้องการผลผลิตเนื้อไม้
 3. ต้องการผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้
12. สภาพพื้นที่ปลูกโดยทั่วไป
 1. พื้นที่ราบ 2. ลูกคลื่นลอนลาด 3. พื้นที่เนินเขา
 4. พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน (ลาดชันมากกว่า 35%)
 5. อื่น ๆ ระบุ.....
13. ประสบการณ์ในการปลูกยางพารา ปี
14. ขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา ไร่
พื้นที่ถือครอง..... ไร่
พื้นที่เช่า..... ไร่
15. อายุของต้นยางพาราที่ปลูก.....ปี
16. ระยะปลูกต้นยาง
 1. (2.5 x 8 เมตร) 2. (2.5 x 7 เมตร) 3. (3 x 7 เมตร)
 4. (3 x 8 เมตร) 5. อื่น ๆ ระบุ.....
17. จำนวนต้นยางพารา/พื้นที่ 1 ไร่
 1. 67 ต้น 2. 76 ต้น 3. 80 ต้น
 4. 91 ต้น 5. อื่น ๆ ระบุ.....
18. การปลูกพืชแซมในสวนยางพารา
 1. ปลูกพืชแซม ระบุพืช.....
 2. ไม่มีการปลูกพืชแซม
19. วิธีปลูกยางพารา
 1. ปลูกด้วยยางชำถุง 2. ติดตาในแปลง
 3. ปลูกด้วยต้นตอยาง
20. พันธุ์ยางพาราที่ปลูก
 1. พันธุ์ RRIM 600 2. พันธุ์ RRIT 251
 3. อื่น ๆ ระบุ.....

21. แหล่งพันธุ์กล้วยพารา
- () 1. สถาบันวิจัยยาง () 2. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
- () 3. แหล่งจำหน่ายพันธุ์กล้วยทั่วไป
- () 4. อื่น ๆ ระบุ.....
22. อายุยางที่เปิดกรีดปี
23. ต้นทุนเฉลี่ยในการปลูกยางพารา/ไร่บาท
24. ระหว่างรอผลผลิตยางพาราเกษตรกรได้รายได้จาก
- () 1. การปลูกพืชชนิดอื่น () 2. การเลี้ยงสัตว์
- () 3. การเป็นพนักงานบริษัท () 4. การรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- () 5. การรับจ้าง () 6. การค้าขาย
- () 7. อื่น ๆ ระบุ.....
25. ผลผลิตยางพาราที่ปลูก
- () 1. ให้ผลผลิตแล้ว () 2. ยังไม่ให้ผลผลิต (ข้ามไปตอบข้อ 28)
- () 3. มีทั้งให้ผลผลิตแล้วและยังไม่ให้ผลผลิต
26. ชนิดของผลผลิตยางพาราที่ขาย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 1. ยางแผ่นดิบ () 2. ยางแผ่นรมควัน () 3. ยางแท่ง
- () 4. น้ำยางสด () 5. เศษยาง () 6. อื่น ๆ ระบุ.....
27. ลักษณะการขายผลผลิตยางพารา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 1. ขายเอง () 2. รวมกลุ่มขาย () 3. อื่น ๆ ระบุ.....
28. แหล่งเงินทุนในการปลูกยางพารา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 1. ลงทุนเอง () 2. นายทุน () 3. ญาติพี่น้อง
- () 4. ธกส. () 5. สหกรณ์การเกษตร
- () 6. กองทุนหมู่บ้าน () 7. ธนาคารพาณิชย์
- () 8. อื่น ๆ ระบุ.....
29. เกษตรกรรับรู้ข้อมูลข่าวสารทั่วไปเกี่ยวกับยางพาราจากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 1. เพื่อนบ้าน () 2. สมาชิกในครัวเรือน () 3. หอกระจายข่าว
- () 4. วิทยุ () 5. วิทยุชุมชน () 6. เจ้าหน้าที่ส่งเสริม
- () 7. ผู้นำชุมชน () 8. หนังสือพิมพ์/วารสาร () 9. โทรทัศน์
- () 10. นายทุน () 11. อื่น ๆ ระบุ.....

30. เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราได้รับความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตยางพาราโดยวิธี

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. การเรียนรู้ด้วยตัวเอง	☐ 2. การทำงานในสวนยางของผู้อื่น
☐ 3. การฝึกอบรม	☐ 4. การทัศนศึกษาดูงาน
☐ 5. การถ่ายทอดจากบรรพบุรุษ	☐ 6. เพื่อนบ้าน
☐ 7. สื่อโทรทัศน์	☐ 8. สื่อวิทยุ
☐ 9. หนังสือพิมพ์/วารสาร	☐ 10. อื่น ๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

ปัจจัย	ระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ปัจจัยทางภูมิประเทศ (ในแปลงเกษตรกร)					
1.1 ความสูงและความลาดชันของพื้นที่					
1.2 ขนาดของพื้นที่					
1.3 ความอุดมสมบูรณ์ของดิน					
1.4 ลักษณะทางกายภาพของดิน/ โครงสร้างดิน					
1.5 ระดับน้ำใต้ดิน					
1.6 แหล่งน้ำสาธารณะ					
2. ปัจจัยทางภูมิอากาศ					
2.1 ปริมาณน้ำฝน					
2.2 ความชื้นสัมพัทธ์					
2.3 อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี					
2.4 กระแสลม					
2.5 จำนวนวันที่ฝนตก					
3. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ					
3.1 จำนวนเงินลงทุน					
3.2 แหล่งเงินทุน					
3.3 จำนวนแรงงานในครัวเรือน					
3.4 จำนวนแรงงานจ้าง					
3.5 ค่าจ้างแรงงานจ้าง					
3.6 ราคาปัจจัยการผลิต (ต้นกล้า,ปุ๋ย,สาร กำจัดวัชพืช)					
3.7 แหล่งซื้อปัจจัยการผลิต(ต้นกล้าปุ๋ยสาร กำจัดวัชพืช)					
3.8 ปริมาณปัจจัยการผลิตที่ต้องใช้ เช่น ปุ๋ยเคมี					
3.9 ราคาขายผลผลิต					
3.10 พ่อค้ามารับซื้อที่แหล่งปลูก					

ปัจจัย	ระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
3.11 มีแหล่งรับซื้อที่แน่นอน					
3.12 ความสามารถปลูกพืชเพิ่มรายได้ ระหว่างรอกรีดยาง					
3.1.3 การเก็บเกี่ยวผลผลิตทำได้ต่อเนื่อง					
3.1.4 รายได้จากการขายต้นยางพาราที่เล็ก กรีดยาง					
4. ปัจจัยทางสังคม					
4.1 เพื่อนบ้าน/คนในชุมชนปลูกยางพารา แล้วประสบความสำเร็จ					
4.2 สมาชิกในครอบครัวสนับสนุน					
4.3 คนในชุมชนส่งเสริมให้ปลูก					
4.4 ภาครัฐให้การสนับสนุน เช่น แจกกล้า ยาง/ให้ทศ.ออกเงินกู้					
4.5 มีหน่วยงานเกษตรมาให้ความรู้ในการ ปลูกยางพารา และแปรรูปยางพารา					
4.6 มีแหล่งข้อมูลข่าวสารการปลูก ยางพารา					
4.7 มีทายาทสืบทอดการปลูกยางพารา					
5. ปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การปลูก ยางพารา					
5.1 วิธีปลูกยางพาราไม่ยุ่งยาก					
5.2 การดูแลรักษาง่าย					
5.3 ไม่ค่อยมีแมลงและสัตว์ศัตรูพืชระบาด					
5.4 กล้ายางพาราหาง่าย					
5.5 มีวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ปลูกและกรีดยาง ในท้องถิ่น					

ปัจจัย	ระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
6. ปัจจัยด้านความต้องการใช้ยางพาราในประเทศและต่างประเทศ					
6.1 ความต้องการใช้เฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพาราของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ					
6.2 ความต้องการใช้ยางพาราในภาคอุตสาหกรรมในประเทศ					
6.3 ความต้องการใช้ยางพาราในภาคอุตสาหกรรมต่างประเทศ					
7. ปัจจัยทัศนคติ/สาธารณูปโภค					
7.1 การปลูกยางพาราทำให้สภาพแวดล้อมชุ่มชื้น					
7.2 ต้องการปรับเปลี่ยนการปลูกพืชแบบเดิมๆ ที่ให้ผลตอบแทนต่ำและไม่แน่นอน					
7.3 ต้องการใช้องค์ความรู้เกี่ยวกับการปลูกยางพาราที่ตนเองมีให้เป็นประโยชน์					
7.4 สาธารณูปโภค					
- ถนน					
- น้ำประปา					
- ไฟฟ้า					
- โทรศัพท์					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของเกษตรกรเกี่ยวกับความเหมาะสมของยางพาราพันธุ์ RRIM600
ที่ใช้ปลูกในเขตอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ราคาต้นกล้าพันธุ์ยางพารา					
2. สภาพภูมิอากาศ (ความชื้น ความแห้งแล้ง)					
3. สภาพภูมิประเทศ (ความลาดชัน ความสูง)					
4. ขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา					
5. ลักษณะทางกายภาพของดิน (ความลึก ของหน้าดิน/โครงสร้างดิน)					
6. ลักษณะทางเคมีของดิน (ดินกรด ดินด่าง)					
7. ความอุดมสมบูรณ์ของดิน					
8. ระยะเวลาที่เปิดกรีดครั้งแรกนับจากวัน ปลูก					
9. ช่วงเวลาที่กรีดน้ำยางได้					
10. ปริมาณผลผลิตต่อต้น					
11. ความทนทานต่อโรค/แมลง					
12. วิธีปลูกและการดูแลรักษา					

ตอนที่ 4 สภาพปัญหาของดินและวิธีการจัดการดินในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกร

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ไม่ประสบปัญหา (ไปตอบข้อ 4.5)
 () เคยประสบปัญหา
 () มีการจัดการดินเพื่อแก้ปัญหา () ไม่มีการจัดการดินเพื่อแก้ปัญหา
 () ประสบปัญหา

สภาพปัญหาของดินที่พบ/เคยพบ คือ

4.1 สภาพปัญหาของดินทางกายภาพ (ไปตอบข้อ 4.3)

- () 1. หน้าดินตื้น
 () 2. ดินเป็นดินลูกรัง
 () 3. ดินเป็นดินทราย
 () 4. ดินเป็นดินเหนียว
 () 5. ดินในพื้นที่ลาดชัน
 () 6. ดินเป็นดินแข็ง
 () 7. ระดับน้ำใต้ดินสูง
 () 8. อื่น ๆ ระบุ.....

4.2 สภาพปัญหาของดินทางเคมี (ไปตอบข้อ 4.4)

- () 1. ดินเป็นกรด
 () 2. ดินเป็นด่าง
 () 3. ดินเป็นดินเค็ม
 () 4. ดินเป็นดินเหนียว
 () 5. ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
 () 6. อื่น ๆ ระบุ.....

4.3 วิธีการจัดการดินที่มีปัญหาทางกายภาพ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. ขุดหลุมปลูกให้กว้างขึ้น
 () 2. ปลูกพืชคลุมดิน เช่น พืชตระกูลถั่วระหว่างแถวยางเพื่อรักษาความชื้นในดิน เพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดิน และป้องกันการชะล้างหน้าดิน
 () 3. ใช้วัสดุคลุมดิน เช่น ฟางข้าว แกลบ เพื่อป้องกันการชะล้างหน้าดิน และรักษาความชื้นให้กับดิน
 () 4. ปลูกพืชปุ๋ยสดแล้วไถกลบ เพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และปรับปรุงโครงสร้างดิน
 () 5. ใส่ปุ๋ยคอกเพิ่มธาตุอาหารให้กับดินและปรับปรุงโครงสร้างดิน
 () 6. ใส่ปุ๋ยหมักเพิ่มธาตุอาหารให้กับดินและปรับปรุงโครงสร้างดิน
 () 7. ทิ้งเศษพืชไว้ในแปลงเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดิน
 () 8. ปลูกหญ้าแฝกป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน และรักษาความชื้นให้กับดิน
 () 9. ทำแนวกันดินเป็นขั้นบันได

- () 10. ทำทางระบายน้ำออกจากแปลง
- () 11. ขกร่องแปลงปลูก
- () 12. ไถพรวนขณะที่ดินมีความชื้นพอเหมาะไม่แห้งหรือชื้นและ
- () 13. ไถพรวนตามแนวระดับ
- () 14. ไถพรวนเชิงอนุรักษ์ เช่น ไถไม่ให้ดินแตก่วนมากเกินไป หรือ ไถโดยปล่อยให้เศษซากพืชตกค้างตามผิวดินและใต้ดิน เป็นต้น
- () 15. วิธีการจัดการดินอื่น ๆ ระบุ.....

4.4 วิธีการจัดการดินที่มีปัญหาทางเคมี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. ส่งตัวอย่างดินไปวิเคราะห์หาปริมาณธาตุอาหารในดิน
- () 2. ใส่วัสดุปูนปรับปรุงแก้ไขความเป็นกรดของดิน
- () 3. ใส่ปุ๋ยช่อมปรับปรุงแก้ไขความเป็นด่างของดิน
- () 4. ปลูกพืชคลุมดิน เช่น พืชตระกูลถั่วระหว่างแถวขางเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดิน และธาตุอาหารให้กับดิน
- () 5. ปลูกพืชปุ๋ยสดแล้วไถกลบ เพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน
- () 6. ใส่ปุ๋ยคอกเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน
- () 7. ใส่ปุ๋ยหมักเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน
- () 8. ใส่ปุ๋ยเคมีเพื่อเพิ่มธาตุอาหารให้กับดิน
- () 9. ทิ้งเศษพืชไว้ในแปลงเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดิน
- () 10. ใช้น้ำล้างความเค็มออกจากดิน
- () 11. วิธีการจัดการดินอื่น ๆ ระบุ.....

4.5 วิธีการจัดการดินโดยทั่วไป (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. ส่งตัวอย่างดินไปวิเคราะห์หาปริมาณธาตุอาหารในดิน
- () 2. ปลูกพืชคลุมดิน เช่น พืชตระกูลถั่วระหว่างแถวขางเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดิน และธาตุอาหารให้กับดิน
- () 3. ปลูกพืชปุ๋ยสดแล้วไถกลบ เพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน
- () 4. ใส่ปุ๋ยคอกเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน
- () 5. ใส่ปุ๋ยหมักเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน
- () 6. ใส่ปุ๋ยเคมีเพื่อเพิ่มธาตุอาหารให้กับดิน
- () 7. ทิ้งเศษพืชไว้ในแปลงเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดิน
- () 8. ปลูกหญ้าแฝกป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน และรักษาความชื้นให้กับดิน
- () 9. ไถพรวนขณะที่ดินมีความชื้นพอเหมาะไม่แห้งหรือชื้นและ
- () 10. ไถพรวนเชิงอนุรักษ์ เช่น ไถไม่ให้ดินแตก่วนมากเกินไป หรือ ไถโดยปล่อยให้เศษซากพืชตกค้างตามผิวดินและใต้ดิน เป็นต้น
- () 11. วิธีการจัดการดินอื่น ๆ ระบุ.....

ตอนที่ 5 การดูแลรักษาสวนยางพารา ก่อนและหลังให้ผลผลิตของเกษตรกร

วิธีการดูแลรักษาสวนยางพารา	การปฏิบัติของเกษตรกร		
	ทำ (1)	ไม่ทำ (0)	ไม่ทำ เพราะ.....
ก่อนเปิดกรีดยาง			
1. ปลุกซ่อมยางเมื่อพบต้นยางตายในช่วง 2 ปี หลังปลุก			
2. ปลุกพืชแซมระหว่างแถวต้นยางเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้เสริม			
3. ปลุกพืชคลุมดินเพื่อคลุมวัชพืช ลดการชะล้างพังทลายของดิน เพิ่มธาตุอาหารและปรับปรุงโครงสร้างดิน			
4. กำจัดวัชพืชด้วยการใช้ จอบถาก/เครื่องตัดหญ้า/วัสดุคลุมดิน/พ่น สารเคมี เช่น พาราควอด ไกลโฟเสท (ขีดเส้นใต้วิธีการกำจัดวัชพืชที่ใช้)			
5. ไถพรวนด้วยรถแทรกเตอร์เพื่อเป็นการปรับปรุงโครงสร้างดิน			
6. ใส่ปุ๋ยเคมีบำรุงยาง แบบหว่าน/แบบแถบ/แบบหลุม สูตร 20-10-12 (ขีดเส้นใต้วิธีการใส่ปุ๋ยที่ใช้)			
7. ใส่ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมี			
8. ใส่ปุ๋ยยางพาราหลังการกำจัดวัชพืช			
9. ใส่ปุ๋ยในช่วงเวลาที่ดินมีความชื้นพอเพียงที่จะทำการซูด			
10. ตัดแต่งกิ่งบริเวณลำต้นเพื่อปรับรูปทรงให้ได้ตามกำหนดในช่วงอายุยาง 1-3 ปี หลังปลุก			
11. ทาปูนขาวหรือน้ำมันบริเวณที่ตัดกิ่ง เพื่อเคลือบบาดแผลและป้องกันโรค			
12. ในฤดูแล้ง คลุมโคนต้นยางด้วยฟางข้าวหรือเศษวัสดุทางการเกษตรที่หาง่ายในท้องถิ่นเพื่อรักษาความชื้นในดิน			
13. ก่อนเข้าฤดูแล้ง ใช้ปูนขาวหรือสีน้ำ (สีขาว)			
14. ทาบริเวณโคนต้นยางส่วนที่เป็นสีน้ำตาลปนเขียว เพื่อป้องกันความรุนแรงของแสงแดด			
15. ทำแนวกันไฟ โดยการไถหรือซูด ถาก วัชพืชและเศษซากพืช ออกเป็นแนวกว้างรอบบริเวณสวนยาง			
16. สํารวจอัตรารอดตายและความเจริญเติบโต			
17. สํารวจโรคและแมลง และทำการป้องกันกำจัด			

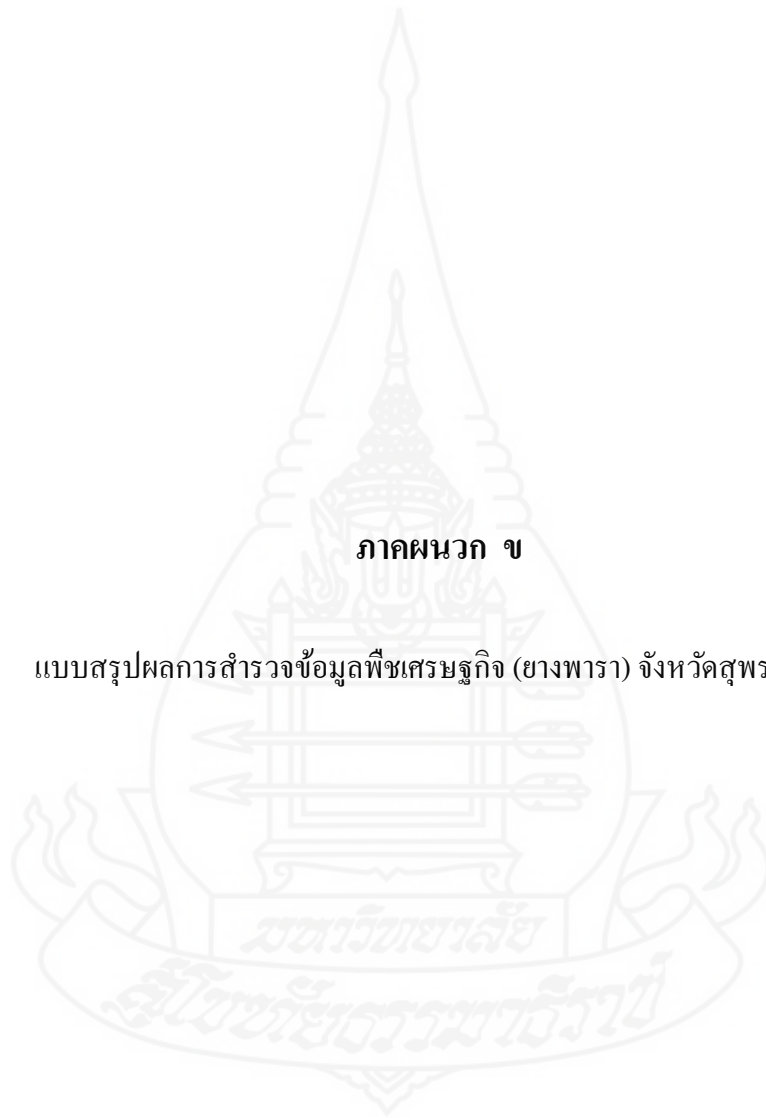
วิธีการดูแลรักษาสวนยางพารา	การปฏิบัติของเกษตรกร		
	ทำ (1)	ไม่ทำ (0)	ไม่ทำ เพราะ.....
หลังเปิดกรีดยาง			
1. กำจัดวัชพืชด้วยการใช้ จอบถาก/เครื่องตัดหญ้า/วัสดุคลุมดิน/พ่น สารเคมี เช่น พาราควอต ไกลโฟเสท (ขีดเส้นใต้วิธีการกำจัดวัชพืชที่ใช้)			
2. ใส่ปุ๋ยเคมีบำรุงยาง แบบหว่าน/แบบแถบ/แบบหลุม สูตร 30-5-18 ปีละ 2 ครั้ง(ขีดเส้นใต้วิธีการใส่ปุ๋ยที่ใช้)			
3. ใส่ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมี			
4. ใส่ปุ๋ยยางพาราหลังการกำจัดวัชพืช			
5. ใส่ปุ๋ยในช่วงเวลาที่ดินมีความชื้นพอเพียงที่จะทำการขุด			
6. ทำแนวกันไฟ โดยการไถหรือขุด ถาก วัชพืช และเศษซากพืชออกเป็นแนวกว้างรอบบริเวณสวนยาง			
7. สำรวจอัตราการรอดตายและความเจริญเติบโต			
8.8. สำรวจโรคและแมลง และทำการป้องกันรักษา			

ตอนที่ 6 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรในการทำสวนยางพารา

1.
2.
3.
4.
5.

ภาคผนวก ข

แบบสรุปผลการสำรวจข้อมูลพืชเศรษฐกิจ (ยางพารา) จังหวัดสุพรรณบุรี

ภาคผนวก ค

แบบสรุปลำดับและร้อยละ สภาพปัญหาของดินและวิธีการจัดการดิน

แบบสรุปลักษณะและร้อยละ สภาพปัญหาของดินและวิธีการจัดการดินในพื้นที่ปลูกยางพาราของเกษตรกร อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

N=77			N=34			N=43		
การประสบ ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ	สภาพปัญหาของดิน	จำนวน	ร้อยละ	วิธีการจัดการดิน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ประสบ ปัญหา	43	55.84				วิธีการจัดการดินทั่วไป (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
						ส่งตัวอย่างดินไปวิเคราะห์หาปริมาณธาตุของดิน	3	6.98
						ปลูกพืชคลุมดิน เช่น พืชตระกูลถั่วระหว่างแถว ยางเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน	9	20.93
						ปลูกพืชปุ๋ยสดแล้วไถกลบเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุ อาหารให้กับดิน	3	6.98
						ใส่ปุ๋ยคอกเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน	26	60.47
						ใส่ปุ๋ยหมักเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน	18	41.86
						ใส่ปุ๋ยเคมีเพื่อเพิ่มธาตุอาหารให้กับดิน	39	90.70
						ทิ้งเศษพืชไว้ในแปลงเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดิน	24	55.81
						ไถพรวนขณะที่ดินมีความชื้นพอเหมาะไม่แห้งหรือชื้นแฉะ	2	4.65

การประสบ ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ	สภาพปัญหาของดิน	จำนวน	ร้อยละ	วิธีการจัดการดิน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ประสบ ปัญหา						วิธีการจัดการดินทั่วไป (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ไถพรวนเชิงอนุรักษ์ เช่น ไถไม่ให้ดินแตก่วนมาก เกินไป หรือ ไถโดยปล่อยให้เศษซากพืชตกค้างตามผิว ดินและใต้ดิน	3	6.98
						วิธีการจัดการดินอื่น ๆ	1	2.33
ประสบ ปัญหา	34	44.16	สภาพปัญหาของดิน ทางกายภาพ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) หน้าดินตื้น	10	29.41	วิธีการจัดการดินที่มีปัญหาทางกายภาพ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ขุดหลุมปลูกให้กว้างขึ้น		
						ปลูกพืชคลุมดิน เช่น พืชตระกูลถั่วระหว่างแถวขางเพื่อ รักษาความชื้นในดิน เพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดิน และ ป้องกันการชะล้างหน้าดิน	25	73.53
						ใช้วัสดุคลุมดิน เช่น ฟางข้าว แกลบ เพื่อป้องกันการชะ ล้างหน้าดิน และรักษาความชื้นให้กับดิน	4	11.76
						ปลูกพืชปุ๋ยสดแล้วไถกลบ เพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และ ปรับปรุงโครงสร้างดิน	15	44.12
						ดินเป็นลูกรัง	32	94.12
ดินเป็นพื้นที่ ลาดชัน	12	35.29						

N=77			N=34			N=43		
การประสบ ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ	สภาพปัญหาของดิน	จำนวน	ร้อยละ	วิธีการจัดการดิน	จำนวน	ร้อยละ
ประสบ ปัญหา						วิธีการจัดการดินที่มีปัญหาทางกายภาพ (ตอบได้ มากกว่า 1 ข้อ)		
						ขุดหลุมปลูกให้กว้างขึ้น	17	50.00
						ปลูกพืชคลุมดิน เช่น พืชตระกูลถั่วระหว่างแถวขางเพื่อ รักษาความชื้นในดิน เพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดิน และ ป้องกันการชะล้างหน้าดิน	25	73.53
						ใส่ปุ๋ยหมักเพิ่มธาตุอาหารให้กับดินและปรับปรุง โครงสร้างดิน	16	47.06
						ใส่ปุ๋ยคอกเพิ่มธาตุอาหารให้กับดินและปรับปรุง โครงสร้างดิน	20	58.22
						ทิ้งเศษพืชไว้ในแปลงเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดิน	18	52.94
						ปลูกหญ้าแฝกป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน และ รักษาความชื้นให้กับดิน	2	5.88
						ไถพรวนขณะที่ดินมีความชื้นพอเหมาะไม่แห้งหรือชื้นแฉะ	6	17.65

N=77			N=34			N=43				
การประสพ ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ	สภาพปัญหาของดิน	จำนวน	ร้อยละ	วิธีการจัดการดิน	จำนวน	ร้อยละ		
			สภาพปัญหาของ ดินทางเคมี (ตอบได้มากกว่า 1ข้อ) ดินเป็นกรด ดินมีความอุดม สมบูรณ์ต่ำ	6	17.65	วิธีการจัดการดินที่มีปัญหาทางกายภาพ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)				
								ไถพรวนตามแนวระดับ	7	20.59
								ไถพรวนเชิงอนุรักษ์ เช่น ไถไม่ให้ดินแตก่วนมาก เกินไป หรือ ไถโดยปล่อยให้เศษซากพืชตกค้างตามผิว ดินและใต้ดิน เป็นต้น	10	29.41
								วิธีการจัดการดินอื่น ๆ	2	5.88
								วิธีการจัดการดินที่มีปัญหาทางเคมี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
								ส่งตัวอย่างดินไปวิเคราะห์หาปริมาณธาตุของดิน	13	38.24
								ใส่วัสดุปูนปรับปรุงแก้ไขความเป็นกรดของดิน	2	5.88
								ปลูกพืชคลุมดิน เช่น พืชตระกูลถั่วระหว่างแถวขางเพื่อ เพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน	15	44.12
								ปลูกพืชปุ๋ยสดแล้วไถกลบเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุ อาหารให้กับดิน	12	35.29

N=77			N=34			N=43		
การประสบ ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ	สภาพปัญหาของดิน	จำนวน	ร้อยละ	วิธีการจัดการดิน	จำนวน	ร้อยละ
						วิธีการจัดการดินที่มีปัญหาทางเคมี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
						ใส่ปุ๋ยคอกเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน	15	44.12
						ใส่ปุ๋ยหมักเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ และธาตุอาหารให้กับดิน	12	35.29
						ใส่ปุ๋ยเคมีเพื่อเพิ่มธาตุอาหารให้กับดิน	13	38.24
						ทิ้งเศษพืชไว้ในแปลงเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดิน	12	35.29
รวม	77	100.00						

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวภาวดี สิทธิประเสริฐ
วัน เดือน ปีเกิด	8 กุมภาพันธ์ 2525
สถานที่เกิด	อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี
ประวัติการศึกษา	วิทยาศาสตรบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2548
สถานที่ทำงาน	กลุ่มวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน เขตจตุจักร กรุงเทพฯ
ตำแหน่ง	นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ

